

ผลกระทบบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม :
กรณีศึกษา จังหวัดกระบี่

นางปรีญา บัวทองจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2551

**The Impact of Tourism on the Economic and Social Aspects :
A Case Study of Krabi Province**

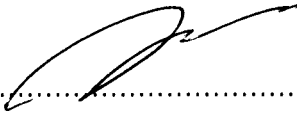
Mrs. Preeya Buathongchan

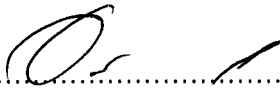
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics
School of Economics
Sukhothai Thammathirat Open University
2008

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม :
กรณีศึกษา จังหวัดกระบี่
ชื่อและนามสกุล นางปรีญา บัวทองจันทร์
แขนงวิชา เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนูญ ไต่ะยามา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราชภรณ์นิยม

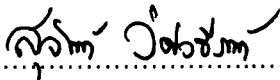
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนูญ ไต่ะยามา)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราชภรณ์นิยม)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
เศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวธีรานนท์)

วันที่ .12.... เดือนมีนาคม.....พ.ศ.....2552.....

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม : กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่

ผู้วิจัย นางปรีญา บัวทองจันทร์ ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. มนูญ ไต้ะยามา (2) รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราชภูรินิยม

ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะเศรษฐกิจ สังคมและการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ 2) ศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่ และ 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของการท่องเที่ยวที่มีต่อทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ประกอบด้วยหัวหน้าครัวเรือน ผู้ประกอบการและผู้นำชุมชน โดยแบ่งเป็นกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การวัดความคิดเห็นผลกระทบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ทั้งผลกระทบด้านบวกและด้านลบ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าอัตราส่วน ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) เศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่โดยภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้น สาเหตุหลักจากการขยายตัวของพืชเศรษฐกิจสำคัญในสาขาเกษตร ธุรกิจการค้าและการท่องเที่ยว มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกทั้ง 3 เส้นทาง มีสาธารณูปโภคที่เพียงพอ ปัญหาเสถียรและอาชญากรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 การท่องเที่ยวขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะปีพ.ศ. 2545 – 2547 2) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านบวกที่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ ($\bar{x} = 3.91$) การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ ($\bar{x} = 3.86$) เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.84$) มีการซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการลงทุนหรือขยายกิจการ ($\bar{x} = 3.82$) ตามลำดับ ส่วนผลกระทบด้านลบในระดับสูง ได้แก่ ปริมาณนักท่องเที่ยวมีผลต่อการกำหนดราคาสินค้าและบริการ ($\bar{x} = 3.92$) ราคาที่ดินสูงขึ้นเนื่องจากการกว้านซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 3.85$) ค่าครองชีพสูงขึ้น ($\bar{x} = 3.81$) ตามลำดับ ผลกระทบทางด้านสังคมด้านบวกในระดับสูง ได้แก่ ผู้หญิงมีงานทำในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น ($\bar{x} = 3.87$) มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ($\bar{x} = 3.85$) การบริการสาธารณูปโภคได้รับความสะดวก ($\bar{x} = 3.85$) ตามลำดับ ผลกระทบทางด้านลบในระดับสูง ได้แก่ เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 4.38$) บริเวณเกาะและชายหาดมีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 4.24$) ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 4.22$) ตามลำดับ 3) กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจด้านบวกในระดับสูงได้แก่ การสร้างงานสร้างอาชีพ การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แต่ทางกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าได้รับผลกระทบด้านต่าง ๆ ดังกล่าวในระดับปานกลาง ส่วนผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านลบที่กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าส่งผลกระทบในระดับสูงคือ ปริมาณนักท่องเที่ยวมีผลต่อการกำหนดราคาสินค้าและบริการ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าผลกระทบในระดับสูงคือ ราคาที่ดินสูงขึ้นเนื่องจากการกว้านซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น สำหรับผลกระทบทางสังคมด้านบวกในระดับสูงที่ทางกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลได้รับ คือ การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ส่วนหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ได้รับคือผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น สำหรับผลกระทบทางสังคมด้านลบกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เห็นว่าส่งผลกระทบในระดับสูงในประเด็นเดียวกัน คือ เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น คำสำคัญ ผลกระทบ การท่องเที่ยว ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม จังหวัดกระบี่

Thesis title : The Impact of Tourism on the Economic and Social Aspects: A Case Study of Krabi Province

Researcher : Mrs.Preeya Buathongchan ; **Degree :** Master of Economics

Thesis Advisors : (1) Dr. Manoon Toyama, Associate Professor; (2) Dr. Orthip Rachniyom Associate Professor;

Academic year : 2008

Abstract

The objectives of the study were to: 1) study the economic, social, and tourism situations of the Krabi province; 2) study the impact of tourism on the economy and society of the Krabi province; and 3) comparatively analyze the positive and negative impacts of tourism on the economy and society of Krabi province.

This study involved survey research. Questionnaires were used for collecting data from 400 samples. The sample comprised household leaders, entrepreneurs and community leaders. They were classified in 2 groups, including sea tourism and eco-tourism groups, who lived in and around the tourist attraction areas which faced both positive and negative impacts from the tourism. The impacts were classified into 5 levels. Basic statistics, including ratio, percentage, frequency, mean and standard deviation, were employed for analyzing the descriptive data.

The results of the study were as follows. 1) The overall trend indicated that the Krabi economy had been expanding because of the growth of the main economic crops in agriculture, trading business and tourism sectors. Krabi Province had 3 kinds of facilitated transportation, and sufficient public utilities. The problems of drug addiction and crime had increased since 2006. Tourism had been continuously expanded, especially during the years 2002 to 2005. 2) The positive economic impact was at a high level. For example, there were job creation ($\bar{x} = 3.91$), quality development of products and services ($\bar{x} = 3.86$), more income distribution to various parts related to tourism ($\bar{x} = 3.84$), and much land buying for investment or business expansion ($\bar{x} = 3.82$), respectively. The negative impact at high levels were the tourist quantity which dominated goods and service prices setting ($\bar{x} = 3.92$), higher land price due to the investment expansion in tourism businesses ($\bar{x} = 3.85$) and higher cost of living ($\bar{x} = 3.81$), respectively. The high positive impacts on society were more women working in tourism businesses ($\bar{x} = 3.87$), transportation route development ($\bar{x} = 3.85$), and more convenient public utilities ($\bar{x} = 3.85$) respectively. The high level negative impacts were more premature sex relations among youth ($\bar{x} = 4.38$), more lands used for businesses related to tourism ($\bar{x} = 4.24$), and an increase of rubbish ($\bar{x} = 4.22$), respectively ; and 3) Entrepreneurs thought that the high positive impacts on economy were job creation, generation of income, and more production and investment, while household leaders perceived medium impact from these issues. For the negative impact on economy, entrepreneurs viewed that the high impact was the quantity of tourists determining the prices of goods and services, while household leaders indicated that it was the high price of land resulting from land buying for investment in related tourism business. For the high positive impact on society, the sea tourism community and household leaders viewed that there was a development of transportation routes, whereas the eco-tourism community and household leaders thought that there was an increase of women employed in the tourism industry. In terms of the high negative impact on society, the leaders of households in both areas as well as the sea tourism and eco-tourism groups realized that there was more premature sex relation among youth.

Keywords : Impacts of Tourism, Economic Impact, Social Impact, Krabi Province

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.มณูญ โต๊ะยามา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิชาสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และอาจารย์ ดร.เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม ที่ได้
กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้น
จนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ดร.รายาสิต เต็งกุศลย์มาน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่
ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และขอขอบพระคุณ
เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ประสานงานการทอ้งเที่ยวจังหวัดกระบี่ที่กรุณาให้ข้อมูล รวมทั้งขอขอบคุณ
นักศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ศึกษา โครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์
ธานีกับสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ที่ให้ความช่วยเหลือในการช่วยเก็บข้อมูลภาคสนาม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์
ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาสับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

ปรียา บัวทองจันทร์

พฤศจิกายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	9
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
บทที่ 2 สภาพทั่วไปและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	13
สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่.....	13
สภาพด้านเศรษฐกิจ และสังคม.....	16
สภาพด้านเศรษฐกิจ.....	16
สภาพทางสังคม.....	20
สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว.....	26
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	58
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	66
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบทางด้าน เศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	76
ตอนที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจและสังคม.....	86
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	102
สรุปผลการวิจัย.....	102
อภิปรายผล.....	112
ข้อเสนอแนะ.....	114
บรรณานุกรม.....	118
ภาคผนวก.....	120
แบบสอบถาม.....	123
ประวัติผู้วิจัย.....	149

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	การเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และจำนวนที่พักระหว่างปี พ.ศ. 2542 – 2549.....	6
ตารางที่ 1.2	แสดงขอบเขตการศึกษาถึงผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม.....	9
ตารางที่ 2.1	จำนวนอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และองค์กรท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดกระบี่.....	15
ตารางที่ 2.2	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตร จังหวัดกระบี่ปี พ.ศ. 2550.....	17
ตารางที่ 2.3	แสดงปริมาณสัตว์เลี้ยงจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2548 – 2550.....	18
ตารางที่ 2.4	แสดงปริมาณสัตว์น้ำของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2544 – 2549.....	19
ตารางที่ 2.5	แสดงการรวมตัวของเกษตรกร ปี พ.ศ. 2550.....	20
ตารางที่ 2.6	จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่คนละ 20,000 บาทต่อปี.....	23
ตารางที่ 2.7	สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2548 – 2550.....	24
ตารางที่ 2.8	สถิติการจับกุมคดียาเสพติด ปี พ.ศ. 2548 – 2550.....	26
ตารางที่ 2.9	แสดงผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านบวกและด้านลบ.....	49
ตารางที่ 2.10	แสดงผลกระทบทางสังคมด้านบวกและด้านลบ.....	50
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม.....	53
ตารางที่ 3.2	ประเด็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม.....	56
ตารางที่ 4.1	ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	60
ตารางที่ 4.2	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง.....	67
ตารางที่ 4.3	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	72
ตารางที่ 4.4	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจ จำแนกประเด็นผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ.....	78
ตารางที่ 4.5	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านสังคม จำแนกประเด็นผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ.....	82
ตารางที่ 4.6	วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือน.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.7	วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน และผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล.....	89
ตารางที่ 4.8	วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ.....	92
ตารางที่ 4.9	วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสังคม.....	96

๘

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิแสดงร้อยละของการนับถือศาสนา.....	24
ภาพที่ 2.2 แผนภูมิแสดงสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม.....	25
ภาพที่ 2.3 ปัจจัยการผลิตในการท่องเที่ยว.....	31

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา เกิดการตื่นตัวอย่างมากในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ ทั้งทางด้านการท่องเที่ยวภายในประเทศ และการท่องเที่ยวต่างประเศทั้งนี้เพราะต่างเล็งเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือเป็นช่องทางในการนำเงินตราเข้าประเทศ ก่อให้เกิดความเจริญเติบโตในระบบเศรษฐกิจ มีผลในการสร้างงาน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นตัวเร่งให้เกิดการพัฒนาในธุรกิจสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจการโรงแรม การขนส่ง การนำเที่ยว การจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ร้านอาหาร ภัตตาคาร ฯลฯ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวในแต่ละปีมีส่วนสำคัญในการชดเชยการขาดดุลการค้าและดุลการชำระเงินของประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนไม่น้อย จะเห็นได้ว่าการนำเข้ามามากกว่าการส่งออกจะเกิดการขาดดุลการค้า ทำให้รายได้ลดลง รายได้จากการท่องเที่ยวก็เหมือนกับรายได้ที่เกิดจากการส่งออกสินค้า เพียงแต่ในกรณีนี้ผู้ซื้อได้เดินทางมาซื้อที่ประเทศไทย การท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยเช่นเดียวกับการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก ลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดการสร้างงานโดยเฉพาะในหน่วยธุรกิจภาคบริการ ซึ่งมีหน่วยธุรกิจขนาดใหญ่กลางและเล็กเป็นจำนวนมาก ลักษณะงานของธุรกิจท่องเที่ยวเป็น 2 ลักษณะคือ งานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง เช่น ธุรกิจการโรงแรม บริการนำเที่ยว ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น และงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยทางอ้อม เช่น การก่อสร้าง การบริการทางการเงินและธนาคาร เป็นต้น นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังเป็นการสร้างความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ การเดินทางท่องเที่ยวจากภูมิภาคหนึ่งไปสู่ภูมิภาคหนึ่ง จะส่งผลการลงทุนในด้านต่าง ๆ เช่น โรงแรมที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น รวมทั้งมีการลงทุนในโครงสร้างขั้นพื้นฐานของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นถนน สนามบิน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

การท่องเที่ยวจึงเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะถ้ามีการเดินทางเกิดขึ้นย่อมจะต้องมีการใช้จ่าย การพักผ่อน

การรับประทานอาหาร การใช้บริการของบริษัทน้ำเที่ยว และการซื้อสินค้าของที่ระลึก ดังนั้นจึงมีผลกระทบต่อชุมชนในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ทิวา สมพร, 2546 : 4 – 6)

การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในที่ต่างๆ กล่าวคือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากเศรษฐกิจการเกษตรเป็นเศรษฐกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว ย่อมก่อให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในที่ต่างๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างอาชีพและการจ้างงาน เพราะเมื่อมีการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวมากขึ้นย่อมก่อให้เกิดการสร้างอาชีพและการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่ต้องใช้แรงงานมาก จึงเปิดโอกาสให้เกิดการจ้างงานทั้งโดยตรงและโดยอ้อมเป็นมูลค่ามหาศาล นอกจากนั้นการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ เมื่อมีการท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวเข้ามา ย่อมก่อให้เกิดการใช้สอยในการซื้อสินค้า และบริการในด้านต่างๆ ทั้งนี้รายได้ต่างๆ ซึ่งเป็นรายได้หลักอันดับต้นๆ ของประเทศ รายได้เหล่านี้จะตกอยู่กับผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการ และประชาชนท้องถิ่นในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งเป็นรายได้ที่มีมูลค่ามหาศาลและลงทุนน้อยที่สุด รวมทั้งการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ภูมิภาค กล่าวคือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวต่างๆ มิได้อยู่แค่ในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่เท่านั้น สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมีมากมายในภูมิภาคต่างๆของประเทศ ก่อให้เกิดรายได้กระจายสู่ชุมชนในแต่ละภูมิภาคของประเทศ ประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยวต่างจังหวัดมีรายได้ในรองรับการท่องเที่ยว เช่น การขายของที่ระลึก การให้บริการในด้านต่างๆ แก่ นักท่องเที่ยว แต่ในขณะที่เดียวกันการท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหารายได้เป็นฤดูกาล กล่าวคือ เมื่อมีการท่องเที่ยวมากขึ้นย่อมก่อให้เกิดรายได้ที่ไม่สม่ำเสมอขึ้นตามฤดูกาลท่องเที่ยว โดยเฉพาะในช่วงฤดูการท่องเที่ยวน้อยก็จะมีรายได้จากการท่องเที่ยวน้อยลงตามไปด้วย เป็นเหตุให้ไม่สามารถพึ่งพิงรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นหลักได้ เพราะจะมีความเสี่ยงสูง อีกทั้งปัญหาการว่างงานในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวแก่ชุมชนท้องถิ่นด้วย การท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหาราคาและค่าครองชีพ เพราะเมื่อมีการท่องเที่ยวมากขึ้น ย่อมต้องการสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวถือโอกาสโก่งราคาสินค้า และบริการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น เกิดภาวะเงินเฟ้อ ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นตาม นอกจากนี้ราคาที่ดินบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น เพราะแย่งกันประมูลที่ดินที่มีทำเลดีเหมาะแก่การลงทุนประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นไปอีก การท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหาการแก่งแย่งผลประโยชน์ เนื่องจากเมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมนำมาซึ่งการแข่งขันในการผลิตและจำหน่ายสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อ

ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นเหตุให้เกิดการแก่งแย่งผลประโยชน์ขึ้นในหมู่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะมีการตัดราคาขายอมขาดทุนกันอันเป็นผลเสียต่อเศรษฐกิจโดยรวม รวมทั้งการท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหาราคาที่ดิน กล่าวคือ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งธุรกิจเหล่านี้ต้องใช้ที่ดินในการประกอบการ จึงทำให้ราคาที่ดินสูงขึ้นในทำเลที่ดี จึงมีการแย่งประมูล ทำให้ราคาที่ดินถีบตัวสูงขึ้นอีก แม้ภาวะที่ดินราคาสูงอาจเป็นผลดีต่อเจ้าของที่ดินที่ได้ราคาดี แต่ในระยะยาวอาจมีผลกระทบต่อลูกหลานของคนในท้องถิ่น ในการตั้งหลักถิ่นฐาน อาจเกิดปัญหาการบุกรุกที่ดินป่าสงวนหรือที่ดินสาธารณประโยชน์อื่นๆ

นอกจากนี้การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพของประชาชน กล่าวคือ เมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมเกิดธุรกิจการท่องเที่ยวขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ทำให้ประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในธุรกิจท่องเที่ยวในลักษณะที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวหรือผู้รับจ้างในธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวจากการทำการเกษตร มาสู่อาชีพด้านการท่องเที่ยวอันเป็นอาชีพหลักใหม่หรืออาชีพเสริม การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างสรรค์ความเจริญทางสังคม กล่าวคือเมื่อเกิดการท่องเที่ยว ย่อมต้องสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการลงทุนทั้งภาครัฐบาลและเอกชน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว อันเป็นการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่สังคมในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ ด้วย การท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ มีการสร้างอาชีพ และการจ้างงานมากขึ้นในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว ทำให้คนในชุมชนมีรายได้และอำนาจซื้อมากขึ้น ทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้นอันเป็นการช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวให้ดีขึ้น รวมทั้งการท่องเที่ยวนั้นยังก่อให้เกิดประโยชน์ในการป้องกันการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนท้องถิ่น นั่นคือเมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น ย่อมก่อให้เกิดการสร้างอาชีพการจ้างงานภายในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ จึงทำให้คนในชุมชนไม่อยากจะย้ายถิ่นไปทำงานในเมืองใหญ่ๆ อันเป็นการป้องกันการอพยพย้ายถิ่นของคนในชุมชน

อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและค่านิยมของคนในสังคม กล่าวคือชุมชนท้องถิ่นเคยมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย เมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมเป็นเหตุให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นชื่นชมและเลียนแบบนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและค่านิยมแบบดั้งเดิมมาเป็นแบบสมัยใหม่ รวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคม และการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมทำให้ประชาชนบางส่วนมองเห็นความแตกต่างในการดำรงชีวิตของตนเมื่อเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยว

โดยเห็นว่านักท่องเที่ยวเป็นผู้มีฐานะดี จึงมุ่งหวังผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรมและคุณค่าของความเป็นมิตรซึ่งเป็นอุปนิสัยพื้นฐานอันดีของคนในสังคมไทย นอกจากนี้ยังมีการหลอกลวง เอาเปรียบ ช้อโกง นักท่องเที่ยว และก่ออาชญากรรมนักท่องเที่ยวขึ้น ทำให้ภาพพจน์การท่องเที่ยวเสื่อมเสีย การท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดปัญหาเพศพาณิชย์ เพราะเมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมทำให้เกิดธุรกิจการขายบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อศีลธรรมแล้วยังเกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกด้วย เช่น ปัญหาโรคติดต่อ การล่อลวง ผู้หญิงและเด็ก ปัญหายาเสพติด และอีกประการหนึ่งการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดความขัดแย้งของคนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยว กล่าวคือเมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมทำให้สถานที่บางแห่งต้องสงวนไว้สำหรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ทำให้ประชาชนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ รู้สึกไม่พอใจที่ถูกกีดกันไม่ให้ใช้สถานที่เหล่านั้น ก่อให้เกิดความไม่เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบางอย่างอาจขัดแย้งกับความรู้สึกของคนในชุมชน อาจถึงขั้นต่อต้านและไม่ต้อนรับนักท่องเที่ยวได้ เช่น การเปลือยกายอาบแดด การแต่งกายไม่สุภาพเข้าไปยังศาสนสถาน การกอดจูบในที่สาธารณะ เป็นต้น

ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น การท่องเที่ยวมีทั้งคุณและโทษ ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวได้เดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเปรียบเสมือนแหล่งผลิตสินค้าและบริการ ตามปกติสินค้าและบริการมักจะถูกส่งไปยังผู้บริโภคโดยผู้บริโภคไม่มีโอกาสได้พบเห็นหรือรู้จักกับผู้ผลิตสินค้าและบริการได้เลย แต่สำหรับการท่องเที่ยวนี้มีได้ถูกส่งไปยังผู้บริโภค เพราะส่งไปไม่ได้ เช่น ภูเขา ชายหาด โบราณสถาน โบราณวัตถุ เป็นต้น แต่ตรงกันข้ามผู้บริโภคจะต้องเดินทางเข้าไปยังแหล่งผลิตสินค้าหรือแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ เอง เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้ผู้บริโภคคือ “นักท่องเที่ยว” กับผู้ผลิตคือ “เจ้าถิ่น” ต้องเผชิญหน้ากัน (face to face contact) มีการพูดจาสนทนาและรู้จักกันเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคม ทั้งนี้เพราะนักท่องเที่ยวได้นำเงินมาใช้จ่าย นำขนบธรรมเนียมประเพณีการแต่งกาย และการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวที่ตนไปท่องเที่ยว ซึ่งย่อมมีผลกระทบอย่างแน่นอน ผู้ที่จะได้รับผลกระทบโดยตรง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ผลกระทบอาจเป็นไปได้ในรูปของการได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ กล่าวคือในแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก อาจจะทำให้ประชาชนในละแวกนั้นมีงานทำมีรายได้ แต่ในขณะเดียวกันก็มีปัญหาต่าง ๆ ปรากฏให้เห็น เช่นปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณี ปัญหาศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย เป็นต้น

(จุมพล สวัสดิยากร, ม.ป.ป. : 3) ในกรณีดังกล่าวนี้ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงความ
 คิดเห็นไว้ในทำนองเดียวกันว่า การท่องเที่ยวแม้จะก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาท้องถิ่นมากมาย
 หลายประการก็ตาม แต่ในบางครั้งก็อาจก่อให้เกิดผลเสียตามมามากมายด้วยเช่นเดียวกัน
 ดังเช่นวิวัฒน์ชัย บุญยภักดี (2533 : 90 – 92) ได้ชี้ให้เห็นว่า ผลดีที่เกิดจากการท่องเที่ยวในละ
 ชุมชนย่อมมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้นเพราะเป็นการสร้างงานเพิ่มขึ้น
 ทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้และมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์ต่อการ
 ผลผลิตที่หลากหลายตามมา นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังเป็นสาเหตุให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่าง
 กันและกันของประชาชนกับนักท่องเที่ยว เกิดความสามัคคีในสังคมร่วมมือร่วมใจกันอนุรักษ์
 ทรัพยากรการท่องเที่ยว กระตุ้นให้เกิดการรักษาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น ส่วน
 ผลกระทบด้านเสียมักจะก่อให้เกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับประชาชน
 ในท้องถิ่น ปัญหาค่าครองชีพสูง ปัญหาการถือครองที่ดิน ปัญหาการอพยพแรงงาน ฯลฯ

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูง มีชายฝั่งทะเลยาว
 160 กิโลเมตร มีเกาะน้อยใหญ่ 130 เกาะ เกาะสำคัญเป็นที่อยู่อาศัยและแหล่งท่องเที่ยว
 ประกอบด้วย เกาะพีพี เกาะไหง เกาะรอก เกาะศรีบอยา เกาะปู้ เกาะจำ เกาะปอดะ เกาะไม้
 เกาะปีละ เกาะห้วยวาน เกาะแดง นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตกร้อน น้ำพุเค็ม
 ธารน้ำ และสวนพฤกษศาสตร์ที่สวยงาม และมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์เป็นที่รู้จักของคนทั่ว
 โลก

การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ มีขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงปี
 2545 – 2547 ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ ส่วนในปี พ.ศ. 2548 จะเห็นได้ว่าในด้านการ
 ท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลงทั้งนี้เนื่องจากภัยพิบัติธรรมชาติ “สึนามิ” สถานการณ์ 3 จังหวัด
 ชายแดนภาคใต้ รวมทั้งความไม่มั่นใจในความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และในปี พ.ศ. 2549
 ทางจังหวัดได้มีการฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจนเป็นที่รองรับนักท่องเที่ยวได้ทำให้
 จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ เริ่มขยายตัวเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2547 (ตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 การเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และจำนวนที่พัก
ระหว่างปี พ.ศ. 2542 – 2549

ข้อมูล	จำนวน นักท่องเที่ยว ทั้งหมด	จำนวน นักท่องเที่ยว ชาวไทย	จำนวน นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ	รายได้ ทั้งหมด (ล้านบาท)	รายได้จาก นักท่องเที่ยว ชาวไทย	รายได้จาก นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ
2542	1,096,952	565,930	531,022	9,372.80	3,410.14	5,962.66
2543	1,236,229	591,149	645,080	12,089.93	3,883.65	8,206.08
การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	+12.7	+4.46	+21.48	+28.99	+13.89	+37.62
2543	1,236,229	591,149	645,080	12,089.93	3,883.65	8,206.08
2544	1,356,960	591,372	765,588	14,199.63	4,117.35	10,082.28
การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	+9.77	+0.04	+18.68	+17.45	+6.01	+22.86
2544	1,356,960	591,372	765,588	14,199.63	4,117.35	10,082.28
2545	1,458,771	575,009	883,762	15,593.33	3,970.41	11,622.92
การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	+7.50	-2.77	+15.44	+9.82	-3.57	+15.28
2545	1,458,771	575,009	883,762	15,593.33	3,970.41	11,622.92
2546	1,623,217	763,779	859,438	17,465.98	5,814.47	11,651.51
การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	+11.27	+32.83	-2.75	+7.75	+35.09	-1.59
2546	1,623,217	763,779	859,438	17,465.98	5,814.47	11,651.51
2547	1,796,591	793,123	1,003,468	19,325.37	6,038.91	13,256.46
การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	+10.68	+3.84	+16.76	+10.65	+3.86	+13.77
2547	1,796,591	793,123	1,003,468	19,325.37	6,038.91	13,256.46
2548	1,027,045	653,266	373,779	7,393.29	3,552.93	3,840.36
การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	-42.83	-17.63	-62.75	-61.74	-41.46	-71.03
2548	1,027,045	653,266	373,779	7,393.29	3,552.93	3,840.36
2549	1,732,951	792,421	940,530	19,819.30	5,137.95	14,681.35
การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	+68.73	+21.30	+151.63	+168.07	+44.61	+282.29

ที่มา: http://203.151.46.10/anda/krabi/impor/kb_statistic2006.htm

**แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ที่รองรับโครงการ UNSEEN IN THAILAND
มี 3 แห่งดังนี้** (<http://www.relaxzy.com/tour/tour.html>)

1. ทะเลแหวก อยู่ในเขตอำเภอเมือง ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 30 กิโลเมตร ทางบก 20 กม. ทางทะเล 10 กม. มีลักษณะเป็นเกาะ 3 เกาะอยู่ในทะเล ยามเมื่อน้ำทะเลลดเป็นแนวยาว 2 เกาะสามารถเดินไปเที่ยวชมได้ซึ่งดูเหมือนเดินอยู่กลางทะเล จึงเรียกว่าทะเลแหวก

2. สระมรกต อยู่ในเขตอำเภอคลองท่อม บริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขาประ – บางคราม ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 60 กิโลเมตร เป็นสระที่รับน้ำมาจากน้ำตกที่ไหลจากเทือกเขาประ – บางคราม น้ำที่ตกมามีสีเขียวคล้ายมรกตเต็มไปทั้งสระจึงเรียกสระนี้ว่า สระมรกต

3. น้ำตกร้อน อยู่ในเขตอำเภอคลองท่อม ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 50 กิโลเมตรมีลักษณะเป็นธารน้ำพุร้อนผุดขึ้นมาจากใต้ดินตามธรรมชาติมีสารกำมะถันเจือจางเป็นส่วนประกอบ มีอุณหภูมิพอเหมาะตกลงมาในแอ่งสามารถอาบน้ำได้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวนิยมไปอาบน้ำตกร้อน ธารน้ำแร่เพื่อสุขภาพ

**การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่แบ่งกลุ่มการท่องเที่ยวออกเป็น 6 กลุ่ม
ประกอบด้วย**

1. กลุ่มที่ 1 เกาะลันตาและหมู่เกาะบริวาร โดยเกาะลันตาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล ชมปะการังสัตว์สวยงามใต้น้ำ และวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวเลเป็นหลัก

2. กลุ่มที่ 2 อ่าวนาง ไร่เล หาดนพรัตน์ธารา คลองม่วง อำเภอเมือง ซึ่งมีความสวยงามของเกาะต่าง ๆ เช่น เกาะปอดะ เกาะไก่ ทะเลแหวก สุสานหอย 75 ล้านปี ศูนย์วิจัยประมงชายฝั่ง ซึ่งเพราะเลี้ยงปลาการ์ตูนได้ 10 สายพันธุ์ ที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่

3. กลุ่มที่ 3 อ่าวท่าเลน อ่าวลึก – พังงา เป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปยังเกาะยาวจังหวัดพังงาซึ่งจะเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะโฮมสเตย์

4. กลุ่มที่ 4 น้ำพุร้อนเค็ม น้ำตกร้อน และสระมรกต เป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เป็น spa ทางธรรมชาติเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเอเชียและชาวไทย

5. กลุ่มที่ 5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco – Tourism) กำหนดให้ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตกระบี่ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์โดยมีแปลงสาธิตดอกหน้าวัว รองเท้านารี และบอนสี รวมทั้งทำปอมคลองสองน้ำ ซึ่งมีความสวยงามเป็นทางเลือกใหม่แก่นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

6. กลุ่มที่ 6 หมู่เกาะพีพี แม้จะได้รับผลกระทบจากสึนามิอย่างมาก แต่จังหวัดได้ร่วมกับทุกภาคส่วนช่วยเหลือฟื้นฟูเกาะพีพี เช่นการก่อสร้างท่าเรือเกาะพีพีมูลค่า 128 ล้านบาท การก่อสร้างระบบไฟฟ้าเคเบิลใต้น้ำ การก่อสร้างระบบประปา มูลค่า 181 ล้านบาท และการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียมูลค่า 28 ล้านบาท โดยรัฐบาลเดนมาร์กให้การสนับสนุนรวมทั้งการก่อสร้างเส้นทางหนักรถจำนวน 11 ล้านบาท

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งการศึกษาถึงประเด็นผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจึงมีความจำเป็น และสำคัญมากซึ่งจากสถิติการท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวและจำนวนที่พักที่เพิ่มขึ้น ทำให้ชาวจังหวัดกระบี่ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวโดยตรงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม วิถีชีวิตของชาวบ้านเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด ประชาชนที่เคยประกอบอาชีพประมงมีเรือหาปลาก็กินตัวเองเข้ามาเป็นเรือบริการนำเที่ยว มีที่ดินเพื่อทำเกษตรกรรมก็ขายเพื่อที่จะสร้างโรงแรม หรือ ห้างสรรพสินค้า เคยมีอาชีพเกษตรกรรมก็ส่งบุตรหลานเข้าทำงานในธุรกิจบริการการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ได้ศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่นอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว นันทนาการเชิงพาณิชย์และการท่องเที่ยว ธุรกิจสุขภาพ เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งผลกระทบที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยจึงต้องการจะศึกษาผลกระทบดังกล่าว โดยจะศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งทางบวกและทางลบ ตลอดจนเปรียบเทียบผลกระทบเหล่านั้นที่มีต่อวิถีชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาภาวะเศรษฐกิจ สังคมและการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่
- 2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่
- 2.3 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของการท่องเที่ยวที่มีต่อทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

3.2 การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ส่งผลกระทบต่อสังคม ทั้งด้านบวกและด้านลบ

3.3 กลุ่มประชากรที่มีคุณลักษณะต่างกันมีความคิดเห็นในการรับผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน

3.4 กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบทางด้านบวกหรือทางด้านลบของจังหวัดกระบี่ โดยแบ่งขอบเขตการศึกษาดังนี้

4.1 ด้านเนื้อหาจะศึกษาถึงผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น โดยกำหนดขอบเขตไว้ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 แสดงขอบเขตการศึกษาถึงผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบด้านสังคม
1. รายได้และอาชีพ	1. การพัฒนาด้านคมนาคมและเส้นทางจราจรและสาธารณูปโภค
2. ค่าครองชีพ	2. สังคมและครอบครัว
3. การผลิตและการลงทุน	3. การอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ
4. ราคาที่ดินและการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดิน	4. สุขภาพและสาธารณสุข

4.2 ด้านประชากรในจังหวัดกระบี่ โดยแยกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

4.2.1 ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว

4.2.2 หัวหน้าครัวเรือน

4.2.3 ผู้นำท้องถิ่น

4.3 ด้านพื้นที่ศึกษา ผู้วิจัยต้องการเลือกพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัด การเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกสบาย และมีชาวต่างชาตินิยมเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มการท่องเที่ยว 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 การท่องเที่ยวทางทะเล ประกอบด้วย

- เกาะลันตาและหมู่เกาะบริวาร
- อ่าวนาง ไร่เลย์ หาดนพรัตน์ธารา
- อ่าวท่าเลน
- หมู่เกาะพีพี

กลุ่มที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบด้วย

- น้ำพุร้อนเค็ม น้ำตกร้อน และสระมรกต
- ศูนย์บริการวิชาการและปัจจัยการผลิตกระบี่
- ท่าปอมคลองสองน้ำ

4.4 ระยะเวลาที่ศึกษา จะศึกษาในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2550 ถึงเดือนเมษายน 2551 เนื่องจากเป็นฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัด และมีจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

5. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

5.1 การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนาน บันเทิงเจริญรอย รวมถึงการเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา การติดต่อธุรกิจตลอดจนการเยี่ยมญาติพี่น้อง

5.2 ผลกระทบของการท่องเที่ยว หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่

5.3 ผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านบวก ได้แก่ รายได้ของครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ เกิดการกระจายรายได้ไปยังกลุ่มต่าง ๆ ของประชากรมากขึ้น การออมเพิ่มขึ้น การลดภาวะการว่างงาน การขยายการลงทุน การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โครงสร้างด้านการผลิตมีการเปลี่ยนแปลง มาตรฐานการครองชีพของครัวเรือนอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีการพัฒนาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ในการผลิต เกิดการกระตุ้นการผลิต

5.4 ผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านลบ ได้แก่ ปัญหาการถือครองที่ดิน ปัญหา ราคาที่ดิน การอพยพแรงงานหรือการนำเข้าแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น การที่รายได้เป็นฤดูกาล การมีที่ว่างงานนอกฤดูกาล การมีหนี้สินเพิ่มขึ้น มีค่าครองชีพสูงขึ้น และการที่สินค้ามีราคาสูงขึ้น

5.5 ผลกระทบทางสังคมด้านบวก ได้แก่ การพัฒนาด้านคมนาคม การพัฒนา ด้านบริการสาธารณสุขปโภค การพัฒนาคุณภาพชีวิต การอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรม การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

5.6 ผลกระทบทางสังคมด้านลบ ได้แก่ การมีค่านิยมในการอุปโภคบริโภคที่ ฟุ่มเฟือยขึ้น การมีค่านิยมที่มุ่งเน้นการค้าและวัตถุ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปริมาณ อาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น ปัญหายาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ปริมาณการหย่าร้างเพิ่มมากขึ้น ปริมาณ หญิงขายบริการเพิ่มมากขึ้น ปริมาณขยะมูลฝอยและน้ำเสียที่เพิ่มขึ้น และการมีปัญหาโรคติดต่อ

5.7 การท่องเที่ยวการทะเล หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในกลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยเกาะลันตาและหมู่เกาะบริวาร อ่างนาง ไร่เลย์ หาดนพรัตน์ธารา อ่าวท่าเลน และ หมู่เกาะพีพี

5.8 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในกลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย น้ำพุร้อนเค็ม น้ำตกร้อน สระมรกต ศูนย์บริการวิชาการและปัจจัยการผลิตกระบี่ และท่าปอมคลองสองน้ำ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้ทราบถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชนในด้านต่าง ๆ ซึ่ง ได้แก่ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม

6.2 สามารถนำผลการศึกษานี้ไปพิจารณาประกอบการวางนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นและเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่ให้ดียิ่งขึ้น

6.3 เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

6.4 สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาและวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ส่วนแรกจะกล่าวถึง ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่ ทั้งในเรื่องของประวัติศาสตร์ความเป็นมา ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคมและสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด และในส่วนของสองนั้นจะกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่

1. ประวัติความเป็นมา

จังหวัดกระบี่ ตั้งขึ้นในปลายรัชการที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ในอดีตเป็นเพียงแขวงหนึ่งที่อยู่ในอำนาจการปกครองและบังคับบัญชาของเมืองนครศรีธรรมราช เรียกว่า แขวงเมืองปกาสัย พระยาผู้ครองเมืองนครศรีธรรมราช ให้พระปลัดเมืองฯ มาตั้งค่ายทำเพนียดจับช้างของท้องถิ่นที่ตำบลปกาสัยและได้มีราษฎรจากเมืองนครศรีธรรมราชอพยพตั้งหลักแหล่งทำมาหากินเพิ่มมากขึ้น พระปลัดเมืองฯ ได้ยกปกาสัยขึ้นเป็นแขวงเมืองปกาสัยขึ้นต่อเมืองนครศรีธรรมราช

ประมาณปี พ.ศ. 2415 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองปกาสัย และทรงพระราชทานนามว่า เมืองกระบี่ เมื่อได้ประกาศตั้งขึ้นเป็นเมืองแล้ว โปรดเกล้าฯ ได้ตั้งที่ทำการอยู่ที่ตำบลกระบี่ใหญ่ (บ้านตลาดเก่า) ในท้องที่อำเภอเมืองกระบี่ปัจจุบัน มีหลวงเทพเป็นเจ้าเมืองกระบี่คนแรก ต่อในปี 2518 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบี่ออกจากการปกครองของนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และในปี พ.ศ. 2443 สมัยพระยารัษฎานุประดิษฐ์ (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) เป็นสมุหเทศาภิบาลมณฑลภูเก็ต ได้พิจารณาเห็นว่าศาลากลางจังหวัดกระบี่ที่บ้านตลาดเก่านั้นไม่สะดวกต่อการคมนาคม เพราะสมัยนั้นต้องอาศัยเรือเป็นพาหนะจึงได้ย้ายไปตั้งอยู่ที่ตำบลปากน้ำ ซึ่งอยู่ใกล้ปากอ่าวเป็นร่องน้ำลึก เรือใหญ่สามารถเข้าเทียบท่าได้สะดวกทำให้เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดจนถึงปัจจุบันนี้

ความหมายของคำว่า กระบี่ มีตำนานเล่าสืบกันว่าชาวบ้านได้ขุดพบมีดดาบโบราณใหญ่เล่มหนึ่งนำมามอบให้กับเจ้าเมืองกระบี่ และต่อมาไม่นานก็ขุดพบมีดดาบโบราณเล็กอีกเล่มหนึ่งรูปร่างคล้ายกับมีดดาบโบราณเล่มใหญ่ จึงนำมามอบให้กับเจ้าเมืองกระบี่เช่นกัน เจ้าเมือง

กระบี่เห็นว่าเป็นดาบโบราณสมควรเก็บไว้เป็นดาบคู่บ้านคู่เมือง เพื่อเป็นสิริมงคลแต่ขณะนั้นยังสร้างเมืองไม่เสร็จจึงนำดาบไปเก็บไว้ในถ้ำเขาขนาบน้ำหน้าเมือง โดยวางไขว้กันซึ่งเป็นลักษณะการวางดาบซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญลักษณ์ของตราประจำจังหวัดกระบี่ คือรูปดาบไขว้ทาบอยู่บนภูเขา โดยบ้านที่ขุดพบดาบใหญ่ให้ตั้งชื่อว่า บ้านกระบี่ใหญ่ บ้านที่ขุดพบดาบเล็กให้ตั้งชื่อว่า บ้านกระบี่น้อย แต่มีอีกตำนานหนึ่งสันนิษฐานว่า คำว่า กระบี่ อาจเรียกตามพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งที่มีมากในท้องถิ่นคือต้น หลุมพี มีชาวมลายูและชาวจีนที่เข้ามาค้าขายได้เรียกเพี้ยนเป็น กะ-ลู-บี หรือ คอโลบี ต่อมาได้ปรับเป็นสำเนียงไทยว่า กระบี่ (<http://www.krabipao.go.th/bugget/develop-2.pdf>)

2. ที่ตั้งและสภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดิน 814 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 4,708.542 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 2.9 ล้านไร่ มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ได้แก่

อำเภอ	เมือง	อำเภอ	อ่าวลึก
อำเภอ	ปลายพระยา	อำเภอ	เขาพนม
อำเภอ	คลองท่อม	อำเภอ	ลำทับ
อำเภอ	เกาะลันตา	อำเภอ	เหนือคลอง

จังหวัดกระบี่ มีตำบลรวม 51 ตำบล 383 หมู่บ้าน มีหน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	แห่ง
องค์การบริหารส่วนตำบล	51	แห่ง
เทศบาลเมือง	1	แห่ง
เทศบาลตำบล	9	แห่ง

ประชาชนโดยทั่วไปประกอบอาชีพในด้านการเกษตรกรรม การประมง และการท่องเที่ยว (ข้อมูลจากกระทรวงมหาดไทย)

ตารางที่ 2.1 จำนวนอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และองค์กรท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดกระบี่

ลำดับ ที่	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน (แห่ง)	อบจ.	ศสพ. (ศูนย์)	เทศบาล		อบต.
						เมือง	ตำบล	
1	เมือง	8	59	1	59	1	-	8
2	เกาะลันตา	5	35		34		1	5
3	เขาพนม	6	54		51		1	6
4	คลองท่อม	7	66		63		2	7
5	อ่าวลึก	9	52		51		2	9
6	ปลายพระยา	4	33		33		1	4
7	ลำทับ	4	28		27		1	4
8	เหนือคลอง	8	56		56		1	8
รวม	8	51	383	1	374	1	9	51

3. ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดกระบี่ประกอบด้วยภูเขา ที่ดอน ที่ราบ และหมู่เกาะน้อยใหญ่มากมายและเป็นเกาะที่อุดมไปด้วยป่าชายเลน สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนทราย และดินร่วน จึงเหมาะแก่การทำสวนยางพารา สวนปาล์ม สวนมะม่วงหิมพานต์ สวนกาแฟ สวนมะพร้าว บริเวณตัวเมืองมีแม่น้ำกระบี่ยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ไหลผ่านลงสู่ทะเลอันดามันที่ตำบลปากน้ำ นอกจากนี้ยังมีคลองปกาสัย คลองกระบี่ใหญ่และคลองกระบี่น้อยซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาที่สูงที่สุดในจังหวัดกระบี่ คือเทือกเขาพนมเบญจา จังหวัดกระบี่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จึงมีเพียง 2 ฤดูเท่านั้นคือ ฤดูร้อนซึ่งจะเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน และฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม

สภาพด้านเศรษฐกิจและสังคม

1. สภาพเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดกระบี่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา โดยภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวขึ้น เนื่องจากเม็ดเงินเข้ามาหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจจากหลายสาขา ทั้งด้านการท่องเที่ยว ภาคเกษตรกรรม ธุรกิจการค้า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) เฉลี่ยต่อคน (รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี) ปี พ.ศ. 2549 เท่ากับ 87,031 บาท: คน:ปี (ลำดับที่ 5 ของภาคใต้ ลำดับที่ 20 ของประเทศ) (<http://www.krabipao.go.th/budget/develop-2.pdf>)

1.1 เกษตรกรรม

จังหวัดกระบี่มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญคือปาล์มน้ำมันและยางพารา โดยปาล์มน้ำมันนั้นเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญทั้งในด้านพื้นที่เพาะปลูกและปริมาณผลผลิต และมูลค่าผลผลิต โดยมีพื้นที่เพาะปลูก 848,416 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 45.84 ทั้งนี้เนื่องจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ที่กำหนดให้ปาล์มน้ำมันเป็นสินค้าเกษตรเป้าหมาย รวมทั้งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดในการเพิ่มผลผลิต ความต้องการในการอุปโภค บริโภค รวมไปถึงเชื้อเพลิงไบโอดีเซลสำหรับใช้กับเครื่องยนต์ ส่งออกให้กับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและสาธารณรัฐอินเดีย ซึ่งเป็นประเทศที่มีการนำเข้าปาล์มน้ำมันบริโภคอันดับ 1,2 ของโลก ทำให้การบริโภคน้ำมันปาล์มของโลกสูงขึ้นตามไปด้วย และส่งผลให้ราคาน้ำมันปาล์มในประเทศไทยสูงขึ้นตามลำดับ

จังหวัดกระบี่ยังมีพื้นที่เพาะปลูกยางพารามากที่สุด โดยมีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 915,152 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.37 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด และร้อยละ 49.44 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด โดยตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมาทั้งราคายางพาราและจำนวนพื้นที่เพาะปลูกสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อราคา คือปัจจัยภาวะสงครามระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกากับประเทศอิรัก ทำให้อาณัติน้ำมันสูงขึ้น อันเป็นเหตุให้ยางสังเคราะห์ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมีราคาในระดับสูงขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลให้การใช้ยางธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีความต้องการยางพารามากขึ้น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนด้านการขยายตลาดยางพาราไปยังกลุ่มประเทศผู้นำเข้ารายใหม่

นอกจากนี้ยังมีไม้ผลต่าง ๆ 31,235 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.68 กาแฟ 18,897 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.01 ข้าวนาปี 8,272 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.44 ตารางที่ 2.2 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตร จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2550

การใช้ประโยชน์	จำนวน (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย กก./ไร่	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาเฉลี่ย (กก./บาท)	มูลค่ารวม (บาท/ปี)
ยางพารา	35,711	915,152	809,207	306.02	247,633.52	70.25	16,522,952,421
ปาล์ม	19,677	848,416	694,814	3,069	1,750,629	2.71	4,744,204,590
น้ำมัน							
กาแฟ	1,153	18,852	18,852	223	4,204	31.1	1,307,442,756
ทุเรียน	1,846	7,566	2,897	1,144.14	3,314.57	20	66,291,400
มังคุด	1,231	4,461	851	822.26	699.74	25	13,994,800
ลองกอง	1,561	5,734	1,553	1,065.86	1,655.27	30	49,658,100
เงาะ	2,036	8,212	1,299	2,577.52	3,348.20	13	43,826,600
ส้มโชกุน	40	1,399	1,016	2,721	2,764.54	26	71,878,040
ส้มโศ	62	172	89	1,708	152.04	7.5	1,140,300
มะพร้าวแก่	3,009	12,705	11,066	1,252	13,854.63	5	69,273,160
สับปะรด	278	7,839	3,659	3,793	13,878.59	5	70,075,675
มะละกอ	193	2,809	1,921	2,774.93	5,330.65	4.2	22,388,730
ข้าวนาปี	721	8,272	8,272	380	1,529.12	7.75	11,850,680
เห็ดฟาง	241	1,509	1,509	1,240.31	1,871.93	32.24	55,925,478
พื้นที่อื่น ๆ		7,627					
รวม	35,711	1,850,725	1,557,005	23,077.04	2,050,865.80	279.75	23,050,902,730

ที่มา : http://krabi.doae.go.th/agriculture-data_krabi.htm

สัตว์เลี้ยง

เกษตรกรจังหวัดกระบี่ประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์ไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกรรายย่อย ด้านสัตว์เลี้ยงที่เลี้ยงกันมากก็มี ไก่ เป็ด แพะ สุกร และกระบือ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2.3 แสดงปริมาณสัตว์เลี้ยงจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2548 – 2550

ที่	ชนิด	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550
		จำนวน (ตัว)	จำนวน (ตัว)	จำนวน (ตัว)
1	โค	23,754	25,976	27,303
2	กระบือ	1,420	1,221	1,174
3	แพะ	14,183	1,734	11,963
4	สุกร	9,743	17,865	20,877
5	ไก่เนื้อ	204,664	132,242	455,430
6	ไก่ไข่	59,601	459,526	17,409
7	ไก่พื้นเมือง	357,621	291,762	314,897
8	เป็ดเทศ	26,355	29,173	22,979

ที่มา : http://www.dld.go.th/pvlo_kbi/

การประมง

จังหวัดกระบี่มีแนวชายฝั่งยาว 160 กม. มีอาชีพการประมงพื้นบ้าน 4,979 ราย เพาะเลี้ยงกุ้ง 886 ราย ผู้เพาะเลี้ยงปลาน้ำกร่อย 285 ราย เพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด 1,101 ราย เรือประมงพาณิชย์ 17 ลำ มีท่าเทียบเรือขนส่งพาณิชย์จำนวน 3 ท่า รายละเอียดการทำประมงมีดังนี้

ตารางที่ 2.4 แสดงปริมาณสัตว์น้ำของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2544 – 2549

ปี พ.ศ.	การทำประมง	การเลี้ยงกุ้งทะเล	สัตว์น้ำจืด	ปลาน้ำกร่อย
	ปริมาณ (ตัน)	ปริมาณ (กก.)	ปริมาณ (กก.)	ผลผลิต (กก.)
2544	21,502	3,092,000	145,883	31,450
2545	22,641	3,175,000	148,816	30,216
2546	23,570	4,350,530	125,580	29,600
2547	17,600	1,882,800	96,000	20,000
2548	24,800	19,134,113	92,000	12,600
2549	21,400	26,968,180	97,000	18,500

ที่มา : [http:// www.fisheries.go.th/fpo-krabi/](http://www.fisheries.go.th/fpo-krabi/) - 74k

สหกรณ์

ปัจจุบันจังหวัดกระบี่มีสหกรณ์รวมทั้งสิ้น 81 สหกรณ์ สมาชิกรวม 46,071 คน มีกลุ่มสหกรณ์จำนวน 7 กลุ่ม รายละเอียดดังต่อไปนี้

สหกรณ์การเกษตร	56 สหกรณ์	สมาชิก	22,895 คน
สหกรณ์นิคม	5 สหกรณ์	สมาชิก	9,863 คน
สหกรณ์ออมทรัพย์	8 สหกรณ์	สมาชิก	11,729 คน
สหกรณ์การประมง	5 สหกรณ์	สมาชิก	412 คน
สหกรณ์บริการ	4 สหกรณ์	สมาชิก	557 คน
สหกรณ์ร้านค้า	1 สหกรณ์	สมาชิก	232 คน
สหกรณ์เครดิตยูเนียน	2 สหกรณ์	สมาชิก	309 คน

ตารางที่ 2.5 แสดงการรวมตัวของเกษตรกร ปี พ.ศ. 2550

ที่	ชื่อกลุ่ม	จำนวนกลุ่ม/คน
1	กลุ่มเกษตรกร	30/4,500
2	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	233/5,724
3	กลุ่มยุวเกษตรกร	44/1,136
4	กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	399/8,905
รวม		336/13,274

ที่มา : <http://webhost.cpd.go.th/krabi/>

1.2 ด้านการลงทุน

การลงทุนในจังหวัดกระบี่มีแนวโน้มกระเตื้องขึ้น ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว การลงทุนภาคธุรกิจก่อสร้าง การลงทุนในด้านการเกษตร ประมง เป็นต้น ซึ่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา การลงทุนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และ อุตสาหกรรมอื่น ๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. สภาพทางสังคม

2.1 การคมนาคม

จังหวัดกระบี่มีเส้นทางคมนาคม 3 ทางได้แก่ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ โดยมีเส้นทางดังนี้

เส้นทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 ผ่านจังหวัดเพชรบุรี – ประจวบคีรีขันธ์ – ชุมพร – ระนอง – พังงา – กระบี่ รวมระยะทางประมาณ 946 กิโลเมตร หรือใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ถึงจังหวัดชุมพรต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 41 ผ่านอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เข้าอำเภอไชยา อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากนั้นใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4035 ผ่านอำเภออ่าวลึก และใช้ทางหลวงหมายเลข 4 อีกครั้งเข้าสู่จังหวัดกระบี่รวมระยะทาง 814 กิโลเมตร ถ้าเดินทางจากภูเก็ต ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 ต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 4 ผ่านตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา เข้าอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่รวมระยะทางประมาณ 185 กิโลเมตร

ทางน้ำ จังหวัดกระบี่มีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง ได้แก่ท่าเทียบเรือคลองจิหลาด ตำบลไสไทย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ใช้เป็นท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าต่าง ๆ

ทางอากาศ มีสนามบินนานาชาติ 1 แห่ง มีสายการบินในประเทศ ไป – กลับ กรุงเทพฯ – กระบี่ และสายการบินระหว่างประเทศ กระบี่ – สิงคโปร์

2.2 การไฟฟ้า

จังหวัดกระบี่ มีการดำเนินการด้านไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเขต 3 ซึ่งมีโรงผลิตไฟฟ้าอยู่ที่ตำบลคลองขนาน อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ โดยมีการจำหน่ายไฟฟ้าครอบคลุมทุกพื้นที่อำเภอ จำนวน 380 หมู่บ้าน โดยยังมีเพียง 9 หมู่บ้านที่ยังคงไม่มีกระแสไฟฟ้าใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นเกาะ

2.3 การประปา

จังหวัดกระบี่มีสำนักงานประปา 2 แห่งคือ สำนักงานประปากระบี่ รับผิดชอบน้ำประปาเขตเมือง อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอดงต้อม อำเภอเขาพนม และอำเภอเหนือคลอง มีกำลังผลิต 1,500 ลบ.ม. น้ำที่ผลิตได้ 7,639,580 ลบ.ม. จำนวนผู้ใช้น้ำ 18,927 ครัวเรือน สำนักงานประปาอ่าวลึก รับผิดชอบน้ำประปาเขตอำเภออ่าวลึก อำเภอปลายพระยา มีกำลังผลิต 1,680 ลบ.ม. น้ำที่ผลิตได้ 1,605,216 ลบ.ม. จำนวนผู้ใช้น้ำ 17,591 ครัวเรือน

2.4 การโทรคมนาคมและการสื่อสาร

จังหวัดกระบี่มีที่ทำกาโทรไปรษณีย์จำนวน 7 แห่ง ใน 8 อำเภอ ยกเว้นอำเภอลำทับ ทั้งนี้ไม่รวมที่ทำกาโทรไปรษณีย์ที่อนุญาตเอกชน สำหรับการบริการโทรศัพท์ภายในจังหวัดมีจำนวน 14,503 เลขหมาย เลขหมายธรรมดา 12,090 เลขหมาย เลขหมายสาธารณะ จำนวน 633 เลขหมาย และเลขหมายคงเหลือ จำนวน 1,780 เลขหมาย

2.5 ระบบระบายน้ำและบำบัดน้ำเสีย

โรงงานปรับปรุงคุณภาพน้ำในจังหวัดกระบี่ ที่ดำเนินการแล้วมีจำนวน 1 แห่ง คือ โครงการระบบระบายน้ำและบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองกระบี่ เป็นโครงการหนึ่งภายใต้แผนงานการแก้ไขปัญหาน้ำเสีย เมืองชายฝั่งทะเลของประเทศ โดยการสนับสนุนจากกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นระบบบำบัดน้ำเสียชนิดบ่อเติมอากาศ (Aerated Lagoon) ที่ประกอบด้วยบ่อเติมอากาศ จำนวน 1 บ่อ และบ่อตกตะกอน (Polishing Pond) จำนวน 3 แห่ง ระบบรองรับน้ำเสียได้ 12,500 ลูกบาศก์เมตร/วัน

2.6 คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง

คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานดี ยกเว้นคุณภาพด้านแบคทีเรีย พบว่าปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด มีปริมาณสูงขึ้นและมีค่า

เกินกว่ามาตรฐาน ในแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเกาะพีพี ที่เป็นแหล่งนักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยวมาก

2.7 ขยะมูลฝอย

สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองกระบี่ตั้งอยู่ที่บ้านทับไม้ หมู่ที่ 1 ตำบลไสไทย และหมู่ที่ 2 ตำบลทับปrik อำเภอเมือง ขนาดพื้นที่รวม 253 ไร่ ได้รับงบประมาณการออกแบบและก่อสร้างวงเงิน 70 ล้านบาท จากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เมื่อปี 2538 และเร่งดำเนินการเมื่อปี 2542 กำหนดให้เป็นศูนย์กำจัดขยะโดยใช้วิธีฝังกลบ รองรับขยะในจังหวัดกระบี่ได้พอเพียงในระยะเวลา 30 – 40 ต้นปี ปัจจุบันมีปริมาณขยะเกิดขึ้นรวมประมาณ 60 – 70 ต้นปี แยกเป็นขยะในพื้นที่เขตเทศบาลนครกระบี่ ประมาณ 30 ต้น/วัน และขยะจากส่วนอื่นที่นำมารวมกำจัด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และหน่วยงานอื่น ๆ ประมาณ 37 ต้นปี

2.8 มลพิษทางอากาศ

สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ทำการตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณอำเภออ่าวลึก ระหว่างวันที่ 21 – 27 มกราคม 2550 พบว่ายังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

2.9 ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ออกประกาศกระทรวงเรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรฐานการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2546 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่บริเวณที่ดินอุทยานหอยเจดีย์ห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา ตำบลอ่าวนาง ตำบลไสไทย และตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำนวน 1 พื้นที่

2.10 คุณภาพชีวิต

จากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) ซึ่งเป็นข้อมูลในระดับครัวเรือนที่แสดงสภาพความจำเป็นของคนในครัวเรือนด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบททุก ๆ ครัวเรือน และจากการจัดเก็บข้อมูลครัวเรือนในปี 2550 โดยมีครัวเรือนจำนวนทั้งสิ้น 58,208 ครัวเรือน มีครัวเรือนที่ผ่านเกณฑ์จำนวนทั้งสิ้น 58,018 ครัวเรือน หรือร้อยละ 99.67 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 190 ครัวเรือน หรือร้อยละ 0.32 ดังรายละเอียดตารางที่ 2.6

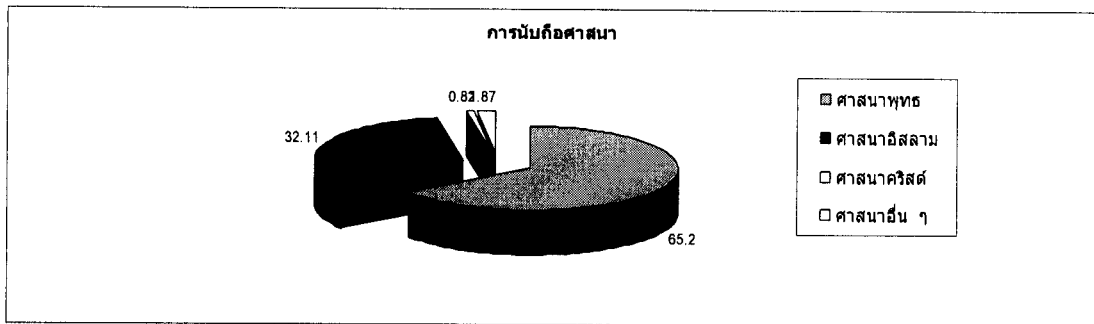
ตารางที่ 2.6 จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่คนละ 20,000 บาทต่อปี

พื้นที่	จำนวนครัวเรือนที่ สำรวจทั้งหมด (ครัวเรือน)	รายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 20,000 บาท/ปี/คน			
		ผ่านเกณฑ์		ไม่ผ่านเกณฑ์	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เมืองกระบี่	10,432	10,432	100	-	-
เขาพนม	7,142	7,142	100	-	-
ปลายพระยา	5,399	5,399	100	-	-
เหนือคลอง	8,855	8,855	100	-	-
อ่าวลึก	7,232	7,232	100	-	-
คลองท่อม	11,291	11,291	100	-	-
ลำทับ	3,241	3,241	100	-	-
เกาะลันตา	4,616	4,426	95.88	190	4.11
รวม	58,208	50,018	99.67	190	0.32

ที่มา : <http://cddweb.cdd.go.th/krabi/>

2.11 การนับถือศาสนา

การนับถือศาสนาต่าง ๆ ของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย การนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 65.2 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 32.11 นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.82 และนับถือศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 1.87

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิแสดงร้อยละของการนับถือศาสนา

ที่มา : <http://www.krabipao.go.th/bugget/develop-2.pdf>

2.12 อาชญากรรม

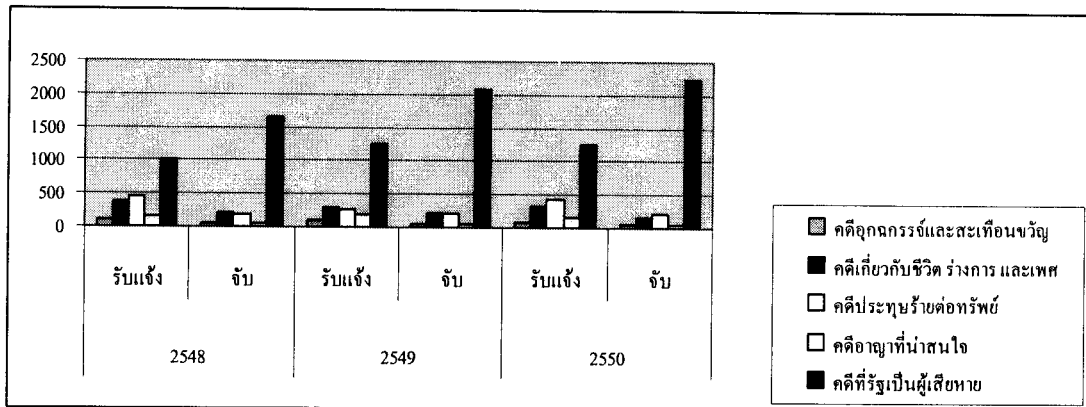
มีหน่วยงานหลักรับผิดชอบ คือ ตำรวจภูธรจังหวัด มีสถานีตำรวจภูธรอำเภอ 8 อำเภอ สถานีตำรวจภูธรตำบล 2 ตำบลและป้อมยามตำรวจ 59 ป้อมยาม อัตรากำลังทั้งหมด 1,101 นาย จำแนกเป็นชั้นสัญญาบัตร 125 นาย ชั้นประทวน 976 นาย จากผลการดำเนินการปฏิบัติงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัดในปี 2548 – 2550 จะเห็นได้ว่าในคดีเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศ รวมทั้งคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในปี พ.ศ. 2550 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 2.7 สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ของตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2548 – 2550

หน่วย : คดี

ประเภทความผิด	ปี 2548		ปี 2549		ปี 2550	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	114	61	94	60	92	48
2. คดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	375	205	292	226	307	157
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	442	183	272	201	426	210
4. คดีอาญาที่น่าสนใจ	172	49	180	51	171	47
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	1,004	1,653	1,240	2,077	1,241	2,239

ที่มา : <http://www.krabipao.go.th/bugget/develop-2.pdf>

ภาพที่ 2.2 แผนภูมิแสดงสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม

ที่มา : <http://www.krabipao.go.th/bugget/develop-2.pdf>

2.13 ยาเสพติด

จังหวัดกระบี่ มีคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประเภท เฮโรอีน เอ็มเฟตามีน กัญชาแห้ง กัญชาสด พืชกระท่อม สารระเหย และแอลกอฮอล์ ในข้อหาการผลิต การจำหน่าย การครอบครองเพื่อจำหน่าย การครอบครอง การเสพ สำหรับข้อหาการนำเข้า – ส่งออก ไม่ปรากฏในคดีที่จับกุม

ปี พ.ศ. 2548 จับกุมได้ 325 คดี ลดลงจากปี 2547 จำนวน 563 คดีคิดเป็นร้อยละ 173.23 จับกุมได้ 360 คน ลดลงจากปี 2547 จำนวน 622 คน คิดเป็นร้อยละ 191.38

ปี พ.ศ. 2549 จับกุมได้ 370 คดี เพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 45 คดี คิดเป็นร้อยละ 25.45 จับกุมได้ 439 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 14.77

ปี พ.ศ. 2550 จับกุมได้ 488 คดี เพิ่มขึ้นจากปี 2549 จำนวน 118 คดี คิดเป็นร้อยละ 173.23 จับกุมได้ 587 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2549 จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ

191.38

ตารางที่ 2.8 สถิติการจับกุมคดียาเสพติด ปี พ.ศ. 2548 – 2550

หน่วย : คดี

ประเภทความผิด	ปี 2548		ปี 2549		ปี 2550	
	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน
1. เฮโรอีน	2	2	-	-	-	-
2. เอมเฟตามีน (ยาบ้า)	154	166	135	167	204	250
3. กัญชาแห้ง	92	109	181	213	223	244
4. กัญชาสด	13	14	11	11	7	5
5. พืชกระท่อม	9	10	19	19	29	56
6. สารระเหย	36	39	21	24	15	15
7. เอ็กสตาซี (ยาอี)	-	-	3	5	10	17
รวม	325	360	370	439	488	587

ที่มา : http://www.krabipolice.go.th/index.php?option=com_content&task=view&id=44&Itemid=83

3. สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว

3.1 สถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ มีการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2547 ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว/รายได้/โรงแรม/ห้องพัก/ระยะพำนัก และค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ส่วนในปี พ.ศ. 2548 จะเห็นว่าในด้านการท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลงทั้งนี้เนื่องจากภัยพิบัติธรรมชาติ “สึนามิ” สถานการณ์ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งความไม่มั่นใจในความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ปี พ.ศ. 2545 มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,458,771 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2544 ร้อยละ 7.50 ระยะพำนักเฉลี่ย 4.50 วัน ทำรายได้สู่จังหวัด 15,593.33 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2544 ร้อยละ 9.81

ปี พ.ศ. 2546 มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,623,217 คน ระยะพำนักเฉลี่ย 4.37 วัน ทำรายได้สู่จังหวัด 17,465.98 ล้านบาท

ปี พ.ศ. 2547 มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,796,591 คน ระยะพำนักเฉลี่ย 2.85 วัน ทำรายได้สู่จังหวัด 19,325.37 ล้านบาท

ปี พ.ศ. 2548 มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,027,027 คน ระยะเวลาพักเฉลี่ย 2.72 วัน ทำรายได้สู่จังหวัด 14,786.80 ล้านบาท

ปี พ.ศ. 2549 มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,732,951 คน ระยะเวลาพักเฉลี่ย 3.88 วัน ทำรายได้สู่จังหวัด 19,819.30 ล้านบาท

ปี พ.ศ. 2550 (ม.ค. – มิ.ย.) มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,042,835 คน ระยะเวลาพักเฉลี่ย 4.17 ทำรายได้สู่จังหวัด 10,001.39 ล้านบาท

สำหรับศูนย์บริการการท่องเที่ยวของสวนราชการในจังหวัดกระบี่ มีจำนวน 3 ศูนย์ ได้แก่

ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

ศูนย์ประสานงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่

ศูนย์ให้ข่าวสารองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง และศูนย์บริการการท่องเที่ยว

ภาคเอกชน 1 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์ให้ข่าวสาร สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ณ สนามบินกระบี่

3.2 แหล่งการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดที่รองรับโครงการ UNSEEN IN THAILAND มี 3 แห่ง ดังนี้

1. ทะเลแหวก อยู่ในเขตอำเภอเมือง ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 30 กิโลเมตร ทางบก 20 กม. ทางทะเล 10 กม. มีลักษณะเป็นเกาะ 3 เกาะอยู่ในทะเล ยามเมื่อน้ำทะเลลดเป็นแนวยาว 2 เกาะสามารถเดินไปเที่ยวชมได้ซึ่งดูเหมือนเดินอยู่กลางทะเล จึงเรียกว่าทะเลแหวก

2. สระมรกต อยู่ในเขตอำเภอคลองท่อม บริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขาประ – บางคราม ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 60 กิโลเมตร เป็นสระที่รับน้ำมาจากน้ำตกที่ไหลจากเทือกเขาประ – บางคราม น้ำที่ตกมามีสีเขียวคล้ำยมรกตเต็มไปทั้งสระจึงเรียกสระนี้ว่า สระมรกต

3. น้ำตกร้อน อยู่ในเขตอำเภอคลองท่อม ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 50 กิโลเมตรมีลักษณะเป็นธารน้ำพุร้อนผุดขึ้นมาจากใต้ดินตามธรรมชาติมีสารกำมะถันเจือจางเป็น

ส่วนประกอบ มีอุณหภูมิพอเหมาะตกลงมาในแอ่งสามารถอาบน้ำได้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวนิยมไปอาบน้ำตกร้อน ธารน้ำแร่เพื่อสุขภาพ

การท่องเที่ยวของจังหวัดแบ่งกลุ่มการท่องเที่ยวออกเป็น 6 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. กลุ่มที่ 1 เกาะลันตาและหมู่เกาะบริวาร โดยเกาะลันตาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล ชมปะการังสัตว์สวยงามใต้น้ำ และวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวเลเป็นหลัก
2. กลุ่มที่ 2 อ่าวนาง ไร่เล หาดนพรัตน์ธารา คลองม่วง อำเภอเมือง ซึ่งมีความสวยงามของเกาะต่าง ๆ เช่น เกาะปอดะ เกาะไก่ ทะเลแหวก สุสานหอย 75 ล้านปี ศูนย์วิจัยประมงชายฝั่ง ซึ่งเพราะเลี้ยงปลาการ์ตูนได้ 10 สายพันธุ์ ที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่
3. กลุ่มที่ 3 อ่าวท่าเลน อ่าวลึก - พังงา เป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปยังเกาะยาวจังหวัดพังงาซึ่งจะเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะโฮมสเตย์
4. กลุ่มที่ 4 น้ำพุร้อนเค็ม น้ำตกร้อน และสระมรกต เป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เป็น spa ทางธรรมชาติเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเอเชียและชาวไทย
5. กลุ่มที่ 5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กำหนดให้ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตกระบี่ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์โดยมีแปลงสาธิตดอกหน้าวัว รองเท้านารี และบอนสี รวมทั้งท่าปอมคลองสองน้ำ ซึ่งมีความสวยงามเป็นทางเลือกใหม่แก่นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
6. กลุ่มที่ 6 หมู่เกาะพีพี แม้จะได้รับผลกระทบจากสึนามิอย่างมาก แต่จังหวัดได้ร่วมกับทุกภาคส่วนช่วยเหลือฟื้นฟูเกาะพีพี เช่นการก่อสร้างท่าเรือเกาะพีพีมูลค่า 128 ล้านบาท การก่อสร้างระบบไฟฟ้าเคเบิลใต้น้ำ มูลค่า 620 ล้านบาท การก่อสร้างระบบประปา มูลค่า 181 ล้านบาท และการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียมูลค่า 28 ล้านบาท โดยรัฐบาลเดนมาร์กให้การสนับสนุนรวมทั้งการก่อสร้างเส้นทางหนีกัยจำนวน 11 ล้านบาท

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องผลกระทบของการท่องเที่ยวในด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษา จังหวัดกระบี่ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งประเด็นการศึกษา ซึ่งในการทบทวนวรรณกรรมได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเศรษฐศาสตร์การท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีความสำคัญในแง่การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทรัพยากรในพื้นที่ ๆ มีอยู่เดิม การท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์(นักท่องเที่ยว) กับสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและวัฒนธรรม โบราณสถาน และโบราณวัตถุ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือทรัพยากรที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายไปยังพื้นที่อื่นได้

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกิดขึ้นจากความต้องการของมนุษย์หรือนักท่องเที่ยว Rome (1963) ให้ความหมายของนักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางไปพื้นที่ใด พื้นที่หนึ่ง นอกถิ่นที่อาศัยของตนเองมากกว่า 24 ชั่วโมง ไม่ว่าจะเพื่อการท่องเที่ยว หรือเพื่อทางธุรกิจ ขณะที่ผู้มาเยือน หมายถึง บุคคลที่เดินทางไปพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง นอกถิ่นที่อาศัยของตนเองน้อยกว่า 24 ชั่วโมง หรือเป็นทางผ่านไปยังพื้นที่อื่นไม่ว่าจะเป็นการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวหรือในทางธุรกิจ ซึ่ง Holb Way (1989) ได้แบ่งองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ 6 กิจกรรมดังนี้

1. การคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบก(ถนนและรถไฟ) ทางน้ำและทางอากาศ
2. ที่พักอาศัย (โรงแรม, รีสอร์ท, เกสเฮาส์, อื่น ๆ)
3. ธุรกิจนำเที่ยว
4. การซื้อสินค้าและบริการ ของที่ระลึก อาหารและเครื่องดื่ม
5. การให้บริการของภาครัฐ
6. การให้บริการของภาคเอกชน

จากที่กล่าวมาจะพบว่าการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย 6 สาขากิจกรรม ขณะที่ทรัพยากรการท่องเที่ยวประกอบด้วยสถานที่ต่าง ๆ ที่

มนุษย์สร้างขึ้น ธรรมชาติสร้างขึ้น เป็นทรัพยากรที่ทำให้นักท่องเที่ยวที่ได้พบเห็นแล้วเกิดความรู้สึกพึงพอใจ ดังนั้นปัจจัยการผลิตในแต่ละหน่วยกิจกรรมต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงประกอบด้วย

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประกอบด้วย ทรัพยากรธรรมชาติ (พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์) ที่ดิน น้ำ แร่ โบราณสถานและโบราณวัตถุ)

2. ทรัพยากรแรงงาน

3. เงินทุน

ที่ผ่านมาการศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับถึงบทบาทของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ (Sinclair and Stabler 1997) ในหลายด้านได้แก่

1. ผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เกิดเมืองใหม่ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยว

2. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ให้เป็นการประกอบการเพื่อการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของพื้นที่

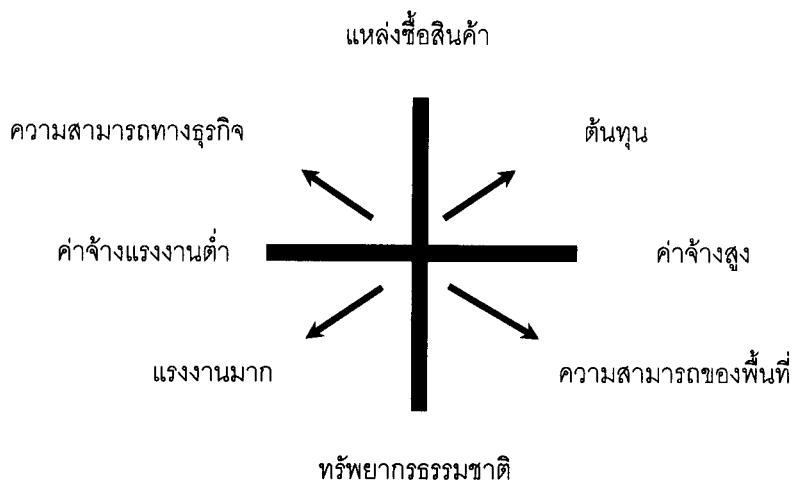
3. การท่องเที่ยวจะทำให้มีการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทางเศรษฐกิจ หรือเป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ทรัพยากรในพื้นที่ซึ่งจะทำให้เกิดการจ้างงานโดยตรง

นอกจากนั้นผลงานวิจัยของ Mathieson (1982) และผลงานวิจัยของ Eadington (1991) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับพื้นที่ซึ่งทำให้ทราบถึงความสำคัญของรายได้จากการท่องเที่ยวและการสูญเสียของพื้นที่ ขณะที่ความต้องการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเด็นสำคัญที่มีการกล่าวถึงในปัจจุบันได้แก่ผลกระทบในด้านการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวและค่าทวีของรายได้จากการท่องเที่ยว ซึ่งสรุปได้ว่า

การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว (The Distribution of Tourism – Generation Income)

ผลกระทบจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจากการเดินทางไปในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อใช้บริการทรัพยากร หน่วยกิจกรรมในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้ก่อให้เกิดการผลิตในหน่วยกิจกรรมต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจ โดยในภาพที่ 2.3 ซึ่งแสดงถึงปัจจัยการผลิตในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บนแกนนอนแสดงค่าจ้างแรงงานเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยการผลิต ซึ่งเปรียบเทียบกับ

ระหว่างพื้นที่ที่มีค่าจ้างแรงงานที่สูง และพื้นที่ที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำ ขณะที่แกนตั้งแสดงถึงทรัพยากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางด้านวัฒนธรรม ประเพณีและอีกด้านเป็นทรัพยากรธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นทะเล แม่น้ำ ป่าไม้ สัตว์ ภูเขา เป็นต้น และอีกด้านคือแหล่งท่องเที่ยวในการซื้อสินค้าต่าง ๆ การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ๆ มีค่าจ้างแรงงานต่ำ จะมีการจ้างแรงงานจำนวนมาก ในประเทศเหล่านี้มักเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว อีกด้านถ้านักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ ๆ เป็นแหล่งซื้อสินค้า (เช่นฮ่องกง) พื้นที่นี้จะมีค่าจ้างแรงงานสูง ดังนั้นจึงทำให้มีการจ้างแรงงานน้อยเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการผลิตขั้นสูงเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานแรงงานในพื้นที่นี้จึงเป็นแรงงานที่มีฝีมือเฉพาะด้าน จึงส่งผลให้ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้นจำนวนแรงงาน จึงน้อยกว่าพื้นที่ ๆ มีกรท่องเที่ยวในภาคบริการซึ่งต้องอาศัยแรงงานจำนวนมาก

ภาพที่ 2.3 ปัจจัยการผลิตในการท่องเที่ยว

ที่มา : Bull, Adrian. (1995). *The Economics of Travel and Tourism*. Australia : Addison Wesley Longman Australia Pty. (อ้างถึงใน อนุรักษ์ ปงเมฆ, 2547 : 19)

ในด้านการผลิตกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่สามารถทราบถึงประสิทธิภาพของการผลิตได้เช่นเดียวกับสินค้าชนิดอื่น เนื่องจากทรัพยากรเหล่านี้คงที่ยกเว้นแต่ปัจจัยแรงงานและปัจจัยทุน ดังนั้นเมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่สิ่งทีตามมาคือการเปลี่ยนแปลงของทุน คือ

ทำให้เกิดการลงทุนในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นด้านของที่พักอาศัย ร้านอาหาร สวนสาธารณะ และทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นนี้เริ่มขึ้นแรกจากการจ้างงานในภาคบริการ และอันดับต่อมาคือเกิดจากการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและ กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สุดท้ายคือแรงงานเหล่านี้จะมีรายได้เพิ่มขึ้น นำไปสู่การบริโภคในพื้นที่เพิ่มขึ้นคือผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ แต่การอธิบายถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นด้านการจ้างงานหรือด้านรายได้ สิ่งที่จะทราบได้ในทันทีคือผลกระทบเบื้องต้น (primary effects) ขณะที่ผลกระทบที่ต่อเนื่องไปต้องอาศัยเทคนิคช่วยอธิบาย เทคนิคนี้ได้แก่ ค่าทวีรายได้จากการท่องเที่ยว (tourism multipliers) และการวิเคราะห์ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input Output Analysis) อธิบายดังนี้

ค่าทวีของการท่องเที่ยว

แนวคิดเกี่ยวกับค่าทวีของการท่องเที่ยวพัฒนาขึ้น โดยพื้นฐานของแนวคิดความโน้มเอียงของการบริโภคหน่วยสุดท้าย (marginal propensity to consume หรือ MPC) ของ Keynes ด้วยวิธีการคำนวณแบบง่าย รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นต่อการจ้างงาน ต่ออัตราดอกเบี้ย ค่าเช่าและผลกำไร ซึ่งเป็นผลกระทบโดยตรง จากการขายสินค้าและบริการแก่นักท่องเที่ยว การหมุนของค่าทวีอธิบายด้วยสมการดังนี้

$$TIM = 1 / (1 - MPC)$$

โดยที่

TIM คือ ค่าทวีของรายได้จากการท่องเที่ยว

MPC คือ ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค

ค่าทวีของรายได้จากการท่องเที่ยว (TIM) รวมถึงจำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวจ่ายสูญหายไปในแต่ละขั้นของระบบเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยรายได้จากภาษีของรัฐ การนำเข้าจากต่างประเทศ การออม เป็นต้น หรือการรั่วไหลของระบบ เครื่องมือที่ใช้อธิบายได้แก่ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของรายได้จากภาษี (marginal propensity to tax income) ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการออม (marginal propensity to save) ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการนำเข้า (marginal propensity to import) (ณัฐวุฒิ ปงเมฆ, 2547 : 16 – 20)

1.2 ทฤษฎีความทันสมัย (Modernization Theory)

ทฤษฎีความทันสมัย เป็นทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่คล้ายทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมที่นักเศรษฐศาสตร์ให้ความสำคัญของความทันสมัยในเชิงการผลิต การลงทุนโดยกรรมวิธีที่มีเครื่องมือประสิทธิภาพสูง เช่น เครื่องจักรกลขนาดใหญ่ โรงงานใหญ่ ๆ จำนวนมาก ๆ อัตราการขยายตัวของดีกหรืออาคารทันสมัยเพิ่มปริมาณในอัตราสูง ประชาชนมีเครื่องมืออำนวยความสะดวกสบายมาก และในชีวิตประจำวันจะมีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องมาก (สนธยา พลศรี, 2533 : 167)

ความทันสมัยเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในส่วนต่าง ๆ ของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา ธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ลักษณะสำคัญของสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงสู่ความทันสมัย ได้แก่

1.1 มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต จากง่าย ๆ ไปสู่วิถีชีวิตที่อาศัยความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นวิทยาศาสตร์

1.2 การผลิตทางการเกษตรเปลี่ยนจากการผลิตเพื่อบริโภคเองเป็นการผลิตเพื่อขาย มีการจ้างงานแทนที่จะใช้เฉพาะแรงงานในครอบครัว

1.3 ในการผลิตทางอุตสาหกรรม เปลี่ยนจากใช้แรงงานคนมาเป็นการใช้เครื่องจักรกลมากขึ้น

1.4 คนหันมาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทที่คนส่วนใหญ่อยู่ในไร่นาและหมู่บ้านเป็นสังคมเมือง

นอกจากนั้น ยังมีการขยายตัวทางการศึกษา การสื่อสารมวลชน การคมนาคม มีการเปลี่ยนแปลงในระบบการเมืองและการบริหารราชการ ตลอดจนด้านค่านิยมของคน นักทฤษฎีความทันสมัยมองว่าปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขสำคัญเป็นปัจจัยภายในสังคม เช่นลักษณะทางจิตวิทยาของคนในสังคม บางคนเชื่อว่าสังคมที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมสมัยใหม่ได้ง่ายต้องมีส่วนหนึ่งที่มีลักษณะเป็นผู้ประกอบการ คือเป็นคนที่มีความตั้งใจหรือความต้องการความสำเร็จในชีวิต กล่าวเสียคนที่มีความเป็นแบบนี้จะมีความสำคัญในการผลักดันในสังคมเปลี่ยนแปลงสู่ความทันสมัย

ส่วนปัจจัยที่ขัดขวางการเปลี่ยนแปลงสู่ความทันสมัยได้แก่ ประเพณีบางอย่างของสังคม เช่นคนบางสังคมนิยมสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในรูปของที่ดินหรือทองคำหรือของมีค่าอื่น ๆ ไม่ชอบการลงทุนในธุรกิจที่ก่อให้เกิดผลผลิตอุตสาหกรรม

จากสาระของทฤษฎีความทันสมัยทำให้มองเห็นได้ชัดว่า การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ในสังคมจะทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงตามไปดังที่เรียกว่า ความทันสมัย (อมรา จำรูญศิริ, 2546 : 15 – 16)

1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม

Moore (1968 : 366) กล่าวถึงลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมว่า การเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับเวลาเสมอ การเปลี่ยนแปลงย่อมกล่าวถึงระยะเวลาหนึ่งไปอีกระยะเวลาหนึ่ง เวลาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะกำหนดว่าสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปในเรื่องใดก็ตามที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม สำหรับการเปลี่ยนแปลงในสังคมมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เนื่องจากมนุษย์ต้องบำบัดความต้องการด้านความหิว และความกระหายอันเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ต้องแสวงหาสิ่งหรืออาหารบริโภคตามความต้องการ โดยได้มีการพัฒนามาเรื่อย ๆ จนถึงการสร้างแบบแผนพฤติกรรมได้แก่ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ผลผลิตที่ได้มานั้นได้ให้ประโยชน์อย่างยุติธรรมแก่สมาชิกในสังคมมากที่สุด

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโครงสร้างทางสังคม เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบแผนการกระทำทางสังคมและการกระทำระหว่างกันกับสังคมรวมถึงผลที่เกิดขึ้นและการแสดงออกของโครงสร้างทางสังคมนั้น ๆ ที่เกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม ค่านิยม ผลผลิตและสัญลักษณ์ทางสังคม (สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2530 : 21)

1.4 ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน

แนวคิดนี้เกิดจากนักเศรษฐศาสตร์แนวอรรถประโยชน์นิยมยุคคลาสสิก โดยมีฐานคิดคือคิดทั่วไปเกี่ยวกับมนุษย์และความสัมพันธ์ทางสังคม โดยเฉพาะเมื่อมนุษย์อยู่ในตลาด เศรษฐกิจจะมีความคล้ายคลึงกันทำให้เรียกได้ว่าเป็นนักอรรถประโยชน์นิยม (Utilitarianism) ซึ่งมีเนื้อหาสาระสำคัญโดยสังเขปดังนี้ โดยตัวของทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Exchange model) มีสมมุติฐานสำคัญว่ามนุษย์แต่ละคนมีความต้องการอะไรหลายอย่างในชีวิต แต่ตนเองไม่สามารถสนองความต้องการของตนเองได้ทั้งหมด จะต้องอาศัยผู้อื่นมาสนองความต้องการเหล่านั้น นอกจากนั้นมนุษย์ต้องการสิ่งต่าง ๆ จากผู้อื่นจะต้องติดต่อกับผู้อื่น และเนื่องจากแต่ละคนต้องการผลประโยชน์ตอบแทนมากที่สุด จึงต้องสร้างกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนในการแลกเปลี่ยนที่ตีความยุติธรรมขึ้น สิ่งที่แลกเปลี่ยนอาจเป็นวัตถุสิ่งของและสิ่งที่ไม่ใช่วัตถุสิ่งของก็ได้ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2538 : 165 – 167)

ความสัมพันธ์ทางสังคม ตามแนวทฤษฎีนี้มีได้ตั้งแต่มนุษย์สองคนซึ่งให้และรับผลตอบแทนโดยตรง ไปจนถึงระหว่างหลายคนซึ่งการให้และการรับเป็นไปโดยอ้อม ความสัมพันธ์ซับซ้อนและเข้าใจยาก แต่บุคคลที่อยู่ในความสัมพันธ์ก็มีความเชื่อศรัทธาจึงได้คงอยู่ในความสัมพันธ์และปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เพราะคาดว่าจะได้รับผลตอบแทนจากสัมพันธ์นั้นสังคมจึงดำรงอยู่ได้ และได้กล่าวถึงเนื้อหาสำคัญบางประการจากทฤษฎีนี้ เพราะมนุษย์มีความต้องการมาก แต่ไม่สามารถสนองความต้องการของตนเองได้หมดมนุษย์จึงต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ความสัมพันธ์ทางสังคมขึ้นอยู่กับความต้องการของมนุษย์และกฎระเบียบอันยุติธรรมในการแลกเปลี่ยน คนที่มีสิ่งของที่ผู้อื่นต้องการมากอยู่เป็นจำนวนมากเป็นคนชั้นสูงของสังคม สิ่งของที่ผู้อื่นต้องการมากเท่าใด ยิ่งมีราคาแพงมากขึ้นเท่านั้น อำนาจของ ก. เห็นอกว่า ข. เท่ากับระดับความต้องการของสิ่งของจาก ก. ของ ข. ในเมื่อ ข. ไม่สามารถจะสนองความต้องการของตนจากแหล่งอื่น และปัญหาสังคมเกิดจากโครงสร้างสังคม ไม่อำนวยการประโยชน์ต่อสมาชิกสังคมอย่างทั่วถึงยุติธรรม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการแลกเปลี่ยนเกิดการมีสัมพันธ์กันทางสังคมในตัวของคนเองในการเสนอทัศนคติต่าง ๆ นั้น Levi – Strauss ได้สร้างหลักการแลกเปลี่ยนที่สำคัญหลายอย่างคือ ประการแรกความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนทุกอย่างย่อมต้องมีค่าใช้จ่าย (ทุน) สำหรับปัจเจกชนแต่ค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นเรื่องของสังคม คือ เป็นค่าใช้จ่ายเชิงประเพณี กฎเกณฑ์ กฎหมายและค่านิยม ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับคำอธิบายทางเศรษฐกิจ หรือจิตวิทยา ประการ

ต่อมาสิ่งที่มีค่าและหายากที่สุดในสังคมไม่ว่าจะเป็นสิ่งของหรือทรัพยากรที่เป็นสัญลักษณ์จะต้องอยู่ในกรอบของบรรทัดฐานและค่านิยม และประการสุดท้ายความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนทุกอย่างจะต้องขึ้นอยู่กับกฎหรือบรรทัดฐานของการให้และการรับ (reciprocity) คือผู้รับจะต้องมีข้อผูกพันในการให้ตอบ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2538 : 95 – 96)

1.5 ความหมายและแนวคิดด้านการท่องเที่ยว

กรมฝึกหัดครู (2533 อ้างถึงในจุฑารัตน์, 2548 : 5 – 7) ได้อธิบายความหมายของ “การท่องเที่ยว” ตามที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้ว่า เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง มิได้หมายเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงรื่นรมย์ดังที่ส่วนมากเข้าใจ การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องก็นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ฉะนั้น ปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นภาพใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจนกระทั่งมีผู้กล่าวว่าธุรกิจการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก หากเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ ที่เป็นรายการเดี่ยว ๆ ด้วยกัน

ดรรชนี เอมพันธุ์ (2547) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยหรือภูมิลำเนาไปยังสถานที่ที่อยู่ห่างไกล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนศึกษาเรียนรู้ หรือหาประสบการณ์แปลกใหม่และมีการพักผ่อนในสถานที่เหล่านั้นหรือในบริเวณใกล้เคียง

Mc Intosh and Goeldner (1984) ได้สรุปว่า “การท่องเที่ยว” หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่าง ๆ รวมทั้งกับรัฐบาลประเทศเจ้าภาพ และประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยการให้การต้อนรับที่อบอุ่นเปี่ยมไมตรีจิตแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

นิยม จารุมณี (2536) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวต้องประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

จุฑารัตน์ ชาวคม (2548) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มีมานานหลายศตวรรษเป็นกิจกรรมทางสังคมเชิงมนุษย์สัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจ การพักผ่อนหย่อนใจ และการเรียนรู้ แต่เดิมนั้นเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปถึงท้องถิ่นใดก็จะปรับตัวเองให้เข้ากับวัตถุประสงค์และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นนั้น ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งจะเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ ให้เข้ากับนักท่องเที่ยวหรืออำนวยความสะดวกอย่างเต็มที่เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามา มาก ๆ ความหมายของการท่องเที่ยวโดยหลักการนั้นอาจกำหนดได้โดยเงื่อนไขคือ เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ จากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว ด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวคือ กิจกรรมนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่กระทำในเวลาว่าง โดยมีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อประกอบกิจกรรมที่คาดหวัง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ และสร้างประสบการณ์นันทนาการของตนเอง

1.6 ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ

“ผลกระทบ” หรือ “impact” เป็นคำกลาง ๆ ที่มีความหมายได้ทั้งทางบวกและทางลบ โดย เกษม จันทรแก้ว (2542) ได้ให้ความหมายของผลกระทบไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงทั้งขนาดและทิศทางจากสภาพเดิมของสิ่งใดก็ได้ ทั้งที่มองเห็นหรือสัมผัสได้และที่ไม่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งมีขนาดและปริมาณที่สามารถวัดได้เป็นจำนวน ทั้งเป็นตัวเลขและเทียบเป็นตัวเลขได้ การเปลี่ยนแปลงนี้ต้องมีทิศทางในการเปลี่ยนแปลงซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางบวก (เพิ่มขึ้น ดีขึ้น และมากขึ้น) และการเปลี่ยนแปลงทางลบ (เลวลง หรือลดลง) ดังนั้นผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวมนุษย์จึงเรียกว่า “ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม” ซึ่งหมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทั้งขนาดและทิศทางจากการกระทำของมนุษย์หรือ

ธรรมชาติ โดยเน้นถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมจากภาวะวิสัยที่เคยเป็นมาในภาวะวิสัยธรรมชาติ

นภวรรณ ฐานะกาญจน์ (2543) ได้ให้ความหมายของผลกระทบจากการท่องเที่ยว (tourism impacts) ไว้ว่า คือการที่สภาพแวดล้อมทั้งทางชีวกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิมทั้งในทิศทางด้านบวกและด้านลบ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุจากการท่องเที่ยว ซึ่งเน้นที่ประเภท (type) ขนาด (amount) และอัตรา (rate) ของการเกิดผลกระทบ โดยได้จัดกลุ่มของผลกระทบออกเป็น 3 ประเภทได้แก่ ผลกระทบทางชีวกายภาพ (bio-physical impact) ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ (economic impacts) และผลกระทบทางด้านสังคม วัฒนธรรม (socio-cultural impacts) โดยผลกระทบจากการท่องเที่ยว นั้นจะอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐาน 3 ประการ คือ 1) มีตัวแปรมากมายที่มีความเกี่ยวข้องกับผลกระทบ ซึ่งหมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากสาเหตุเดียว แต่อาจเกิดจากหลายสาเหตุร่วมกัน 2) ผลกระทบแต่ละประเภทก็มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน และ 3) ระดับของผลกระทบอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว ส่วนหลักเกณฑ์ที่จะแสดงถึงสภาวะการเกิดผลกระทบนั้นมีหลักเกณฑ์ที่วัด 4 ประการ คือ 1) เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 2) เปรียบเทียบกับผลงานวิจัยในอดีต 3) เปรียบเทียบกับพื้นที่ข้างเคียงหรือพื้นที่ที่ไม่มีกิจกรรม และ 4) การประยุกต์ขบวนการจำลอง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กรมการฝึกหัดครู, 2533) ได้อธิบายถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแม้จะมีข้อดีที่เป็นประโยชน์ นานาประการแก่ประเทศชาติ แต่ก็เช่นเดียวกับกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะต้องมีข้อเสียที่ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ ทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมไม่มากนักน้อย การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงต้องทำการสำรวจศึกษาจัดทำแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ เท่าที่ผ่านมากการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปโดยปราศจากแผนการควบคุมตามหลักวิชาการ จึงเกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจคือ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้เพิ่มให้แก่ประชาชนท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก สามารถสร้างงานสร้างอาชีพเพิ่มขึ้นมากมาย ในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้ราคาสินค้าและการบริการ ค่าครองชีพต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยววันนั้น ๆ สูงขึ้น การลงทุนด้านการท่องเที่ยวจะมีผลทำให้ชาวนาชาวไร่หันมาประกอบอาชีพแรงงานซึ่งมีค่าตอบแทนสูงกว่า เป็นผลให้ผลผลิตทางเกษตรลดลง ในขณะที่ความต้องการ

ทางด้านผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการด้วย ราคาผลผลิตจึงสูงขึ้น การป้องกันผลกระทบด้านนี้จะทำได้โดยการกำหนดให้มีแผนส่งเสริมด้านการศึกษา และฝึกอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นสามารถประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ กว้างขวางยิ่งขึ้น

สุจารี จันทรสุษ (2541) กล่าวถึงการท่องเที่ยวมีส่วนทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม และในทางที่เป็นผลดีและผลเสีย ขนาดของการเปลี่ยนแปลงจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่นจำนวนนักท่องเที่ยว และขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เป็นต้น ซึ่งสามารถประมวลผลกระทบของการท่องเที่ยวได้ดังนี้

ผลดี คือมีการเคลื่อนไหวทางสังคม ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการปรับปรุงบริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวก กระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว และปรับปรุงสิ่งแวดล้อม เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีระหว่างคนท้องถิ่นกับคนต่างถิ่น

ผลเสีย ค่าครองชีพสูงขึ้น ปัญหาอาชญากรรม มีกิจกรรมที่ไม่ดีเข้ามา เช่น ยาเสพติด โสเภณี การพนัน การบริการสาธารณสุขไม่เพียงพอ ความสัมพันธ์ในครอบครัวเสื่อมลงรบกวนความสงบสุขของชุมชน ปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนท้องถิ่นกับคนต่างถิ่น ความไม่เสมอภาคในการพัฒนาเฉพาะท้องถิ่น การเปลี่ยนค่านิยมและวิถีชีวิตอย่างรวดเร็ว ค่านิยมไม่ถูกต้อง เช่น เลียนแบบการอุปโภคบริโภคที่ฟุ่มเฟือยเกินจำเป็น การทำลายสภาพแวดล้อม

นุชนารถ รัตนวงศ์ชัย (2546 อ้างถึงในจุฑารัตน์ 2548 : 21 - 24) ได้กล่าวถึงผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ (economic impact) ผลกระทบทางสังคม (social impact) และผลกระทบทางกายภาพ (physical impact) ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงบวกและเชิงลบในท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวจึงเปรียบเสมือนดาบสองคมที่ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียแก่ท้องถิ่น ในด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ สภาพและโครงสร้างของท้องถิ่นจะเป็นปัจจัยแรกที่ท้องถิ่นได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวอย่างเห็นได้ชัด บางท้องถิ่นอาจสามารถปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของตนให้เข้ากับเศรษฐกิจรูปแบบใหม่จากการท่องเที่ยวได้ แต่ในบางท้องถิ่นอาจจะเกิดความ

สนับสนุนในการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ หากการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นไปเพื่อหวังผลประโยชน์ทางการตลาดและธุรกิจโดยขาดการวางแผนพัฒนาระยะยาว ก็จะทำให้เกิดผลกระทบที่เป็นลูกโซ่ต่อสภาพสังคม และสภาพทางกายภาพรวมทั้งสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นได้ในภายหลัง ผลกระทบทางเศรษฐกิจจึงมีทั้งด้านดีและด้านลบ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ผลกระทบเชิงบวก

1. รายได้ของประชาชาติและท้องถิ่น คือการท่องเที่ยวนำเงินตราต่างประเทศในฐานะเป็นสินค้าส่งออก เป็นแหล่งรายได้ให้กับประเทศชาติ และช่วยลดการขาดดุลการค้าระหว่างประเทศ ช่วยยกระดับรายได้ประชาชาติต่อหัว (Gross Nation Product หรือ GNP) ให้สูงขึ้น
2. การลงทุนและการสร้างงาน กล่าวคือ เมื่อท้องถิ่นใดได้รับการพิจารณาให้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชนก็จะส่งเสริมให้มีการลงทุนในด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกสบายรองรับนักท่องเที่ยว การลงทุนดังกล่าวจะทำให้เกิดการสร้างอาชีพและการจ้างแรงงานทางตรง (พนักงานในโรงแรม มัคคุเทศก์ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เป็นต้น) แรงงานทางอ้อม (เกษตรกรที่ปลูกผักปลอดสารพิษส่งให้กับภัตตาคาร คนสวนของโรงแรม พนักงานให้สัญญาณประจำสนามบิน เป็นต้น) และแรงงานพลอยได้ (แรงงานที่ได้รับการว่าจ้างให้ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองของบุคลากรประเภทแรงงานทางตรงและแรงงานทางอ้อม) รวมทั้งยังก่อให้เกิดอาชีพใหม่ ๆ ในท้องถิ่น เช่นพนักงานบริการในโรงแรม มัคคุเทศก์ นักแสดงผู้ให้ความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น นอกเหนือไปจากอาชีพเกษตรกรรมและกสิกรรม ซึ่งมีผลทำให้คนในท้องถิ่นมีรายได้และมีอำนาจในการจับจ่ายสูงขึ้น
3. การกระจายรายได้ การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งซึ่งช่วยกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง เพราะนักท่องเที่ยวต้องเสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่ก่อนการเดินทาง สำหรับการทำเอกสารและการติดต่อสื่อสารในระหว่างเดินทาง นักท่องเที่ยวต้องใช้จ่ายจำนวนมากไปกับค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าเข้าชมสถานที่ ค่าบันเทิง และค่าของที่ระลึก และเมื่อกลับจากการเดินทาง นักท่องเที่ยวยังต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับสิ่งอื่น ๆ อีก เช่นค่าล้างรูป ค่าส่งพัสดุ เป็นต้น การท่องเที่ยวจึงก่อให้เกิดการต่อเนื่องของการใช้จ่ายตั้งแต่จุดเริ่มต้นเดินทางเรื่อยไปจนถึงจุดหมายปลายทางแต่ละแห่ง ร้านค้าและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้รับเงินจากนักท่องเที่ยวก็จะซื้อสินค้าต่าง ๆ จากอุตสาหกรรมและธุรกิจย่อยอื่น ๆ ทั้งภายนอกและภายในท้องถิ่นเอง ซึ่งก่อให้เกิดโซ่ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ (economic chain reaction)

แม้แต่ธุรกิจย่อยในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหารท้องถิ่น ก็สามารถสร้างไขความสัมพันธทางเศรษฐกิจให้กับเศรษฐกิจได้

ผลกระทบเชิงลบ

1. รายได้ของประชาชาติและท้องถิ่น นั่นคือ แม้ว่าการท่องเที่ยวจะนำรายได้ให้กับประเทศแต่รายได้ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นของคนท้องถิ่น เพราะการผลิตการบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายสำหรับการนำเข้านสินค้าบางอย่างสูงมาก จึงมีการรั่วไหลของเงินตรา (leakage) สู่ต่างประเทศในหลาย ๆ ด้าน ผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจโรงแรม นิยมสั่งสินค้าจากต่างประเทศ เช่น พรหม โคมไฟประดับเพดาน เหล้า ฯลฯ เพื่อนำมาผลิตการบริการให้กับนักท่องเที่ยว

2. การลงทุนและการสร้างงาน นั่นคือ แม้ว่าการจ้างงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและรายได้ที่เกิดจากการจับจ่ายของนักท่องเที่ยวซึ่งดูเหมือนจะมีความสัมพันธ์กัน แต่ในความจริงแล้ว รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวซึ่งดูเหมือนจะมีความสัมพันธ์กัน แต่ในความจริงแล้ว รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวอาจไม่ได้ทำให้การจ้างงานในท้องถิ่นสูงขึ้นทั้งนี้เพราะกระแสนิยม ความต้องการของนักท่องเที่ยวและกลยุทธ์ทางการตลาดที่ผู้ประกอบการธุรกิจจัดทำขึ้นมีผลให้ระดับและรูปแบบของการจ้างงานในท้องถิ่นเปลี่ยนไปจากเดิม แรงงานในท้องถิ่นอาจไม่มีทักษะหรือความชำนาญที่ต้องการ นอกจากนี้ ผู้ลงทุนหรือเจ้าของธุรกิจจำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายในการจ้างแรงงานแต่เพิ่มผลผลิต (productivity) ให้มีคุณภาพให้ได้กำไรมากที่สุด การจ้างงานในระดับที่ใช้ทักษะสูง จึงมักทดแทนด้วยเทคโนโลยีและแรงงานจากภายนอกที่มีทักษะในการจัดการและการบริหาร ดังตัวอย่างที่เห็นได้จาก ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจนำเที่ยวที่นำระบบการสำรองผ่านคอมพิวเตอร์เข้ามาแทนที่แรงงานคนท้องถิ่น และมีการว่าจ้างชาวต่างชาติมาทำงานในระดับบริหาร ฯลฯ แรงงานท้องถิ่นจึงมีขอบเขตจำกัดเฉพาะงานระดับล่าง ค่าตอบแทนจากแรงงานระดับล่างอาจไม่สูงพอที่จะยกระดับทางเศรษฐกิจของคนท้องถิ่นได้ นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีลักษณะเป็นฤดูกาล (seasonal) และมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจและการเมือง จึงมีผลทำให้อาชีพใหม่ที่เกิดจากการท่องเที่ยวเป็นฤดูกาล และเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมทางการเมืองและเศรษฐกิจด้วย ซึ่งย่อมมีผลกระทบต่อรายได้ประจำของคนท้องถิ่น เช่น ในปี พ.ศ. 2535 ประเทศไทยต้องเผชิญปัญหาวิกฤตทางการเมือง "พฤษภาทมิฬ" นักท่องเที่ยวและบริษัทจัดนำเที่ยวที่ต่างประเทศได้ทำการยกเลิกการเดินทางมาประเทศไทย จึงทำให้ธุรกิจหลายแห่ง เช่น โรงแรมตากอากาศ และบริษัทนำเที่ยวในประเทศไทยยกเลิกการจ้าง

งานคนท้องถิ่น ซึ่งมีผลทำให้ระบบเศรษฐกิจของท้องถิ่นต้องพึ่งพารายได้และอาชีพจากการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว จึงไม่สามารถรองรับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นตลอดไปได้

3. การกระจายรายได้ กล่าวคือ แม้ว่าการท่องเที่ยวจะกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง แต่เงินตราบางส่วนได้รั่วไหลไปสู่ภายนอกและไม่ได้หมุนเวียนภายในท้องถิ่นเงินเหล่านั้นจะรั่วไหลออกไปในรูปของการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศ การเก็บออมเงินในธนาคารของชาวต่างชาติ และการเก็บภาษีจากรัฐบาล ซึ่งหากการรั่วไหลทั้งสามรูปแบบอยู่ในอัตราที่สูงก็จะทำให้การหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นชะลอตัวลงได้ และเมื่อธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งของการท่องเที่ยวท้องถิ่นชะลอตัวลง ก็จะทำให้ธุรกิจอื่น ๆ ถดถอยลงด้วย เนื่องจากธุรกิจต่าง ๆ ของท้องถิ่นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างมากในการจัดซื้อและจัดส่งสินค้า จึงมีโซ่สัมพันธ์ทั้งทางธุรกิจและเศรษฐกิจอย่างเหนียวแน่น การเปลี่ยนแปลงของธุรกิจหนึ่งย่อมมีผลต่อสภาพการณ์ของธุรกิจอื่น ๆ ในท้องถิ่น

นภวรรณ ฐานะกาญจน์ (2543) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวไว้ว่า ผลกระทบทางเศรษฐกิจ (economic impacts) ระดับของผลกระทบทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการดังนี้

1. ความดึงดูดใจและสิ่งอำนวยความสะดวกหลักของแหล่งท่องเที่ยว
2. จำนวนค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวจ่าย ณ แหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือน
3. ระดับการพัฒนาเศรษฐกิจโดยภาพรวมของแหล่งท่องเที่ยว
4. ระดับการหมุนเวียนของค่าใช้จ่ายภายในแหล่งท่องเที่ยว
5. ระดับการปรับตัวของแหล่งท่องเที่ยวให้เข้ากับอุปสงค์ของการท่องเที่ยวแต่ละ

ฤดูกาล

โดยผลกระทบทางบวกของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ ได้แก่

1. การท่องเที่ยวทำให้เงินตราต่างประเทศทำให้งบดุลของประเทศดีขึ้น
2. สร้างรายได้
3. สร้างการจ้างงาน
4. ปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ
5. เกิดกิจกรรมการลงทุนขนาดเล็ก

ผลกระทบทางลบของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจได้แก่

1. อันตรายจากการพึ่งพาการท่องเที่ยวมากเกินไป พึ่งพิงการท่องเที่ยวอย่างเดียว เป็นรายได้หลัก โดยเฉพาะในกรณีที่การท่องเที่ยวเป็นฤดูกาล ไม่ได้มีตลอดทั้งปีทำให้เกิดความไม่มั่นคงในรายได้ของคน/ชุมชน
2. ทำให้เกิดอัตราเงินเฟ้อ ราคาค่าครองชีพ และราคาในดินในแหล่งท่องเที่ยวสูงขึ้น
3. เพื่อการนำเข้าสินค้าอันเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตเป็นสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จากต่างประเทศให้กับนักท่องเที่ยว เกิดการหมุนเงินออกนอกระบบ
4. ผลผลิตที่ได้จากการท่องเที่ยวเป็นลักษณะฤดูกาล ซึ่งถือว่าต่ำเมื่อเทียบกับการลงทุนและการดูแลรักษาตลอดเวลา
5. เป็นการสร้างต้นทุนภายนอกให้เกิดขึ้น เช่น ค่ากำจัดของเสีย เช่นน้ำเสีย ขยะ ค่าดูแลรักษาพื้นที่ การบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) ได้กล่าวถึงผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นผลดีและผลเสียไว้ว่า

ข้อดี เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปเยือนสถานที่แห่งใด ๆ ก็ตาม จะต้องมีการใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าบริการ อาหาร ที่พัก และอื่น ๆ รายได้นี้ทางเศรษฐศาสตร์เรียกว่า “รายได้จำบัง” โดยประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวจะช่วยให้

- ลดภาวการณ์ขาดดุลในการชำระเงิน เนื่องจากการลงทุนทางด้านกิจการท่องเที่ยว ใช้เงินไม่มากนัก แต่ได้ผลตอบแทนออกมาอย่างรวดเร็ว

- การสร้างงานใหม่ให้แก่บุคคลในท้องถิ่น เมื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวขยายตัวขึ้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นที่พักอาศัย ซึ่งได้แก่ โรงแรม บังกะโล ร้านอาหารของที่ระลึก การบริการขนส่ง และอาชีพมัคคุเทศก์ จะต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาใช้บริการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้แรงงานระดับต่าง ๆ มากมาย จึงเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำมากขึ้น ทั้งเป็นแบบประจำและชั่วคราว

- สินค้าพื้นเมืองและสินค้าเกษตรกรรมขายได้ราคาดี หากมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเกิดขึ้นในย่านใกล้เคียง จะทำให้สินค้าเกษตรกรรมและสินค้าพื้นเมืองขายได้ราคาดีและมีปริมาณความต้องการเพิ่มขึ้น

ข้อเสีย จากการที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปใช้สถานที่บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมาก จะส่งผลทำให้ค่าใช้จ่ายในการให้บริการสูงขึ้น ทำให้เมืองท่องเที่ยวที่สำคัญจะมีค่าครองชีพ

สูงกว่าในบริเวณใกล้เคียงมาก ประชาชนที่มีรายได้ปานกลางหรือต่ำ ดำเนินชีวิตอยู่ในเมือง
ท่องเที่ยวด้วยความยากลำบาก

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Glenn F. Ross (1992) ศึกษาเรื่อง ความเห็นของผู้อยู่อาศัยเกี่ยวกับผลกระทบของ
การท่องเที่ยวต่อเมืองในออสเตรเลีย พบว่าผู้อาศัยในเมือง Cairns ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวของ
ออสเตรเลียได้ประเมินผลกระทบของการท่องเที่ยวในด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน และ
ชีวิตส่วนบุคคลและชีวิตในชุมชน ผู้อยู่อาศัยเห็นว่าผลกระทบเชิงบวกที่สำคัญได้แก่ผลกระทบด้าน
เศรษฐกิจ ผลกระทบเชิงลบได้แก่ผลกระทบเรื่องบ้านพักอาศัยและอาชญากรรมในระดับต่าง ๆ
และโดยรวมเห็นว่าผลกระทบส่วนบุคคลเชิงลบจะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยด้านความเป็น
มิตรของผู้อยู่อาศัยในชุมชน

Yunus S. Saliu (2006) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการท่องเที่ยวในแอฟริกา พบว่า
ผลกระทบของการท่องเที่ยวในแอฟริกาเป็นผลให้เงินจากประเทศร่ำรวยเคลื่อนย้ายไปยังประเทศ
ยากจนมากกว่าที่รัฐบาลต่าง ๆ ให้ความช่วยเหลือ มากกว่าครึ่งของประเทศในแอฟริกาที่การ
ท่องเที่ยวสร้างรายได้มากกว่าร้อยละ 10 ของยอดส่งออกทั้งหมด อย่างเช่นประเทศมาลีและ
แกมเบียซึ่งมีตัวเลขนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติแต่ละปีแค่ 70,000 คน (น้อยกว่า 200 คนต่อวัน)
การท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับประเทศเหล่านี้ร้อยละ 10.1 และ 30.5 ของยอดส่งออกทั้งหมด
ของประเทศตามลำดับ

Centre for Entrepreneurship, SMEs and Local Development, OECD –
Organization for Economic Cooperation and Development (2000) ศึกษาเรื่องผลกระทบ
ของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศ OECD พบว่าเศรษฐกิจภาคบริการกำลัง
เจริญเติบโตมากที่สุดทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่และกำลังมี
ความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ การท่องเที่ยวซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ ชับซ้อน และแยกเป็นส่วน
ๆ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเศรษฐกิจภาคบริการ (ร้อยละ 30 ของการค้าบริการระหว่าง
ประเทศในพื้นที่ OECD) ในแง่รายได้ กลุ่มประเทศ OECD ได้สร้างรายได้ประมาณร้อยละ 70

ของกิจกรรมการท่องเที่ยวของโลก การท่องเที่ยวซึ่งได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วในระยะ 30 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มที่จะเจริญเติบโตต่อไป เนื่องจากสังคมแปรเปลี่ยนและมั่งคั่งมากขึ้น

ศุภวรรณ โพธิ์นาค (2545) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อวิถีชีวิตของชุมชนเกาะล้าน เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของชุมชนที่มีผลมาจากการท่องเที่ยว โดยเฉพาะทางด้านการประกอบอาชีพ สภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่เกิดจากการท่องเที่ยวด้วย พบว่าการท่องเที่ยวที่เป็นมาในอดีตและในรูปแบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของเกาะล้านได้ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน ด้านบวกคือ การท่องเที่ยวทำให้มีความหลากหลายของทางเลือกในการประกอบอาชีพมากขึ้น และก่อให้เกิดรายได้แก่ครัวเรือนและชุมชนมากขึ้นซึ่งเป็นทางเลือกนอกเหนือจากการทำประมงรายย่อย ดังนั้นหากชุมชนสามารถรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติซึ่งได้แก่ หาดทรายและแนวปะการังได้น้ำให้รอดพ้นจากผลกระทบที่มาจากขยะและน้ำเสียจากชุมชน ยังทำให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวได้ และสามารถรักษาการบริการที่ดีไว้ได้ ก็จะทำให้การท่องเที่ยวมีความยั่งยืนต่อไป ในส่วนด้านลบคือ จำนวนแรงงานต่างถิ่นที่เข้ามาในชุมชนอาจก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง การแก้ไขคือการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการสอดส่องดูแลพฤติกรรม และการสร้างจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของดูแลชุมชน ส่วนปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่งคือ เรื่องขยะ และน้ำเสียที่มาจากนักท่องเที่ยวเนื่องจากยังไม่มีการจัดการและวางแผนจากทางภาครัฐและภาคส่วนประชาชนกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย

กษมา ประจาง (2546) ศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบ้านศรีฐาน ตำบลศรีฐาน อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย พบว่าผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านบวกได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การสร้างงาน การยกมาตรฐานการครองชีพ และลดภาวะการว่างงาน ผลกระทบด้านลบทางเศรษฐกิจได้แก่ ปัญหารายได้ไม่แน่นอน ปัญหาค่าครองชีพ ปัญหาการแบ่งปันผลประโยชน์และปัญหาการถือครองที่ดิน ผลกระทบทางสังคมด้านบวกได้แก่การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพ การสร้างสรวิศความเจริญทางสังคม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม การสร้างความสามัคคีในชุมชน การป้องกันการอพยพย้ายถิ่นของประชากร และการเสริมสร้างการศึกษา ผลกระทบทางสังคมด้านลบได้แก่การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและค่านิยม ความไม่เป็นธรรมในสังคม อาชญากรรมและความขัดแย้ง

ระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน ผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านบวก ได้แก่ความร่วมมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การส่งเสริมงานศิลปวัฒนธรรมและความกระตือรือร้นในการประกอบอาชีพ และผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านลบ ได้แก่ค่านิยมในการครองชีพ การเปลี่ยนแปลงด้านความเชื่อการแต่งกาย และภาษา ผลกระทบทางด้านการเมืองด้านบวก ได้แก่ การจัดระเบียบสังคมของชุมชน ความเข้าใจในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ความสามัคคี ความสำคัญทางการศึกษาและการตื่นตัวทางการเมืองท้องถิ่น ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมด้านบวก ได้แก่ การสร้างความตระหนักถึงคุณค่าสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมคุณค่าของสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมของชุมชน ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมด้านลบ ได้แก่ การทำลายทางชีวภาพและการทำลายภูมิทัศน์ของชุมชน ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมการเมืองและสิ่งแวดล้อม มีดังนี้คือ ผลกระทบของการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอาชีพ ประเพณี ภาษา ความหลากหลายทางชีวภาพ ป่าไม้และภูมิทัศน์ของสิ่งแวดล้อม

สิทธิพงษ์ คงแป้น (2546) ศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อรายได้ประชาชาติและการจ้างงาน โดยการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรกจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการท่องเที่ยวในรอบ 10 ปี (พ.ศ. 2536 – 2545) ในส่วนที่ 2 จะทำการวิเคราะห์ผลกระทบและตัวชี้วัดโดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2541 ขนาด 26 สาขาการผลิต ผลการศึกษาในส่วนแรกพบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10.43 ต่อปี เมื่อคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ประชาชาติ พบว่าเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.32 ในปี พ.ศ. 2536 เป็นร้อยละ 7.89 ในปี พ.ศ. 2544 ผลการศึกษาส่วนที่ 2 พบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2541 ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผลผลิตและการจ้างงานของประเทศดังนี้

ด้านการผลิตสินค้าและบริการ พบว่า การท่องเที่ยวมีผลกระทบเชื่อมโยงไปข้างหลัง โดยรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ผลกระทบเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage) ทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น สาขาที่เกิดการจ้างงานมากที่สุด คือสาขาการเพาะปลูก ในส่วนของตัวชี้วัดของการท่องเที่ยวต่อการจ้างงานพบว่า ถ้ารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นทั้งหมด 6 คน ตัวชี้วัดมีค่ามากที่สุดในสาขาการเพาะปลูก ด้านการกระจายสินค้าและบริการพบว่า การท่องเที่ยวมีผลกระทบเชื่อมโยงไปข้างหน้า โดยรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้น

สาขาที่มีผลผลิตทั้งหมดมากที่สุด คือสาขาภัตตาคารและโรงแรม ในส่วนของตัวทวีคูณของการท่องเที่ยวต่อผลผลิต พบว่า ถ้ารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้นทั้งหมด 3.67 ล้านบาท ตัวทวีคูณมีค่ามากที่สุดในสาขาปศุสัตว์ ผลกระทบเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage) ทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น สาขาที่เกิดการจ้างงานมากที่สุด คือสาขาการเพาะปลูก ในส่วนของตัวทวีคูณของการท่องเที่ยวต่อการจ้างงาน พบว่า ถ้ารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นทั้งหมด 8 คน ตัวทวีคูณมีค่ามากที่สุดในสาขาการเพาะปลูก

มานิช นวลสระ (2548) ศึกษาผลกระทบจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีผลกระทบที่ก่อให้เกิดปัญหาด้านราคาที่ดินในอำเภอเกาะสมุยเพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่คนชุมชน มีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน ก่อให้เกิดประโยชน์ในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและก่อให้เกิดในด้านการนำรายได้มาสู่ชุมชน เกิดประโยชน์ในการสร้างสรรค์อาชีพและการจ้างงานแก่คนในชุมชนตามลำดับ สำหรับผลกระทบทางด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก อันได้แก่ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการสร้างความสะดวกสบายแก่ชุมชน เช่น ถนนหนทาง ไฟฟ้า ก่อให้เกิดปัญหาการขยายบริการทางเพศในชุมชน นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมแก่ชุมชนช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพของคนในชุมชน ส่วนทางด้านผลกระทบที่มีต่อด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยก่อให้เกิดการใช้วัฒนธรรมของชุมชนเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวเกาะสมุย เกิดการส่งเสริมและจำหน่ายงานศิลปวัฒนธรรมของชุมชน สร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชุมชนก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชน สร้างความรัก ความห่วงใยและความภาคภูมิใจของวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมากอันส่งผลกระทบต่อ ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และปัญหาคุณภาพน้ำเสียในชุมชน ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในชุมชน เกิดการปรับปรุงและพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน เกิดการช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อมและก่อให้เกิดการช่วยฟื้นฟูและเสริมคุณค่าของสิ่งแวดล้อมในชุมชน

อมรา จำรูญศิริ (2546) ศึกษาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม กรณีศึกษา ตำบลหนองบัว อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย พบว่าชาวบ้านตำบล หนองบัวได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทั้งด้านบวกและด้านลบ ผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านบวก เกิดอาชีพใหม่ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่ม ผลผลิต พัฒนาเทคนิควิธีการในการผลิต ราคาผลผลิตสูงขึ้น ชาวบ้านรู้จักการลงทุน มีการออม ทรัพย์ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบได้แก่ ปัจจัยด้านนิเวศวิทยา การส่งเสริมจากรัฐ ความเจริญด้าน คมนาคมและสาธารณูปโภค ผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านลบพบว่า ชาวบ้านมีค่าครองชีพสูงขึ้น ราคาที่ดินสูงขึ้น การถือครองที่ดินมีน้อยลง มีการอพยพแรงงานและการบุกรุกป่าเพื่อทำไร่ ปัจจัยด้านนี้มาจากนโยบายของรัฐ การพัฒนาการท่องเที่ยวตลอดจนจำนวนนักท่องเที่ยว ผลกระทบทางสังคมด้านบวกพบว่า การท่องเที่ยวช่วยลดภาวะการว่างงาน การคมนาคม สะดวกขึ้น ความเจริญเข้าสู่ท้องถิ่น เกิดการร่วมมือในการพัฒนา มีการรวมกลุ่มเพื่อดำเนินการ ธุรกิจชุมชน เกิดความสามัคคี ได้รับความรู้ข่าวสาร ทำให้มีการพัฒนาความรู้ ความคิด มีการ จัดระเบียบสังคม เห็นความสำคัญของการศึกษา ผลกระทบด้านนี้มีปัจจัยด้านนโยบายของรัฐ ด้านสื่อสารมวลชนและการส่งเสริมอาชีพ ผลกระทบทางสังคมด้านลบพบว่า ความสัมพันธ์ระบบ ครอบครัวเครือญาติลดน้อยลง เนื่องจากมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือมุ่งประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ ค่าครองชีพสูง ส่วนผลกระทบทางวัฒนธรรมในด้านบวก ชาวบ้านมีความกระตือรือร้นในการ ประกอบอาชีพเกิดการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมธรรมชาติ มีการพัฒนาทางความคิด มีการจัดงาน เทศกาลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ซึ่งมีปัจจัยจากนโยบายของรัฐทั้งด้านการศึกษาที่สูงขึ้นของคนใน ชุมชน ส่วนผลกระทบด้านลบได้รับการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงด้าน ค่านิยม ทั้งการแต่งกาย ภาษา ความเชื่อ ประเพณีวัฒนธรรม แต่ความเชื่อบางอย่าง เช่นการ นับถือศาลเจ้าพ่อพระยาศรีโตน ยังมั่นคงเหนียวแน่น เป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ แสดงถึงพลัง วัฒนธรรมที่เกื้อกูลให้เกิดความสามัคคีเป็นพลังในการพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

จุฑารัตน์ ชาวคม (2548) ศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวต่อ ประชาชนท้องถิ่น ในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด พบว่าประเด็นผลกระทบ ทางด้านเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวทางด้านบวกที่ปรากฏในระดับสูง คือการสร้างงานสร้างอาชีพ มากขึ้น เกิดการกระจายรายได้มากขึ้น มีการขยายการลงทุน การพัฒนาคุณภาพของสินค้าและ บริการโครงสร้างด้านการผลิตมีการเปลี่ยนแปลง ส่วนประเด็นผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจของ การท่องเที่ยวทางด้านลบที่ปรากฏในระดับสูง คือการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดิน การอพยพ

แรงงานจากถิ่นอื่น การนำเข้าแรงงานจากต่างถิ่น ค่าครองชีพสูงขึ้น สินค้ามีราคาสูงขึ้น สูญเสีย ศักยภาพด้านเศรษฐกิจชุมชน

จากแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องข้างต้น ทำให้สามารถมองเห็น ภาพรวมว่า การท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็ว หรือสถานที่ใดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว นั้น ได้ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนทั้งทางด้านบวกและด้านลบ รวมทั้งงานวิจัยหลายชิ้นได้กล่าวถึง ผลกระทบของการท่องเที่ยวทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยสามารถสรุปผลกระทบของการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจและสังคมดังตารางที่ 2.9 และ 2.10

ตารางที่ 2.9 แสดงผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านบวกและด้านลบ

ผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านบวก	ผลกระทบทางเศรษฐกิจด้านลบ
1. รายได้และอาชีพ	1. ที่ดิน
1.1 รายได้ของครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น	1.1 ปัญหาการถือครองที่ดิน
1.2 เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ	1.2 ปัญหาราคาที่ดิน
1.3 การกระจายรายได้ดีขึ้น	
1.4 การออมเพิ่มขึ้น	
1.5 การลดภาวะการว่างงาน	
2. การลงทุน	2. รายได้และค่าครองชีพ
2.1 การขยายการลงทุน	2.1 การอพยพแรงงาน
2.2 เกิดการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ	2.2 การนำเข้าแรงงาน
2.3 โครงสร้างด้านการผลิตมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจาก มีการใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มมากขึ้น	2.3 การมีรายได้เป็นฤดูกาล
2.4 มาตรฐานการครองชีพของครัวเรือน อยู่ในระดับที่ดีขึ้น	2.4 การว่างงานนอกฤดูกาล
	2.5 การภาวะหนี้สิน
	2.6 การมีค่าครองชีพสูงขึ้น
	2.7 การที่สินค้ามีราคาสูงขึ้น
3. การผลิต	3. ผลประโยชน์
3.1 ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น	3.1 การกระจายรายได้ไม่ทั่วถึง
3.2 มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่	3.2 ปัญหาการขัดแย้งด้านผลประโยชน์
3.3 มีการพัฒนาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ในการผลิต	3.3 การครอบงำทางเศรษฐกิจ
3.4 การเกิดการกระตุ้นการผลิต	3.4 การสูญเสียการพึ่งพาตนเอง
	3.5 การสูญเสียศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 2.10 แสดงผลกระทบทางสังคมด้านบวกและด้านลบ

ผลกระทบทางสังคมด้านบวก	ผลกระทบทางสังคมด้านลบ
1. เกิดการพัฒนา	1. ค่านิยม
1.1 การพัฒนาด้านคมนาคม	1.1 ค่านิยมในการอุปโภคบริโภคที่ฟุ่มเฟือยขึ้น
1.2 การบริการสาธารณสุขูปโภค	1.2 ค่านิยมมุ่งเน้นการค้าและวัตถุ
1.3 การพัฒนาคุณภาพชีวิต	1.3 ค่านิยมอื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงาน
2. การอนุรักษ์และฟื้นฟู	2. สังคมและครอบครัว
2.1 เกิดการอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทาง วัฒนธรรม	2.1 ปริมาณอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น
2.2 เกิดการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ	2.2 ปัญหาเสพติดเพิ่มมากขึ้น
	2.3 ปริมาณการหย่าร้างเพิ่มมากขึ้น
	2.4 ปริมาณหญิงขายบริการเพิ่มขึ้น
3. การนำทรัพยากรมาใช้อย่างคุ้มค่า	3. สุขภาพและสาธารณสุข
3.1 การนำวัสดุคืบในท้องถิ่นมาแปรรูปเป็น สินค้า	3.1 ขยะมูลฝอยและของเสียเพิ่มมากขึ้น
3.2 การใช้ทรัพยากรไร้ค่าให้เกิดประโยชน์ เช่น การนำเปลือกไม้ เปลือกหอยมาทำเป็นของ ที่ระลึก	3.2 ไม่มีวิธีการบำบัดน้ำเสียที่ดี
	3.3 ปัญหาโรคติดต่อเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม ในจังหวัดกระบี่ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กำหนดพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยออกสำรวจพื้นที่ที่ต้องการศึกษาในเบื้องต้น เพื่อจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ตรงตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย โดยสามารถแบ่งพื้นที่ออกเป็นกลุ่มการท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 การท่องเที่ยวทางทะเล ประกอบด้วย

- เกาะลันตาและหมู่เกาะบริวาร
- อ่าวนาง ไร่เลย์ หาดนพรัตน์ธารา
- อ่าวท่าเลน
- หมู่เกาะพีพี

กลุ่มที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบด้วย

- น้ำพุร้อนเค็ม น้ำตกร้อน และสระมรกต
- ศูนย์บริการวิชาการและปัจจัยการผลิตกระบี่
- ท่าปอมคลองสองน้ำ

1.2 กำหนดจำนวนตัวอย่าง

การเลือกประชากรและกลุ่มเป้าหมายนั้น ได้กำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ และเน้นไปที่กลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบในด้านนั้น ๆ โดยตรงและเพื่อให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละด้านมีความชัดเจนและให้น้ำหนักของความคิดเห็นเต็มที่ จึงเลือกกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาผลกระทบในแต่ละด้านดังนี้ ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจ การศึกษาคั้งนี้ได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้ได้รับผลกระทบโดยตรงด้านเศรษฐกิจและค้ำถึงผลกระทบด้านนี้มากเพราะเกี่ยวข้องกับประกอบอาชีพโดยตรง ส่วนผลกระทบทางด้านสังคม กลุ่มเป้าหมายได้แก่

หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ครู – อาจารย์ รวมถึงบุคลากรทางการศึกษาที่อาศัยอยู่ในบริเวณรอบ ๆ แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้จะคำนึงถึงผลกระทบทางด้านสังคมเป็นสำคัญเพราะเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชน

ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่ โดยวิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) โดยกำหนดความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 (ค่าความผิดพลาดที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.05) ตามสูตรที่คำนวณหาขนาดตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e^2)}$$

n หมายถึง ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N หมายถึง ขนาดประชากร

e หมายถึง ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 การศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวทางด้านเศรษฐกิจ จำนวนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และการท่องเที่ยวทางทะเลจำนวน 392 ครัวเรือน จึงได้แทนค่าสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{392}{1 + 392(0.05)^2}$$

$$n = 198$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน 198 ตัวอย่าง

ส่วนจำนวนผู้ประกอบการในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 118 ครัวเรือน จึงแทนค่าสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{118}{1 + 118(0.05)^2}$$

$$n = 91$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ 91 ตัวอย่าง

1.2.2 การศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวทางด้านสังคม จำนวนครัวเรือนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณรอบ ๆ แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จำนวน 65 ครัวเรือน แทนค่าสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{65}{1 + 65(0.05)^2}$$

$$n = 56$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 56 ตัวอย่าง

ส่วนจำนวนครัวเรือนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณรอบ ๆ แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลจำนวน 64 ครัวเรือน แทนค่าสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{64}{1 + 64(0.05)^2}$$

$$n = 55$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล 55 ตัวอย่างซึ่งสรุปได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ประเด็นผลกระทบ	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(ราย)
ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ		
	หัวหน้าครัวเรือน	198
	ผู้ประกอบการ	91
ผลกระทบด้านสังคม		
	หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	56
	หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล	55
	รวม	400

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการสัมภาษณ์โดยแบบสอบถาม และการสังเกตประกอบ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทั้งหมด 4 ชุด

ชุดที่ 1 สำหรับผู้ประกอบการ (ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ)

ชุดที่ 2 สำหรับหัวหน้าครัวเรือน (ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ)

ชุดที่ 3 หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล (ผลกระทบทางด้านสังคม)

ชุดที่ 4 หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (ผลกระทบทางด้านสังคม) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น

2.1.1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ศาสนา การตั้งถิ่นฐาน รายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน รายจ่ายรวมของครัวเรือนต่อเดือน การถือครองที่ดิน จำนวนที่ดินที่ถือครอง

2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้และอาชีพ การลงทุน การผลิต ที่ดิน รายได้และค่าครองชีพ การพัฒนาในด้านต่าง ๆ การอนุรักษ์และฟื้นฟู การใช้ทรัพยากร ค่านิยม สังคมและครอบครัว สุขภาพและสาธารณสุข

2.1.3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งที่เป็นด้านบวกและด้านลบที่ปรากฏภายหลังเกิดการท่องเที่ยว

2.2 นำแบบสอบถามทั้ง 4 ชุด ทดสอบความเที่ยงกับอาจารย์ที่ปรึกษาและทดสอบความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าแบบสอบถามทั้ง 4 ชุดมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้ 0.73 0.81 0.82 และ 0.74 ตามลำดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 การศึกษาจากเอกสารและรายงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานศึกษาและวิจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการท่องเที่ยว เช่น รายงานสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รายงานผลการศึกษาและเอกสารวิชาการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นส่วนที่จะทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าใจพื้นฐานและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีส่วนเชื่อมโยงกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว

3.2 การสำรวจ เป็นการสำรวจพื้นที่เบื้องต้น ศึกษาสภาพกลุ่มเป้าหมายในเบื้องต้น เพื่อเป็นข้อมูลที่จะให้ผู้วิจัยสามารถจับสภาพพื้นที่ศึกษา และกลุ่มเป้าหมายซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลของประชากรด้านต่าง ๆ ตั้งแต่สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเปลี่ยนแปลงการประกอบอาชีพ ความรู้ความสามารถและลักษณะประชากรตลอดจนผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยใช้แบบสอบถาม

3.3 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ในที่นี้ได้แก่การที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่วงนอก กระทำตนเป็นบุคคลภายนอกโดยไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมที่ชาวบ้านหรือกลุ่มชาวบ้านทำอยู่ ได้แก่ การเก็บข้อมูลทางกายภาพของชุมชน เช่น ลักษณะบ้านเรือน ที่ตั้งของสถานประกอบการต่าง ๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะการทำมาหากิน ความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ที่รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลกระทบของการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เกี่ยวกับสภาพผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจริง โดยวิเคราะห์ว่าผลด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีผลทางด้านบวกและด้านลบอย่างไร ผลที่เกิดขึ้นทางด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้นกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างเพียงใด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าอัตราส่วน ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อแจกแจงความถี่ จากนั้นนำเสนอในรูปแบบแบบตารางประกอบคำอธิบาย

ตลอดจนการกระจายของลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูลและผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมจากการท่องเที่ยวต่อประชาชนจังหวัดกระบี่

4.2 กำหนดประเด็นผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ประเด็นของผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบด้านสังคม
1. รายได้และอาชีพ	1. การพัฒนาด้านคมนาคมและเส้นทางจราจรและสาธารณูปโภค
2. ค่าครองชีพ	2. สังคมและครอบครัว
3. การผลิตและการลงทุน	3. การอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ
4. ราคาที่ดินและการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดิน	4. สุขภาพและสาธารณสุข

4.3 การให้คะแนนตัวชี้วัด

ระดับของผลกระทบที่เกิดขึ้น เป็นการจัดกระทำกับข้อมูลเพื่อให้สามารถนำไปคำนวณได้ โดยวิธีการแปลงข้อมูลเดิมจากข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative) ให้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น ใช้มาตรวัดเป็น 5 ระดับพร้อมทั้งกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

ระดับผลกระทบมากที่สุด	5 คะแนน
ระดับผลกระทบมาก	4 คะแนน
ระดับผลกระทบปานกลาง	3 คะแนน
ระดับผลกระทบน้อย	3 คะแนน
ระดับผลกระทบน้อยที่สุด	1 คะแนน

ประเมินระดับของผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด
กระบี่ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ จากสูตรการแบ่งช่วงชั้นดังนี้

$$\text{การแบ่งช่วงชั้น} = \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงชั้น}}$$

จากการคำนวณระดับผลกระทบที่ใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบดังนี้ (ศักดิ์ศรี รักไทย
2546:20)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.68 – 5.00	หมายถึง	ระดับผลกระทบสูง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.34 – 3.67	หมายถึง	ระดับผลกระทบปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 2.33	หมายถึง	ระดับผลกระทบน้อย

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของการท่องเที่ยวที่มี
ต่อด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่นั้น ได้นำระดับผลกระทบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมา
เปรียบเทียบกันระหว่างผลกระทบด้านบวกและด้านลบ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างและระหว่างพื้นที่ที่
ศึกษา แล้วทำการสรุปในเชิงวิเคราะห์ในแต่ละประเด็น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบของการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ทั้งที่เป็นผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบ โดยใช้แบบสอบถามทั้งปลายเปิดและปลายปิดในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัยสามารถนำเสนอได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยกลุ่มผู้ประกอบการ หัวหน้าครัวเรือน หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลที่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 70.3 67.2 64.3 และ 56.4 ตามลำดับ สำหรับอายุของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ หัวหน้าครัวเรือน และหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.3 46.5 และ 38.2 ตามลำดับ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปีคิดเป็นร้อยละ 33.9

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีสถานภาพสมรสคิดเป็นร้อยละ 68.1 73.7 62.5 และ 56.4 ตามลำดับ สำหรับระดับการศึกษานั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ หัวหน้าครัวเรือน และผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์รวมทั้งหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลนั้นส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 42.9 35.7 และ 60.0 ตามลำดับ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนมีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับปริญญาตรี เท่ากันคือร้อยละ 31.3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มดังกล่าวมีจำนวน

สมาชิกระหว่าง 4 – 6 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 64.6 66.1 และ 74.5 ตามลำดับและกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 61.5 71.7 66.1 และ 54.5 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในจังหวัดกระบี่ คิดเป็นร้อยละ 83.5 81.3 83.9 และ 90.9 ตามลำดับ

สำหรับในด้านรายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน ผู้ประกอบการมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.7 ส่วนกลุ่มหัวหน้าครัวเรือน หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีรายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.8 และ 30.9 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีรายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือนระหว่าง 15,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.6 และกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มมีรายจ่ายรวมของครัวเรือนต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.3 48.0 42.9 และ 32.7 ตามลำดับ

ทางด้านการถือครองที่ดิน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มมีที่ดินเป็นของตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 72.5 78.3 71.4 และ 80.0 ตามลำดับ ส่วนจำนวนที่ดินที่ถือครอง กลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีที่ดินเป็นของตัวเองต่ำกว่า 10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.3 และ 57.2 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนมีที่ดินระหว่าง 10 – 20 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 32.3 และ 45.5 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

	ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ				ผลกระทบด้านสังคม			
	ผู้ประกอบการ	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	และผู้นำชุมชนกลุ่มการ	หัวหน้าครัวเรือน	และผู้นำชุมชนกลุ่มการ
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	64	70.3	133	67.2	36	64.3	31	56.4
หญิง	27	29.7	65	32.8	20	35.7	24	43.6
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0	55	100.0
อายุ								
ต่ำกว่า 30 ปี	21	23.1	35	17.7	17	30.4	20	36.4
30-40 ปี	43	47.3	92	46.5	16	28.6	21	38.2
41-50 ปี	21	23.1	49	24.7	19	33.9	12	21.9
51-60 ปี	4	4.4	21	10.6	3	5.4	2	3.5
61 ปีขึ้นไป	2	2.1	1	0.5	1	1.7	0	0.0
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0	55	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะพื้นฐานของประชากร	ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ				ผลกระทบด้านสังคม		ผลกระทบด้านสังคม	
	ผู้ประกอบการ	ผู้ประกอบการ	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
สถานภาพ								
โสด	23	25.3	29	14.6	14	25.0	21	38.2
สมรส	62	68.1	146	73.7	35	62.5	31	56.4
หย่า	3	3.3	8	4.0	3	5.4	1	1.8
หม้าย	3	3.3	15	7.6	4	7.1	2	3.6
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0	55	100.0
ระดับการศึกษา								
ไม่ได้เรียนหนังสือ	5	5.5	10	5.1	1	1.8	0	0.0
ประถมศึกษา	20	22.0	62	31.3	8	14.3	1	1.8
มัธยมศึกษา	25	27.5	61	30.8	19	33.9	10	18.2
ปริญญาตรี	39	42.9	62	31.3	20	35.7	33	60.0
อื่น ๆ	2	2.2	3	1.5	8	14.3	11	20.0
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0	55	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะพื้นฐานของประชากร	ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ		ผลกระทบด้านสังคม		ผลกระทบด้านสังคม	
	ผู้ประกอบการ	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	และผู้นำชุมชนกลุ่มการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	หัวหน้าครัวเรือน	และผู้นำชุมชนกลุ่มการ ท่องเที่ยวทางทะเล
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
สมาชิกในครัวเรือน						
1-3 คน	22	24.2	54	27.3	11	19.6
4-6 คน	57	62.6	128	64.6	37	66.1
7-10 คน	12	13.2	16	8.1	8	14.3
11 คนขึ้นไป	0	0.0	0	0.0	0	0.0
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0
ศาสนา						
พุทธ	34	37.4	53	26.8	17	30.4
คริสต์	1	1.1	2	1.0	2	3.6
อิสลาม	56	61.5	142	71.7	37	66.1
อื่น ๆ	0	0.0	1	0.5	0	0.0
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะพื้นฐานของประชากร	ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ		ผลกระทบด้านสังคม		ผลกระทบด้านสังคม	
	ผู้ประกอบการ	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	และผู้นำชุมชนกลุ่มการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	หัวหน้าครัวเรือน	และผู้นำชุมชนกลุ่มการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การตั้งถิ่นฐาน						
จังหวัดกระบี่	76	83.5	161	81.3	47	83.9
อพยพมาจากจังหวัดอื่น	15	16.5	37	18.7	9	16.1
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0
รายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน						
น้อยกว่า 5,000	3	3.3	23	11.6	3	5.4
5,000 – 10,000	24	26.4	61	30.8	15	26.8
10,001 – 15,000	22	24.2	54	27.3	12	21.4
15,001 – 20,000	15	16.5	45	22.7	16	28.6
มากกว่า 20,000	27	29.7	15	7.6	10	17.9
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ				ผลกระทบด้านสังคม		ผลกระทบด้านสังคม	
	ผู้ประกอบการ	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน
ลักษณะพื้นฐานของประชากร	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
รายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน								
น้อยกว่า 5,000	27	29.7	62	31.3	6	10.7	9	16.4
5,000 – 10,000	33	36.3	95	48.0	24	42.9	18	32.7
10,001 – 15,000	17	18.7	29	14.6	16	28.6	9	16.4
15,001 – 20,000	10	11.0	7	3.5	6	10.7	9	16.4
มากกว่า 20,000	4	4.4	5	2.5	4	7.1	10	18.2
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0	55	100.0
การถือครองที่ดิน								
ไม่มี	25	27.5	43	21.7	16	28.6	11	20.0
มี	66	72.5	155	78.3	40	71.4	44	80.0
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0	55	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะพื้นฐานของประชากร	ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ		ผลกระทบด้านสังคม		ผลกระทบด้านสังคม	
	ผู้ประกอบกร	หัวหน้าครัวเรือน	หัวหน้าครัวเรือน และผู้ร่วมชนกลุ่มมการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	หัวหน้าครัวเรือน และผู้ร่วมชนกลุ่มมการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	หัวหน้าครัวเรือน และผู้ร่วมชนกลุ่มมการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	หัวหน้าครัวเรือน
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
จำนวนที่ดินที่ถือครอง						
ต่ำกว่า 10 ไร่	33	36.3	45	22.8	32	57.2
10 - 20 ไร่	20	22.0	64	32.3	11	19.6
21 - 30 ไร่	10	11.0	62	31.3	6	10.7
มากกว่า 30 ไร่	28	30.8	27	13.6	7	12.5
รวม	91	100.0	198	100.0	56	100.0
					55	100.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือน

สภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามด้านเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล พบว่าอาชีพในอดีตของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 39.6 และ 36.4 ตามลำดับ ส่วนอาชีพที่ทำในปัจจุบันนั้นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจจัดนำเที่ยว ร้อยละ 44.0 ส่วนหัวหน้าครัวเรือนยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรมแต่ลดลงเหลือร้อยละ 34.8 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ร้อยละ 24.2 และระยะเวลาในการประกอบอาชีพในปัจจุบันทั้งผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือนประกอบอาชีพมาเป็นเวลา 5 – 10 ปี ร้อยละ 42.9 และ 37.4 ตามลำดับ ด้านรายได้ของกิจการหรือของครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการมีรายได้ของกิจการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.6 และกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้รับผลกระทบ ร้อยละ 44.4 กลุ่มผู้ประกอบการมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 45.1 และรองลงมา ร้อยละ 44.0 ไม่ได้รับผลกระทบและการท่องเที่ยวไม่มีผลทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มมากขึ้นหรือลดลง ร้อยละ 47.0 ไม่ได้รับผลกระทบ ในส่วนของหนี้สินของกิจการและหนี้สินของครอบครัว ทั้งสองกลุ่มไม่ได้รับผลกระทบ ร้อยละ 49.5 และ 58.6 ตามลำดับ ด้านราคาสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบการพบว่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 54.9 และผู้ประกอบการยังมีการขยายการลงทุน ร้อยละ 51.6 และผู้ประกอบการไม่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ร้อยละ 51.6 แต่กลุ่มผู้ประกอบการมีการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ ร้อยละ 61.5 และผู้ประกอบการยังมีการแข่งขันในด้านคุณภาพสินค้าและบริการถึงร้อยละ 60.4 ส่วนกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนมีค่าครองชีพสูงขึ้นร้อยละ 52.5 แต่จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีผลกระทบกับการว่างงานร้อยละ 63.6 และการถือครองที่ดินไม่ได้รับผลกระทบ ร้อยละ 83.3 และในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนยังได้รับผลกระทบจากราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 74.2 รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ประกอบการ			หัวหน้าครัวเรือน		
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
อาชีพในอดีต					
เกษตรกรรม	36	39.6	อาชีพในอดีต		
ธุรกิจเกี่ยวกับท่องเที่ยว	24	26.4	เกษตรกรรม	72	36.4
รับราชการ	3	3.3	ค้าขาย	45	22.7
อื่น ๆ	28	30.8	รับราชการ	22	11.1
			ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	46	23.2
			อื่น ๆ	13	6.6
รวม	91	100.0	รวม	198	100.0
กิจการในปัจจุบัน					
อาชีพในปัจจุบัน					
ธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	12	13.2	เกษตรกรรม	69	34.8
จำหน่ายเที่ยว	40	44.0	ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	23	11.6
ร้านอาหาร	17	18.7	รับราชการ	27	13.6
อื่น ๆ	22	24.2	ธุรกิจไม่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	48	24.2
			อื่น ๆ	31	15.7
รวม	91	100.0	รวม	198	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผู้ประกอบการ		หัวหน้าครัวเรือน			
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการประกอบกิจการในปัจจุบัน					
ต่ำกว่า 5 ปี	30	33.0	น้อยกว่า 5 ปี	54	27.2
5 – 10 ปี	39	42.9	5 – 10 ปี	74	37.4
มากกว่า 10 ปี	22	24.2	มากกว่า 10 ปี	70	35.4
รวม	91	100.0	รวม	198	100.0
รายได้ของกิจการ					
เพิ่มขึ้น	57	62.6	รายได้ของครอบครัว	72	36.4
ลดลง	9	9.9	เพิ่มขึ้น	38	19.2
ไม่กระทบ	25	27.5	ลดลง	88	44.4
รวม	91	100.0	ไม่กระทบ	198	100.0
การจ้างงาน					
เงินออมของครอบครัว					
เพิ่มขึ้น	41	45.1	เพิ่มขึ้น	62	31.3
ลดลง	10	11.0	ลดลง	43	21.7
ไม่กระทบ	40	44.0	ไม่กระทบ	93	47.0
รวม	91	100.0	รวม	198	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผู้ประกอบการ		หัวหน้าครัวเรือน					
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ		จำนวน(ราย)	ร้อยละ	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	
หนี้สิน		หนี้สินของครอบครัว					
	เพิ่มขึ้น	19	20.9	เพิ่มขึ้น	33	16.7	
	ลดลง	27	29.7	ลดลง	49	24.7	
	ไม่กระทบ	45	49.5	ไม่กระทบ	116	58.6	
	รวม	91	100.0	รวม	198	100.0	
ราคาสินค้าหรือบริการ		ค่าครองชีพ					
	เพิ่มขึ้น	50	54.9	สูงขึ้น	104	52.5	
	ลดลง	6	6.6	ไม่สูงขึ้น	25	12.6	
	ไม่กระทบ	35	38.5	ไม่กระทบ	69	34.8	
	รวม	91	100.0	รวม	198	100.0	
การขยายการลงทุน		สมาชิกในครอบครัวทำงาน					
	มี	47	51.6	เพิ่มขึ้น	18	9.1	
	ไม่มี	44	48.4	ลดลง	54	27.3	
				ไม่กระทบ	126	63.6	
	รวม	91	100.0	รวม	198	100.0	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผู้ประกอบการ		หัวหน้าครัวเรือน			
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่					
มี	44	48.4	การถือครองที่ดินของครอบครัว เพิ่มขึ้น	16	8.1
ไม่มี	47	51.6	ลดลง	17	8.6
			ไม่กระทบ	165	83.3
รวม	91	100.0	รวม	198	100.0
การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ					
			ราคาสินค้า		
มี	56	61.5	เพิ่มขึ้น	147	74.2
ไม่มี	35	38.5	ลดลง	51	25.8
			ไม่กระทบ	0	0.0
รวม	91	100.0	รวม	198	100.0
การแข่งขันในด้านคุณภาพสินค้าและบริการ					
มี	55	60.4			
ไม่มี	36	39.6			
รวม	91	100.0			

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน และผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล

สภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล พบว่าการท่องเที่ยวมีผลต่อการพัฒนาถนนและเส้นทางจราจรร้อยละ 66.1 และ 85.5 ตามลำดับ มีไฟฟ้าและน้ำประปาใช้อย่างเพียงพอ ร้อยละ 78.6 และ 72.2 ตามลำดับ รวมทั้งยังได้รับความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ร้อยละ 83.9 และ 65.5 ตามลำดับ และมีการอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมร้อยละ 51.8 และ 65.5 ตามลำดับ ส่วนปริมาณอาชญากรรมนั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 44.6 และ 56.4 ตามลำดับ รวมทั้งการท่องเที่ยวทำให้เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ 48.2 และ 50.9 ตามลำดับ ส่วนยาเสพติดที่เข้ามาในชุมชนนั้นส่วนใหญ่แล้วมาจากคนในชุมชนที่แฝงตัวเข้ามากับนักท่องเที่ยว ร้อยละ 41.1 และ 49.1 ตามลำดับ รวมทั้งเมื่อมีการท่องเที่ยวนั้นก็ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยและของเสียเพิ่มขึ้น ร้อยละ 83.9 และ 85.5 ตามลำดับ และยังทำให้ปริมาณน้ำเสียเพิ่มขึ้นร้อยละ 60.7 และ 61.8 ตามลำดับ ส่วนในด้านโรคติดต่อ เช่นโรคเอดส์นั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 44.6 และ 47.3 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์		หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล			
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การท่องเที่ยวมีผลต่อการพัฒนาถนนและเส้นทางจราจร					
มีการพัฒนา	37	66.1	มีการพัฒนา	47	85.5
ไม่มีการพัฒนา	19	33.9	ไม่มีการพัฒนา	8	14.5
รวม	56	100.0	รวม	55	100.0
ไฟฟ้าและน้ำประปา					
ไฟฟ้าและน้ำประปา			ไฟฟ้าและน้ำประปา		
เพียงพอ	44	78.6	เพียงพอ	40	72.7
ไม่เพียงพอ	12	21.4	ไม่เพียงพอ	15	27.3
รวม	56	100.0	รวม	55	100.0
ความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ					
ความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ			ความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ		
ได้รับความสะดวก	47	83.9	ได้รับความสะดวก	36	65.5
ไม่ได้รับความสะดวก	9	16.1	ไม่ได้รับความสะดวก	19	34.5
รวม	56	100.0	รวม	55	100.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์		หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล			
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรม					
			การอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรม		
มี	29	51.8	มี	36	65.5
ไม่มี	27	48.2	ไม่มี	19	34.5
รวม	56	100.0	รวม	55	100.0
ปริมาณอาชญากรรม					
ปริมาณอาชญากรรม					
เพิ่มขึ้น	25	44.7	เพิ่มขึ้น	31	56.3
ลดลง	12	21.4	ลดลง	10	18.2
ไม่กระทบ	19	33.9	ไม่กระทบ	14	25.5
รวม	56	100.0	รวม	55	100.0
เยาวชนติดยาเสพติด					
เยาวชนติดยาเสพติด					
เพิ่มขึ้น	27	48.2	เพิ่มขึ้น	28	50.9
ลดลง	15	26.8	ลดลง	9	16.4
ไม่กระทบ	14	25.0	ไม่กระทบ	18	32.7
รวม	56	100.0	รวม	55	100.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์		หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล		
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ยาเสพติดที่เข้ามาในชุมชนส่วนใหญ่มาจาก				
นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	18	32.1	12	21.8
คนในชุมชน	23	41.1	27	49.1
อื่น ๆ	15	26.8	16	29.1
รวม	56	100.0	55	100.0
ปริมาณขยะมูลฝอยและของเสีย				
ปริมาณขยะมูลฝอยและของเสีย				
เพิ่มขึ้น	47	83.9	47	85.5
ลดลง	4	7.1	3	5.5
ไม่กระทบ	5	8.9	5	9.1
รวม	56	100.0	55	100.0
ปริมาณน้ำเสีย				
ปริมาณน้ำเสีย				
เพิ่มขึ้น	34	60.7	34	61.8
ลดลง	7	12.5	3	5.5
ไม่กระทบ	15	26.8	18	32.7
รวม	56	100.0	55	100.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชมชนกลุ่มอาการท้องเสียเฉียบพลัน		หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชมชนกลุ่มอาการท้องเสียทางทะเล		
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
โรคติดต่อ				
โรคลิดิตต่อ				
เพิ่มขึ้น	25	44.6	26	47.3
ลดลง	6	10.7	4	7.3
ไม่กระทบ	25	44.6	25	45.5
รวม	56	100.0	55	100.0

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือน

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ

การศึกษาระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจำนวน 91 ตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจทางด้านบวก และผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจทางด้านลบ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยพิจารณาแยกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านบวก ประเด็นผลกระทบที่เกิดผลกระทบสูงเป็นลำดับที่ 1 คือ ในประเด็นเกิดการสร้างงานสร้างอาชีพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.91 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต่างมีความเห็นว่าเมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในพื้นที่ทำให้เกิดความหลากหลายของอาชีพ ประชากรมีทางเลือกในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากขึ้น ลำดับที่ 2 คือมีการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการเพื่อให้มีความหลากหลายและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 3.86 ลำดับที่ 3 คือเกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและ มีการกว้านซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการลงทุนหรือขยายกิจการ มีค่าเฉลี่ย 3.84 เท่ากัน

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านลบ ประเด็นผลกระทบที่เกิดผลกระทบสูงเป็นลำดับที่ 1 คือปริมาณนักท่องเที่ยวมีผลต่อการกำหนดราคาสินค้าหรือบริการ มีค่าเฉลี่ย 3.92 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเมื่อปริมาณนักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น ปริมาณสินค้าหรือบริการอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว จึงมีการกำหนดราคาให้สูงขึ้น ลำดับที่ 2 คือมีการนำเข้าแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.76 ลำดับที่ 3 คือมีการอพยพแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.71

สำหรับผลสรุปของระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจทั้งด้านบวกและด้านลบแล้วพบว่า ผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบมีผลกระทบอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และ 3.80 ตามลำดับ

ความคิดเห็นของหัวหน้าครัวเรือน

การศึกษาระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 198 ตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจด้านบวก และผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจทางด้านลบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยพิจารณาแยกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านบวก ประเด็นผลกระทบที่เกิดผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ 1 คือ รายได้ของครัวเรือนเพิ่มมากขึ้นมีค่าเฉลี่ย 3.50 จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพราะสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มประชากรมีอาชีพเสริมมากขึ้น เช่นขายของในแหล่งท่องเที่ยว ขับเรือรับ — ส่งนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นอกเหนือจากการทำประมง ลำดับที่ 2 คือเกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ย 3.41 ส่วนลำดับที่ 3 คือมีการออมทรัพย์บางส่วนไว้ในธนาคารเพื่อใช้ในยามฉุกเฉินมีค่าเฉลี่ย 3.40

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านลบ ประเด็นผลกระทบที่เกิดผลกระทบสูงเป็นลำดับที่ 1 คือราคาที่ดินสูงขึ้นเนื่องจากมีการกว้านซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นมีค่าเฉลี่ย 3.85 จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างในระยะเวลา 5 — 10 ปีที่ผ่านมาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเช่นโรงแรม ร้านอาหาร แม้กระทั่งห้างสรรพสินค้าใหญ่ ๆ ขยายตัวอย่างรวดเร็วมีผลทำให้ราคาที่ดินสูงขึ้นมาก ลำดับที่ 2 คือ ค่าครองชีพสูงขึ้นมีค่าเฉลี่ย 3.81 และลำดับที่ 3 คือรายได้เป็นฤดูกาลไม่มีความแน่นอนมีค่าเฉลี่ย 3.77 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าฤดูกาลของการท่องเที่ยวนั้นอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน — เดือนเมษายนของปีถัดไป ส่วนในเดือนที่นอกฤดูกาลท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง ทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอาจจำเป็นต้องลดจำนวนพนักงานลงเพื่อลดค่าใช้จ่าย

สำหรับผลสรุปของระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจทั้งด้านบวกและด้านลบแล้วพบว่า ผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และ 3.57 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจจำแนกประเด็นผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ					กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน				
ประเด็นผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับผลกระทบ	ประเด็นผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับผลกระทบ		
ด้านบวก									
เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ	3.91	0.86	ผลกระทบสูง	รายได้ของครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น	3.50	0.80	ผลกระทบปานกลาง		
การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ	3.86	0.96	ผลกระทบสูง	เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	3.41	0.92	ผลกระทบปานกลาง		
เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	3.84	1.10	ผลกระทบสูง	มีการเก็บออมทรัพย์บางส่วนไว้ในธนาคารเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน	3.40	0.76	ผลกระทบปานกลาง		
มีการซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการลงทุนหรือขยายกิจการ	3.84	0.83	ผลกระทบสูง	สมาชิกในครัวเรือนมีงานทำในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากขึ้น	3.22	1.03	ผลกระทบปานกลาง		
มีการขยายการลงทุนในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการบริการทางด้านการท่องเที่ยว	3.82	0.91	ผลกระทบสูง						
ขายผลผลิตและบริการได้มากขึ้น	3.82	1.11	ผลกระทบสูง						
มีการพัฒนาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ในการผลิตสินค้า	3.62	1.00	ผลกระทบปานกลาง						
ค่าเฉลี่ย	3.82		ผลกระทบสูง	ค่าเฉลี่ย	3.38		ผลกระทบปานกลาง		

S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ			กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน		
ประเด็นผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ประเด็นผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ระดับผลกระทบ			ระดับผลกระทบ		
ด้านลบ					
ปริมาณน้ำที่ท่วมถึงมีผลต่อการกำหนดราคาสินค้าและบริการ	3.92	1.11	ราคาที่ดินสูงขึ้นเนื่องจากมีการกว้านซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น	3.85	0.96
มีการนำเข้าแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น	3.76	1.13	ค่าครองชีพสูงขึ้น	3.81	0.94
มีการอพยพแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น	3.71	1.16	รายได้เป็นฤดูกาล ไม่มีความแน่นอน	3.77	0.88
ด้านลบ					
ด้านลบ					
ค่าเฉลี่ย					
ค่าเฉลี่ย	3.80		ค่าเฉลี่ย	3.57	

2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล

ความคิดเห็นของหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

การศึกษาระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จำนวน 56 ตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านบวก และผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านลบ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมทั้งด้านบวกและด้านลบโดยพิจารณาแยกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

ผลกระทบด้านสังคมด้านบวก ประเด็นผลกระทบที่เกิดผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ 1 คือ มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคมและการบริการสาธารณูปโภคได้รับความสะดวก ค่าเฉลี่ย 3.57 เท่ากัน อันดับที่ 2 คือคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.54 และอันดับที่ 3 สมาชิกของครัวเรือนที่เป็นผู้หญิงเข้าทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.52 เป็นที่น่าสังเกตว่าด้านการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี และมีมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 2.96 และ 2.93 ตามลำดับทำให้ทราบว่าในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ยังไม่มีวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี และยังไม่มีการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้น

ผลกระทบด้านสังคมด้านลบ ประเด็นผลกระทบที่เกิดผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ 1 คือเยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.89 อันดับที่ 2 คือการมีพฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 3.61 ส่วนอันดับที่ 3 มีการทิ้งขยะมูลฝอยในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.59

สำหรับผลสรุปของระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมทั้งด้านบวกและด้านลบแล้วพบว่าผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 และ 3.50 ตามลำดับ

ความคิดเห็นของหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล

การศึกษาระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล จำนวน 55 ตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านบวก และผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านลบ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยพิจารณาแยกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

ผลกระทบด้านสังคมด้านบวก ประเด็นผลกระทบที่เกิดผลกระทบสูงเป็นลำดับที่ 1 คือ ผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น ร้อยละ 3.87 ลำดับที่ 2 คือ มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม และการบริการสาธารณูปโภคได้รับความสะดวก ร้อยละ 3.85 เท่ากัน ส่วนลำดับที่ 3 คือ การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพ ร้อยละ 3.67 ส่วนผลกระทบที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ มีมาตรการกักตุนน้ำเสียที่ดีขึ้น ร้อยละ 3.27 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ยังไม่มีวิธีการกักตุนน้ำเสียที่ดี หรือมีปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น

ผลกระทบด้านสังคมด้านลบ ประเด็นผลกระทบที่กระทบสูงมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 4.38 ลำดับที่ 2 คือ บริเวณชายหาดมีขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 4.22 และลำดับที่ 3 คือ พฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว และมีการทำลายสภาพทางธรรมชาติของเกาะและชายหาดเนื่องจากสิ่งปลูกสร้าง ร้อยละ 4.13 เท่ากัน

สำหรับผลสรุปของระดับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมทั้งด้านบวกและด้านลบแล้วพบว่า ผลกระทบด้านสังคมด้านบวกมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ส่วนผลกระทบด้านสังคมด้านลบมีผลกระทบอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบบางประการที่เกี่ยวข้องด้านสังคมจำแนกประเภทประเด็นผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ

หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล	
ประเด็นผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย S.D.	ประเด็นผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย S.D.
ด้านบวก			
การพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม	3.57 0.83	ผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น	3.87 0.92
การบริหารจัดการอนุภูมิภาคได้รับความสะดวก	3.57 0.93	มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม	3.85 0.99
คุณภาพชีวิตดีขึ้น	3.54 0.81	การบริหารจัดการอนุภูมิภาคได้รับความสะดวก	3.85 0.91
ผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น	3.52 1.01	การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพ	3.67 0.90
การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพ	3.50 0.79	คุณภาพชีวิตดีขึ้น	3.65 0.75
มีการร่วมมือกันของคนในท้องถิ่นในเรื่องการดูแลสุขภาพทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่ในสภาพเดิม	3.38 0.95	มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ	3.62 1.03
มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ	3.34 0.92	มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.47 0.94
มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.16 0.87	มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.44 0.76

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

หัวข้อสำรวจเงื่อนไขและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	หัวข้อสำรวจเงื่อนไขและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องทางทะเล
ประเด็นผลกระทบ	ประเด็นผลกระทบ
ค่าเฉลี่ย S.D.	ค่าเฉลี่ย S.D.
ด้านบวก	
มีวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี	มีการร่วมมือกันของคนในท้องถิ่นในเรื่องการดูแลสภาพทางธรรมชาติของเกาะและชายหาดให้คงอยู่ในสภาพเดิม
2.96 0.76 ผลกระทบปานกลาง	3.36 0.95 ผลกระทบปานกลาง
มีมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้น	มีมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้น
2.93 0.81 ผลกระทบปานกลาง	3.27 0.78 ผลกระทบปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
3.35 ผลกระทบปานกลาง	3.61 ผลกระทบปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์					หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล				
ประเด็นผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับผลกระทบ	ประเด็นผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับผลกระทบ		
ด้านลบ									
เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น	3.89	0.97	ผลกระทบสูง	เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น	4.38	0.73	ผลกระทบสูง		
บริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่มีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น	3.79	0.99	ผลกระทบสูง	บริเวณเกาะและชายหาดมีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น	4.24	0.77	ผลกระทบสูง		
พฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว	3.61	0.98	ผลกระทบปานกลาง	บริเวณชายหาดและชุมชนมีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น	4.22	0.83	ผลกระทบสูง		
มีการทิ้งขยะมูลฝอยในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น	3.59	0.99	ผลกระทบปานกลาง	พฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว	4.13	0.84	ผลกระทบสูง		
มีการบุกรุกพื้นที่อุทยานหรือป่าสงวนเพื่อทำกินเพิ่มมากขึ้น	3.54	1.22	ผลกระทบปานกลาง	มีการทำลายสภาพทางธรรมชาติของเกาะและชายหาดเนื่องจากสิ่งปลูกสร้าง	4.13	0.84	ผลกระทบสูง		
สภาพป่าในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายมากขึ้น	3.52	1.14	ผลกระทบปานกลาง	ผู้หญิงประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น	4.09	0.91	ผลกระทบสูง		

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

หัวข้อนำครีวเรื่อนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล	หัวข้อนำครีวเรื่อนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล
ประเด็นผลกระทบ	ประเด็นผลกระทบ
ค่าเฉลี่ย S.D.	ค่าเฉลี่ย S.D.
ด้านลบ	
เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น	เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น
3.46 0.89 ผลกระทบปานกลาง	4.05 0.76 ผลกระทบสูง
วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป	ปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น
3.39 0.82 ผลกระทบปานกลาง	4.04 0.90 ผลกระทบสูง
ชุมชนมีความแออัดเนื่องจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	ชุมชนมีความแออัดเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น
3.30 0.87 ผลกระทบปานกลาง	3.93 0.74 ผลกระทบสูง
ปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น	วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป
3.25 1.03 ผลกระทบปานกลาง	3.58 0.66 ผลกระทบปานกลาง
ผู้หญิงประกอบอาชีพบริการเพิ่มมากขึ้น	
3.14 1.15 ผลกระทบปานกลาง	
ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
3.50	4.08
	ผลกระทบสูง

ตอนที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจ

จากปัญหาผลกระทบดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าไม่ว่ากลุ่มอาชีพใดต่างเป็นผู้ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการเติบโตของการท่องเที่ยว ซึ่งผลกระทบเหล่านี้ทุกกลุ่มได้รับอย่างต่อเนื่องไปพร้อม ๆ กับการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวซึ่งสามารถเปรียบเทียบผลกระทบดังกล่าวได้ดังตารางที่ 4.6 และ 4.7

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือน

ประเด็นผลกระทบ	กลุ่มผู้ประกอบการ	กลุ่มหัวหน้าครัวเรือน
รายได้และอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - ในอดีตประกอบอาชีพเกษตรกรรม เมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาให้เห็น มาประกอบธุรกิจนำเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ - รายได้ของกิจการเพิ่มขึ้นมาก รวมทั้งยังสามารถกำหนดราคาได้สูงขึ้นด้วยเกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ - การกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว - ฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น ลดภาวการณ์ว่างงาน หนี้สินลดลง - มีการนำเข้าแรงงานมาจากจังหวัดใกล้เคียง เช่น พังงา นครศรีธรรมราช และตรัง เกิดการแข่งขันกันทำระหว่างคนในท้องถิ่นกับคนต่างท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ในอดีตประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ หลังจากมีการท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนก็ประกอบอาชีพเกษตรกรรมลดลงและหันมาทำงานเป็นลูกจ้างในธุรกิจการท่องเที่ยวมากขึ้นและบางส่วนก็ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องเที่ยว - ในด้านรายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีผลกระทบมากนัก และบางส่วนก็เห็นว่าเพิ่มขึ้นเนื่องจากสมาชิกในครัวเรือนนอกจากจะทำเกษตรกรรมแล้วยังมีอาชีพเสริมคือ ค้าขายในแหล่งท่องเที่ยว - ด้านเงินออมและหนี้สินของครัวเรือนนั้นส่วนใหญ่ยังไม่มีผลกระทบ ทั้งยังช่วยลดภาวะว่างงานของสมาชิกในครัวเรือนได้มากขึ้น
ค่าครองชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - ถึงแม้จะมีรายได้เพิ่มขึ้นมากแต่ก็มากในช่วงฤดูการท่องเที่ยว เมื่อนอกฤดูการท่องเที่ยวมีรายได้ลดลงก็มีความจำเป็นต้องลดจำนวนพนักงานหรือลดจำนวนลูกจ้างลงเพื่อให้อุปสงค์ได้ และผลของค่าสินค้ามีราคาเพิ่มขึ้นจึงทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น รายจ่ายของครัวเรือนมากขึ้น รวมทั้งต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการก็เพิ่มขึ้นเช่นเช่นเดียวกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าครองชีพสูงขึ้นจากค่าที่ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาเป็นจำนวนมาก ดังนั้นราคาสินค้าอุปโภค บริโภคในแหล่งท่องเที่ยวจึงถูกตั้งไว้สูงกว่าราคากลางที่ขายกันทั่วไปเพื่อให้ได้กำไรจากนักท่องเที่ยวที่จำเป็นต้องใช้มากขึ้น ทำให้ชาวบ้านหรือประชากรที่อาศัยอยู่ในบริเวณรอบ ๆ หรือในแหล่งท่องเที่ยวต้องมาแบกรับภาระค่าครองชีพที่สูงไปด้วย

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นผลกระทบ	กลุ่มผู้ประกอบการ	กลุ่มหัวหน้าครัวเรือน
การผลิตและการลงทุน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการขยายการลงทุนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขยายร้าน มีการเพิ่มจำนวนรถโดยสาร เรือนำเที่ยว หรือแม้แต่ธุรกิจโรงแรมหรือที่พักก็ต้องปรับปรุงเพิ่มจำนวนห้องให้มีปริมาณมากขึ้น มีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการให้มีความทันสมัยรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากขึ้นได้เร็วเร็วขึ้น - มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ปรับปรุงเครื่องมือในการประกอบอาชีพเพื่อความสะดวกและรวดเร็วเป็นหลักเช่นการใช้เรือเร็วแทนเรือหางยาว ปรับปรุงสิ่งก่อสร้าง เช่นโรงแรม บังกะโล ร้านอาหารเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและยังมีการนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมาใช้ในการติดต่อกับลูกค้า เป็นต้น - วิถีชีวิตการบริโภคแบบดั้งเดิมเริ่มสูญหายไป 	<p>กลุ่มหัวหน้าครัวเรือน</p>
ราคาที่ดินและการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการกว้านซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการลงทุนทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและธุรกิจที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับภาคท่องเที่ยวเช่นห้างสรรพสินค้ารายใหญ่ โรงแรม เป็นต้น - ราคาที่ดินสูงขึ้นมาก ผู้ประกอบการขายอยู่ในจังหวัดกระบี่หรือส่วนใหญ่มิสามารถซื้อที่ดินเพื่อขยายการลงทุนได้ ทำให้ขายทุนหรือผู้ประกอบการรายใหญ่จากภายนอกเข้ามาซื้อที่ดินเป็นจำนวนมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวยุคใหม่ที่มีเงินจำนวนมากขายที่ดินได้ราคาดีให้กับผู้ประกอบการรายนอกโดยเฉพาะประชากรที่มีที่ดินถือครองในบริเวณที่มีทำเลดี - เนื่องจากราคาที่ดินที่สูงขึ้น ประชากรจึงพากันขายที่ดินบางส่วนหรือบางส่วนไม่มีที่ดินทำกินจนต้องมาเป็นลูกจ้างในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้ประชากรบางส่วนไม่สามารถพึ่งตนเองได้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ประเด็นผลกระทบ	หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล
สังคมและครอบครัว (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้หญิงก็จะทำงานนอกบ้านมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนมีความแออัดมากขึ้น เนื่องจากความหลากหลายของคนเข้ามา ต่างชาติ ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม ปัญหายาเสพติดจากคนในชุมชนนำเข้ามาเองหรือคนที่แอบแฝงมากับนักท่องเที่ยว
การอนุรักษ์และฟื้นฟู	<ul style="list-style-type: none"> - มีการร่วมมือกันของคนในชุมชนช่วยกันดูแลทรัพยากรธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ขยะมูลฝอย น้ำเสีย ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ในสภาพเดิมเท่าที่จะทำได้แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน เช่น บริเวณน้ำตกร้อนและสระมรกตเพื่อใช้ที่ดินส่วนนั้นทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - คนในชุมชนช่วยกันส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่นการจัดแสดงการละเล่นพื้นบ้าน ร้องเงี้ยว กระบี่กระบอง ฟันดาบ มโนราห์ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ชม - คนในชุมชนยังรู้สึกหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่จึงมีการร่วมมือเพื่อช่วยกันดูแลรักษาเกาะและชายหาดให้คงอยู่ในสภาพเดิม
สุขภาพและสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> - มีการทิ้งขยะมูลฝอยตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ปริมาณน้ำเสียก็เพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบยังไม่มีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง และมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดี ทำได้ก็เพียงคนในชุมชนช่วยกันดูแลได้เป็นบางส่วนเท่านั้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาขยะมูลฝอยและน้ำเสียก็เป็นปัญหาใหญ่ของชุมชนในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลซึ่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลยังไม่มีการหรือมาตรการการแก้ไขที่เด็ดและถูกวิธี - คนในชุมชนชายที่ดื่มบริเวณชายหาดให้กับนายทุน เช่นเกาะสันตา หรือเกาะพีพีซึ่งบริเวณชายหาดก็จะมีสิ่งปลูกสร้างและมีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเต็มพื้นที่ ส่วนชาวบ้านก็จะมาสร้างบ้านเรือนอยู่บริเวณกลางเกาะ แต่ก็ยังได้รับผลกระทบในเรื่องขยะมูลฝอยและน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไขที่จริงจัง

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจด้านบวกและด้านลบ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการนั้นต่างเห็นว่าผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจด้านบวกที่มีผลกระทบอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะประเด็นที่ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพและเกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นนั้นมีส่วนทำให้กลุ่มผู้ประกอบการ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว ร้านอาหารหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอื่น ๆ นั้นมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งต่างกับกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนที่เห็นว่าผลกระทบในประเด็นต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกโดยส่วนใหญ่ของครัวเรือนยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ในหลาย ๆ ประเด็นที่เป็นผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจด้านลบนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือนต่างเห็นว่าประเด็นของราคาที่ดินมีผลกระทบอยู่ในระดับที่สูงขึ้นซึ่งอาจเนื่องมาจาก การกว้านซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการลงทุนทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและที่ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเช่นห้างสรรพสินค้าใหญ่ ๆ เป็นต้น อีกประเด็นหนึ่งที่ได้รับผลกระทบสูงขึ้นเรื่อย ๆ คือค่าครองชีพที่สูงขึ้น เนื่องจากอำนาจการจับจ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินั้นมีมาก ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการกำหนดราคาสินค้าสูงขึ้นตามไปด้วย เป็นเหตุให้ครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลต้องรับภาระในสวนนี้ไปด้วย รายละเอียดดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ

ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ	กลุ่มผู้ประกอบการ	กลุ่มหัวหน้าครัวเรือน
ด้านเศรษฐกิจ		
- เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ	มีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพอยู่ในระดับสูงเนื่องจากภาคบริการท่องเที่ยวมีผลต่อการจ้างงานเพิ่มขึ้น และผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางทะเลเห็นว่ามีความหวังต่อการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวทางทะเลนั้นมีการเติบโตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากกว่า	กลุ่มหัวหน้าครัวเรือนมีความคิดเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากในครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่มีสมาชิกของครัวเรือนบางส่วนทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งหัวหน้าครัวเรือนทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลนั้นมีการเติบโตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากกว่า
- เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีความเห็นว่าการท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูงเนื่องจากนักท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้จ่ายในเรื่องของค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวทำให้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากการใช้จ่ายเหล่านี้ไปได้	หัวหน้าครัวเรือนทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีความเห็นว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากกลุ่มของหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ	กลุ่มผู้ประกอบการ	กลุ่มหัวหน้าครัวเรือน
- การออม	ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มการทองเห็นเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับต่ำ และบางส่วนมีความเห็นว่าจะไม่มีผลกระทบเป็นองจากถึงแม้รายได้เพิ่มขึ้นก็ตามแต่กิจการก็มีรายได้เพิ่มขึ้นตามมาด้วย	หัวหน้าครัวเรือนทั้งสองกลุ่มการทองเห็นว่าการทองเพียงอย่างเดียวไม่มีความเหมาะสมถึงแม้รายได้จะเพิ่มมากขึ้น แต่ค่าใช้จ่ายก็สูงขึ้นเนื่องจากค่าครองชีพที่สูงขึ้นตามมา
- การผลิต/การลงทุน	ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่าการทองเพียงอย่างเดียวไม่เหมาะสมต่อการลงทุนในระดับที่สูงเนื่องจากจำนวนมักทองที่เพิ่มมากขึ้น กลุ่มผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องขยายกิจการหรือลงทุนเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของนักทองเที่ยว รวมทั้งมีการพัฒนาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ เพื่อให้ทันสมัยมากขึ้นอีกด้วย	กลุ่มการทองเที่ยวทางทะเลมีความเห็นว่าการทองเพียงอย่างเดียวไม่เหมาะสมในระดับที่ต่ำ ส่วนกลุ่มการทองเที่ยวเชิงนิเวศน์เห็นว่าไม่มีผลกระทบเนื่องจากในครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- ราคาที่ดินการถือครองที่ดิน	กลุ่มการทองเที่ยวทางทะเลมีความคิดเห็นว่าราคาที่ดินสูงขึ้นถึง 200 – 300% และกลุ่มผู้ประกอบการเล็กไม่มั่งคั่งเงินพอที่จะขยายที่ดินเพื่อการลงทุนได้จึงมีเฉพาะผู้ประกอบการขนาดใหญ่หรือนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาถือครองที่ดิน และมีความสามารถกว่าซื้อที่ดินได้ ส่วนกลุ่มการทองเที่ยวเชิงนิเวศน์มีความคิดเห็นว่าราคาที่ดินสูงขึ้นแต่ไม่มีการกว้านซื้อที่ดินหรือเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินมากนักเนื่องจากการทองเที่ยวเชิงนิเวศน์ส่วนใหญ่เป็นเขตอุทยานและเขตป่าสงวน	กลุ่มการทองเที่ยวทางทะเลมีความเห็นว่าการทองเพียงอย่างเดียวทำให้ราคาที่ดินสูงขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินมากขึ้น โดยที่ดินที่ติดแหล่งทองเที่ยวส่วนใหญ่ถูกขายให้กับนายทุนต่างชาติหรือผู้ประกอบการรายใหญ่ ส่วนกลุ่มการทองเที่ยวเชิงนิเวศน์มีความเห็นว่าการทองขึ้นแต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินมากนัก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบ	กลุ่มผู้ประกอบการ	กลุ่มหัวหน้าครัวเรือน
- รายได้เป็นฤดูกาล/ การว่างงานนอกฤดูกาล	<p>กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวนั้นมีฤดูกาล เพราะฉะนั้นฤดูกาลท่องเที่ยวรายได้จะเพิ่มขึ้น แต่พหุผลฤดูกาลของการท่องเที่ยวรายได้ก็จะลดลงเป็นเหตุให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องลดพนักงาน เพื่อลดค่าใช้จ่ายเป็นเหตุให้เกิดการว่างงานนอกฤดูกาลหรือการว่างงานนอกท่องเที่ยวจึงมีมุมมองเห็นว่ารายได้เป็นฤดูกาลหรือการว่างงานนอกฤดูกาลท่องเที่ยวนั้นไม่มีผลกระทบมากนัก เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในช่วงในฤดูนี้จะมีสัดส่วนลดลงทั้งปีและส่วนใหญ่เป็นชาวไทย</p>	<p>กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีความเห็นว่า มีผลกระทบในด้าน การว่างงานนอกฤดูกาลท่องเที่ยวเนื่องจากกลุ่มสมาชิกบางส่วนใน ครัวเรือนเข้าทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีผลให้ออก ฤดูกาลท่องเที่ยวต้องออกจากงาน ส่วนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิง นิเวศน์มีความเห็นว่าการว่างงานนอกฤดูกาลท่องเที่ยวนี้ไม่มี ผลกระทบมากนัก เนื่องจากสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่ยังคง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม</p>
- ภาวะหนี้สิน	<p>ทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ต่างมีความเห็น ว่าการท่องเที่ยวไม่มีผลกระทบต่อภาวะหนี้สินมากนักเนื่องจากรายได้ที่เพิ่มขึ้น</p>	<p>ทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ มีความเห็นว่าไม่มีผลกระทบต่อภาวะหนี้สินของครัวเรือน</p>
- ค่าครองชีพสูงขึ้น	<p>กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวไม่มีผลทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นมาก ซึ่งเนื่องจากการจับจ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวสูง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลนั้นเป็นชาวต่างชาติ ซึ่งมีกำลังซื้อสูง มีผลให้สามารถตั้งราคาสูงได้ ส่วนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีความเห็นว่าการท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อค่าครองชีพ ซึ่งทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น เนื่องจากมีการกำหนดราคายาสินค้าให้กับนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้นมาก</p>	<p>ทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลและกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ต่างมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวนี้ไม่มีผลทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น</p>

ผลกระทบทางด้านสังคมด้านบวกและด้านลบ

ในประเด็นผลกระทบด้านบวกที่ส่งผลกระทบสูงนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลเห็นว่าการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวกในการเดินทางเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว และเห็นว่ากลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลนั้นได้รับการพัฒนามากกว่ากลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศก็เพราะว่ากลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากกว่าและการบริการสาธารณูปโภคก็ได้รับความสะดวกมากกว่าด้วย ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ได้รับความผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนประเด็นที่ส่งผลกระทบด้านลบนั้น ในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลเห็นว่าเกือบทุกประเด็นส่งผลกระทบในระดับที่สูงมาก เช่น พฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมทั้งประเด็นยาเสพติดที่เพิ่มมากขึ้น ขยะมูลฝอยและของเสียที่เพิ่มปริมาณมาก ปัญหาความแออัด และการทำลายสภาพทางธรรมชาติของเกาะและบริเวณชายหาด ในขณะที่กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีความเห็นว่าประเด็นดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่ส่งผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลนั้นมีจำนวนมากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศปัญหาผลกระทบดังกล่าวจึงมีน้อยกว่า รายละเอียดดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบทางด้านสังคม

ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ	กลุ่มการท่องเที่ยวทะเล	กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
- การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพ	มีความเห็นว่ามีผลกระทบปานกลางเนื่องจากครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม	มีความเห็นว่ามีผลกระทบปานกลางเนื่องจากครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม	มีความเห็นว่าผลกระทบสูงเนื่องจากการเดินทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นมากทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของการพัฒนาตรงส่วนนี้	มีความเห็นว่าผลกระทบปานกลางเนื่องจากในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ไม่มีกรขยายเส้นทางคมนาคมเพราะต้องการให้คงสภาพทางธรรมชาติไว้ให้มากที่สุด
- การบริการสาธารณสุขไม่ได้รับความสะดวก	มีความเห็นว่าผลกระทบสูงเนื่องจากการบริหารสาธารณสุขไม่ครอบคลุมพร้อมกับการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม	มีความเห็นว่าไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควรเนื่องจากเมื่อไม่มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคมมากนักทำให้ไฟ้านำประปกก็ไม่ได้รับการพัฒนาไปด้วย
- ผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น	มีความเห็นว่าผลกระทบสูงเนื่องจากการทำงานที่อาศัยอยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้เห็นว่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเติบโตขึ้นเป็นเหตุให้มีความต้องการแรงงานเข้าทำงานในกิจการเหล่านี้มากขึ้น	เห็นว่าไม่ผลกระทบปานกลางเนื่องจากกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ส่วนใหญ่ยึดอาชีพทำสวนป่าส้มและสวนยางพารา
- คุณภาพชีวิตดีขึ้น	เห็นว่าผลกระทบปานกลางแม้รายได้จะสูงขึ้นจากการที่มีอาชีพเสริมบ้างในบางครอบครัวแต่ราคาสินค้าก็สูงขึ้นเช่นเดียวกัน	เห็นว่าไม่ผลกระทบปานกลางเนื่องจากเกิดการเติบโตของการท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้มีผลต่อรายได้ของครัวเรือนมากขึ้น

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ	กลุ่มการท่องเที่ยวทะเล	กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
- มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	มีความเห็นว่ามียลกระทะทาบปานกลางเนื่องจากยังไม่มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอย่างจริงจัง แต่จะมีบ้างหากในท้องถิ่นมีงานเทศกาลต่าง ๆ	มีความเห็นว่ามียลกระทะทาบปานกลางเนื่องจากยังไม่มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอย่างจริงจัง
- มีการอนุรักษ์พื้นที่ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ	มีความเห็นว่ามียลกระทะทาบปานกลางเนื่องจากคนในชุมชนยังมีความรู้ดีกว่าธรรมชาติจะถูกทำลายมากกว่าจะมีการอนุรักษ์พื้นที่ ฟื้นฟู โดยเห็นว่าเป็นหน้าที่ หรือธุระไม่ใช่	มีความเห็นว่ามียลกระทะทาบปานกลางเนื่องจากคนในชุมชนยังเห็นว่าการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไม่ได้ถูกทำลายไปมากนัก จึงไม่มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยกันอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- มีวิธีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี	มีความเห็นว่ามียลกระทะทาบปานกลางเนื่องจากในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้นยังมีขยะมูลฝอยเกลื่อนตามชายหาดหรือเกาะต่าง ๆ บริเวณรอบ ๆ เกาะซึ่งส่งผลให้คนท่องเที่ยวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวต่างเกิดความรำคาญ	มีความเห็นว่าปริมาณขยะมูลฝอยในแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยไม่มีถังขยะที่เพียงพอกับจำนวนขยะที่เพิ่มขึ้น
- มีมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้น	มีความเห็นว่ามียลกระทะทาบสูงมากเนื่องจากมีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังไม่มีการกำจัดน้ำเสียที่ดีนักส่งผลให้ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้นมีปริมาณน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นถูกส่งลงแหล่งน้ำในทะเลและส่งผลถึงหมันบริเวณ	มีความเห็นว่ามียลกระทะทาบปานกลางเนื่องจากในแหล่งท่องเที่ยวมีปริมาณน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นแต่ยังไม่มีการกำจัดน้ำเสียที่ดี ทำให้ส่งผลกระทบต่อกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ	กลุ่มการท่องเที่ยวทะเล	กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
<p>- มีการร่วมมือกันของคนในท้องถิ่นในเรื่องการดูแลสุขภาพทางธรรมชาติ (เกาะชายหาดและสภาพเชิงนิเวศน์ของแหล่งท่องเที่ยว)</p>	<p>กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องดีว่าไม่ไช่ธุระของตนเองจึงไม่มีความสำคัญของการดูแลสุขภาพทางธรรมชาติ ต่างคิดว่าไม่ไช่หน้าที่ของตัวเอง เพราะสภาพที่ถูกทำลายเกิดจากนักท่องเที่ยวซึ่งคนที่ควรรับผิดชอบคือคนที่มีส่วนได้เสียกับการท่องเที่ยวเท่านั้น</p>	<p>คนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีความเห็นว่าไม่ไช่ธุระของตนเองจึงไม่มีความร่วมมือกันต่างคิดว่าภาวะตรงส่วนนี้ขึ้นอยู่กับคนที่มีส่วนได้เสียกับแหล่งท่องเที่ยว</p>
<p>- พฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว</p>	<p>มีความเห็นว่าผลกระทบสูงมากเนื่องจากเยาวชนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวทะเลได้สัมผัสกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันออกไปและพฤติกรรมที่เลียนแบบส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมในเรื่องการแต่งกายและพฤติกรรมจันทน์ผู้สาวในที่พักสาธารณะ</p>	<p>มีความเห็นว่าผลกระทบปานกลางเนื่องจากกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีการแต่งกายของนักท่องเที่ยวยังไม่ลดแหลมเท่ากับกลุ่มการท่องเที่ยวทะเล</p>
<p>- เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น</p>	<p>มีความเห็นว่าผลกระทบสูงมากเนื่องจากที่เยาวชนเห็นพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวทำให้มีความรู้สึกอยากลองและเห็นว่าไม่มีอะไรเสียหาย จึงกลายเป็นค่านิยมของเยาวชนและมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงขึ้นอีก</p>	<p>มีความเห็นว่าผลกระทบสูงเช่นเดียวกับกลุ่มการท่องเที่ยวทะเลเนื่องจากเยาวชนเห็นตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทย และเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา</p>
<p>- ชุมชนมีความแออัดเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น</p>	<p>มีความเห็นว่าผลกระทบสูงเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นเกิดความแออัดจนคนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเองมีความรู้สึกว้าเหว้อึดและไม่มีความเป็นส่วนตัว</p>	<p>มีความเห็นว่าผลกระทบปานกลางเนื่องจากกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์นั้น นักท่องเที่ยวไม่ได้เข้ามาพักค้างคืน เพียงแค่เข้ามาแล้วกลับไปที่ไหนก็ได้มีความแออัดมากนัก</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบ	กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล	กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
- เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่ม มากขึ้น	มีความเห็นว่ามีผลกระทบสูง เนื่องจากมีการที่ในชุมชนมีบุคคลที่ หลากหลายเข้ามา มีผลทำให้มีคนบางกลุ่มแฉ่งตัวมากกับ นักท่องเที่ยว นำยาเสพติดเข้ามาในชุมชนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มจำนวนสูงขึ้น	มีความเห็นว่ามีผลกระทบปานกลาง เนื่องจากในพฤติกรรมการท่องเที่ยว เชิงนิเวศน์นั้น มีนักท่องเที่ยวที่อยู่น้อยกว่ากลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่ง ทำให้ยาเสพติดถูกนำเข้ามาในชุมชนน้อยกว่า
- ผู้หญิงประกอบอาชีพขาย บริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น	มีความเห็นว่ามีผลกระทบสูงเนื่องจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มการ ท่องเที่ยวทางทะเลส่วนใหญ่มาเที่ยวและพักค้างคืนเป็นเวลหลาย วัน มีการเข้าไปเที่ยวในสถานบันเทิงต่าง ๆ และนักท่องเที่ยวน ใหญ่แล้วจะมีเงินโดยเฉพาะชาวตะวันตก ซึ่งกลุ่มผู้หญิงที่ขาย บริการทางเพศจะได้รายได้ดี ทำให้ดึงดูดความในใจของผู้หญิงที่ จะประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น	มีความเห็นว่ามีผลกระทบปานกลาง เนื่องจากในแหล่งการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีสถานบันเทิงน้อยกว่ากลุ่มการท่องเที่ยวทาง ทะเล ซึ่งทำให้ยาเสพติดถูกนำเข้ามาในชุมชนน้อยกว่า
- บริเวณแหล่งท่องเที่ยวและ ในชุมชนมีปริมาณขยะมูล ฝอยเพิ่มมากขึ้น	มีความเห็นว่ามีผลกระทบสูงมาก โดยเฉพาะในบริเวณบ้านเรือน ของประชากร มีขยะมูลฝอยเช่นถุงพลาสติก ก่องโพงทำให้เกิด ความรำคาญและไม่สวยงาม	มีความเห็นว่ามีผลกระทบปานกลางเนื่องจากนักท่องเที่ยวไม่ มากนัก ทำให้คนในชุมชนสามารถช่วยกันดูแลความสะอาดได้ทั่วถึง
- ปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น	มีความเห็นว่ามีผลกระทบสูง เนื่องจากกลุ่มประชากรในชุมชนมี ความรู้สึกรู้สึกว่าเริ่มมีกลิ่นเน่าเหม็นของน้ำเสียเพิ่มสูงขึ้น โดยมี ความเห็นว่สถานประกอบการ เช่นโรงแรม ไม่ได้มีมาตรการ กำจัดน้ำเสียที่ดีและปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ	มีความเห็นว่ามีผลกระทบปานกลางเนื่องจากในแหล่งท่องเที่ยวมี อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่อยู่น้อยทำให้ปริมาณน้ำเสีย เพิ่มขึ้นไม่มากนัก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบ	กลุ่มการท่องเที่ยวทะเล	กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
- ทัศนคติของคน เปลี่ยนแปลงไป	มีความเห็นว่ามีผลกระทบปานกลางเนื่องจากวิถีชีวิตของคนใน ชุมชนไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนัก เพราะสมาชิกในครัวเรือน ส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม	มีความเห็นว่ามีผลกระทบปานกลางเนื่องจากสมาชิกในครัวเรือน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- มีการทำลายสภาพทาง ธรรมชาติเนื่องจากสิ่งปลูก สร้าง	มีความเห็นว่ามีผลกระทบสูงเนื่องจากสังเกตได้ว่าในอดีต บริเวณชายหาดหรือเกาะต่าง ๆ ยังมีสภาพที่เป็นธรรมชาติ มาก แต่ในปัจจุบันบริเวณชายหาดหรือบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ก็ถูกบุกรุกเพื่อสร้างสิ่งปลูกสร้างเพื่อประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว ทำให้สภาพทางธรรมชาติถูกทำลายไปมาก	มีความเห็นว่ามีผลกระทบสูงเนื่องจากในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มี การบุกรุกพื้นที่อุทยานหรือป่าสงวนเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

3. ข้อเสนอที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

3.1 ประเด็นผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าประเด็นที่กระทบสูงที่สุด คือด้านราคาสินค้าที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ราคาสินค้าในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ของจังหวัด เช่นอ่าวนาง เกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งส่งผลให้รายจ่ายในครัวเรือนเพิ่มขึ้น ค่าครองชีพสูงขึ้น ประเด็นต่อมาที่กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบคือสมาชิกในครัวเรือนมีงานทำมากขึ้น ธุรกิจในห้องถิ่นขยายตัวมากขึ้น ผู้ที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีการขยายกิจการและมีการขยายการลงทุนเพิ่มขึ้น เช่นเพิ่มจำนวนรถโดยสาร เรือนำเที่ยว เป็นต้น สำหรับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับผลกระทบในประเด็นดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอยากให้ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในด้านราคาสินค้าเข้ามาดูแลเพื่อให้ราคาที่ขายให้กับนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนเองเป็นราคาที่ยุติธรรม

3.2 ประเด็นผลกระทบทางด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ประเด็นที่ส่งผลกระทบสูงและต้องการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วนคือ ปัญหากลิ่นเหม็นจากขยะมูลฝอยและน้ำเสียที่เพิ่มมากขึ้นและยังไม่ได้รับการแก้ไข รวมทั้งคนในพื้นที่ก็ยังไม่ช่วยกันดูแลชุมชนของตนเอง นอกจากนี้ยังมีประเด็นอื่น ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าส่งผลกระทบคือ ค่านิยมของวัยรุ่นในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามที่สาธารณหรือตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ พฤติกรรมการแต่งกายเลียนแบบนักท่องเที่ยว ชอบแต่งกายล่อแหลมก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมามากมายในสังคม สำหรับข้อเสนอแนะในประเด็นผลกระทบดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้เยาวชนประพฤติดี มีค่านิยมที่ดีและทัศนคติที่ดีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทยแบบดั้งเดิม โดยไม่ยอมรับวัฒนธรรมที่ไม่ดีของชาวต่างชาติให้เข้ามามีบทบาทกับตนเองจนเกิดปัญหากับสังคมมากเกินไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษา จังหวัดกระบี่ มีผลสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1.1 เพื่อศึกษาภาวะเศรษฐกิจ สังคมและการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่
- 1.1.2 เพื่อศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่
- 1.1.3 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของการท่องเที่ยวที่มีต่อทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษา จังหวัดกระบี่ ได้กำหนดพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็นกลุ่มการท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 การท่องเที่ยวทางทะเล ประกอบด้วย

- เกาะลันตาและหมู่เกาะบริวาร
- อ่าวนาง ไร่เลย์ หาดนพรัตน์ธารา
- อ่าวท่าเลน
- หมู่เกาะพีพี

กลุ่มที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบด้วย

- น้ำพุร้อนเค็ม น้ำตกร้อน และสระมรกต
- ศูนย์บริการวิชาการและปัจจัยการผลิตกระบี่
- ทำปอมคลองสองน้ำ

ในการกำหนดจำนวนตัวอย่างการเลือกประชากรและกลุ่มเป้าหมายนั้น ได้กำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาได้แก่ หัวหน้าครัวเรือน และผู้ประกอบการ และผู้นำชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ศึกษา ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการสัมภาษณ์โดยแบบสอบถาม และการสังเกตประกอบ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างโดยใช้คำถามปลายเปิด และคำถามปลายปิด ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้ 1. การศึกษาจากเอกสารและรายงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นส่วนที่จะทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าใจพื้นฐานและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีส่วนเชื่อมโยงกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว 2. การสำรวจ เป็นการสำรวจพื้นที่เบื้องต้น ศึกษาสภาพกลุ่มเป้าหมายในเบื้องต้นเพื่อเป็นข้อมูลที่จะให้ผู้วิจัยสามารถจับสภาพพื้นที่ศึกษา และกลุ่มเป้าหมายซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลของประชากรด้านต่าง ๆ ตั้งแต่สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเปลี่ยนแปลงการประกอบอาชีพความรู้ความสามารถและลักษณะประชากรตลอดจนผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยใช้แบบสอบถาม 3. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ในที่นี้ได้แก่การที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่วงนอก กระทำตนเป็นบุคคลภายนอกโดยไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมที่ชาวบ้านหรือกลุ่มชาวบ้านทำอยู่ ได้แก่ การเก็บข้อมูลทางกายภาพของชุมชน เช่นลักษณะบ้านเรือน ที่ตั้งของสถานประกอบการต่าง ๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะการทำมาหากิน ความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน เป็นต้น ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลกระทบของการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เกี่ยวกับสภาพผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจริง โดยวิเคราะห์ว่าผลด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีผลทางด้านบวกและด้านลบอย่างไร ผลที่เกิดขึ้นทางด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้นกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างเพียงใด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และการวิเคราะห์เชิงพรรณนาโดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อแจกแจงความถี่ จากนั้นนำเสนอในรูปแบบแบบตารางประกอบคำอธิบาย ตลอดจนการกระจายของลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูลและผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมจากการท่องเที่ยวต่อประชาชนจังหวัดกระบี่

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่

สภาพทั่วไป จังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดิน 814 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 4,708.542 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 2.9 ล้านไร่ มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ได้แก่

อำเภอ	เมือง	อำเภอ	อ่าวลึก
อำเภอ	ปลายพระยา	อำเภอ	เขาพนม
อำเภอ	คลองท่อม	อำเภอ	ลำทับ
อำเภอ	เกาะลันตา	อำเภอ	เหนือคลอง

ประชาชนโดยทั่วไปประกอบอาชีพในด้านการเกษตรกรรม การประมง และการท่องเที่ยว (ข้อมูลจากกระทรวงมหาดไทย)

จังหวัดกระบี่ประกอบด้วยภูเขา ที่ดอน ที่ราบ และหมู่เกาะน้อยใหญ่มากมายและเป็นเกาะที่อุดมไปด้วยป่าชายเลน สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนทราย และดินร่วน จึงเหมาะแก่การทำสวนยางพารา สวนปาล์ม สวนมะม่วงหิมพานต์ สวนกาแฟ สวนมะพร้าว บริเวณตัวเมืองมีแม่น้ำกระบี่ยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ไหลผ่านลงสู่ทะเลอันดามันที่ตำบลปากน้ำ นอกจากนี้ยังมีคลองปกาสัย คลองกระบี่ใหญ่และคลองกระบี่น้อยซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาที่สูงที่สุดในจังหวัดกระบี่ คือเทือกเขาพนมเบญจา จังหวัดกระบี่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จึงมีเพียง 2 ฤดูเท่านั้นคือ ฤดูร้อนซึ่งจะเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเมษายน และฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงธันวาคม

สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่โดยภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวขึ้น เนื่องจากเม็ดเงินเข้ามาหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจจากหลายสาขา ทั้งด้านการท่องเที่ยว ภาคเกษตรกรรม ธุรกิจการค้า

จังหวัดกระบี่มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญคือ ปาล์มน้ำมันและยางพาราโดยปาล์มน้ำมันนั้นเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญทั้งในด้านพื้นที่เพาะปลูกและปริมาณผลผลิต และมูลค่าผลผลิต ส่วนยางพารานั้นจังหวัดกระบี่ยังมีพื้นที่ที่เพาะปลูกยางพารามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.44 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดด้วย

สภาพทางสังคม จังหวัดกระบี่มีเส้นทางคมนาคม 3 เส้นทาง ได้แก่ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การไฟฟ้าในจังหวัดได้มีการจำหน่ายไฟฟ้าครอบคลุมทุกพื้นที่อำเภอจำนวน 380 หมู่บ้านโดยยังมีเพียง 9 หมู่บ้านที่ยังคงไม่มีกระแสไฟฟ้าใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่

เป็นเกาะ ส่วนกิจการสาธารณูปโภคอื่น ๆ เช่นการประปา การโทรคมนาคมและการสื่อสาร ระบบระบายน้ำและบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะมูลฝอย มลพิษทางอากาศก็ได้รับการดูแลจากทางจังหวัดอย่างทั่วถึง

ชาวจังหวัดกระบี่มีรายได้เฉลี่ยที่ผ่านเกณฑ์คือไม่ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อปี ร้อยละ 100 ยกเว้นอำเภอเกาะลันตา 190 ครั้วเรือนเท่านั้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 65.2 รองลงมานับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 32.11 ส่วนปัญหาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมนั้น ตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ มีการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในช่วงปี 2545 – 2547 ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว/รายได้/โรงแรม/ห้องพัก/ระยะพำนัก และค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ส่วนในปี 2548 จะเห็นว่าในด้านการท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลงทั้งนี้เนื่องจากภัยพิบัติธรรมชาติ "สึนามิ" สถานการณ์ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งความไม่มั่นใจในความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว แต่ตั้งแต่ปี 2549 เป็นต้นมา การท่องเที่ยวของจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.3.2 ผลกระทบของการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่จากกลุ่มผู้ประกอบการ

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงของวัยทำงาน มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี นับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 4 – 6 คน มีภูมิลำเนาในจังหวัดกระบี่ มีรายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท และรายจ่ายรวมของครัวเรือนต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีการถือครองที่ดิน โดยจำนวนที่ถือครองต่ำกว่า 10 ไร่ จากการสัมภาษณ์ กลุ่มประชากรไม่ได้มีการซื้อที่ดินเพิ่มมากนักโดยส่วนใหญ่จะได้รับมรดกจากบิดา – มารดา

สภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ในอดีตนั้นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ประมง ทำสวนยางพารา สวนปาล์ม และรับจ้างทั่วไป ภายหลังเกิดการท่องเที่ยวประชากรส่วนใหญ่หันมาประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากขึ้นโดยอาชีพที่นิยมมากคือจัดนำเที่ยว ทั้งการท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ โดยส่วนใหญ่จะมีรถตู้ รถบัสขนาดเล็ก และเรือโดยสารทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ คอยรับส่งนักท่องเที่ยวทั้งในจังหวัดกระบี่และจังหวัดใกล้เคียง เช่น ภูเก็ต พังงา และตรัง ระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 5 – 10 ปี รายได้ของกิจการเพิ่มขึ้น การจ้างงานเพิ่มขึ้น ด้านหนี้สินนั้นไม่มีผลกระทบ ด้านราคาสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น มีการขยายการลงทุนและมี

การขยายกิจการ ส่วนใหญ่ไม่มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาเพื่อพัฒนาคุณภาพของบริการแต่มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น พัฒนาในด้านการต้อนรับ ความสะอาดสบายในบริการต่าง ๆ ของธุรกิจ และมีการแข่งขันกันในด้านคุณภาพของสินค้าและบริการ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ จากกลุ่มที่เป็นผู้ประกอบการ สำหรับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวทางด้านบวก พบว่าประเด็นที่กลุ่มผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าผลกระทบในระดับสูง ได้แก่ เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพมากขึ้น ($\bar{X} = 3.91$) มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการมากขึ้น ($\bar{X} = 3.86$) เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.84$) มีการกว้านซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการลงทุนหรือขยายกิจการของกลุ่มนายทุนเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.8$) มีการขยายการลงทุนในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการบริการทางด้านการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.82$) และขายผลผลิตและบริการได้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.8$) ประเด็นกลุ่มผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าเกิดผลกระทบในระดับปานกลางได้แก่ มีการพัฒนาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ในการผลิตสินค้า ($\bar{X} = 3.62$) และพบว่าไม่มีประเด็นผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจด้านบวกประเด็นใดที่กลุ่มผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็นว่าปรากฏในผลกระทบระดับต่ำ สำหรับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจด้านลบ พบว่า ประเด็นที่กลุ่มผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าเกิดผลกระทบในระดับสูงได้แก่ ปริมาณนักท่องเที่ยวมีผลต่อการกำหนดราคาสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.92$) มีการนำเข้าแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น ($\bar{X} = 3.76$) มีการอพยพแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น ($\bar{X} = 3.71$) และพบว่าไม่มีประเด็นผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจด้านใดที่ให้ผลกระทบในระดับปานกลางและระดับต่ำ

สรุปได้ว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจ จากกลุ่มผู้ประกอบการนั้น ปรากฏผลกระทบทั้งทางด้านบวกและผลกระทบทางด้านลบ ในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยผลกระทบทางด้านบวกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลกระทบทางด้านลบเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยประเด็นผลกระทบที่ปรากฏในระดับสูงได้กล่าวในข้างต้น

1.3.3 ผลกระทบของการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่จากกลุ่มหัวหน้าครัวเรือน

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและปริญญาตรีในสัดส่วนที่เท่ากัน มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4 – 6 คน และส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกระบี่ มีรายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท

ในขณะที่รายจ่ายรวมของครัวเรือนต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาทเช่นเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการถือครองที่ดิน จำนวน 10 – 20 ไร่

สภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ในอดีตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นประมง ทำสวนยาง สวนปาล์ม แต่ในปัจจุบันกลุ่มประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรมลดลง และหันไปประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และเป็นลูกจ้างในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยระยะเวลาที่ประกอบอาชีพในปัจจุบัน 5 – 10 ปี รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นเนื่องจากสมาชิกในครัวเรือนนอกจากประกอบอาชีพเกษตรกรรมแล้วยังทำค้าขายในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในครัวเรือนยังมีเงินออมเพิ่มขึ้น ส่วนด้านหนี้สินของครัวเรือนไม่มีผลกระทบ แต่ในด้านของค่าครองชีพสูงขึ้นร้อยละ 52.5 การว่างงานของจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีผลกระทบ จำนวนที่ดินที่ถือครองไม่มีผลกระทบ ด้านราคาสินค้าเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 74.2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ จากกลุ่มหัวหน้าครัวเรือน สำหรับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวทางด้านบวก พบว่า ไม่ปรากฏว่ามีประเด็นผลกระทบของการท่องเที่ยว ทางด้านเศรษฐกิจด้านบวกประเด็นใดที่ประชากรแสดงความคิดเห็นว่าปรากฏผลกระทบในระดับสูง ส่วนประเด็นที่ประชากรให้ความคิดเห็นว่าจะเกิดผลกระทบในระดับปานกลางได้แก่ รายได้ของครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.50$) เกิดการกระจายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.41$) มีการเก็บออมทรัพย์บางส่วนไว้ในธนาคารเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ($\bar{X} = 3.40$) ประเด็นที่ประชากรให้ความคิดเห็นว่าจะเกิดผลกระทบในระดับต่ำได้แก่ สมาชิกในครัวเรือนมีงานทำในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากขึ้น ($\bar{X} = 3.22$) สำหรับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจด้านลบ พบว่า ประเด็นที่กลุ่มประชากรให้ความคิดเห็นว่าจะเกิดผลกระทบในระดับสูง ได้แก่ ราคาที่ดินสูงขึ้นเนื่องจากการกว้านซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.85$) ค่าครองชีพสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.81$) การมีรายได้เป็นฤดูกาลไม่มีความแน่นอน ($\bar{X} = 3.77$) ประเด็นที่กลุ่มประชากรให้ความคิดเห็นว่าจะเกิดผลกระทบในระดับปานกลาง ได้แก่ การว่างงานนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.49$) เกิดการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินหรือมีการซื้อขายที่ดินมากขึ้น ($\bar{X} = 3.43$) และภาระหนี้สินของครอบครัวเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.09$)

สรุปได้ว่า ระดับของผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน ปรากฏผลกระทบทั้งทางด้านบวกและผลกระทบทางด้านลบในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยผลกระทบทางด้านลบมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลกระทบทางบวก ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่

ดินัก เพราะถ้าผลกระทบทางด้านลบปรากฏว่าหลายประเด็นเกิดผลกระทบในระดับที่สูง เป็นเรื่องที่ควรพิจารณาให้ความสำคัญ เพราะผลเสียที่เกิดขึ้นในปริมาณมาก จึงถือเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการจัดการเพื่อลดผลกระทบนั้น ๆ โดยเร่งด่วน

1.3.4 ผลกระทบของการท่องเที่ยว ด้านสังคมของจังหวัดกระบี่จากกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน ในกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสมาชิกในครัวเรือน 4 – 6 คน นับถือศาสนาอิสลาม มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกระบี่ มีรายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท ในขณะที่รายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท และประชากรส่วนใหญ่มีการถือครองที่ดิน และถือครองที่ดินต่ำกว่า 10 ไร่

สภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การท่องเที่ยวมีผลต่อการพัฒนาถนนและเส้นทางจราจร ไฟฟ้าและน้ำประปามีใช้อย่างเพียงพอ ทั้งยังได้รับความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อีกด้วย และยังมีการอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรม แต่อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวก็มีผลทำให้ปริมาณอาชญากรรมเพิ่มขึ้น เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น และยาเสพติดที่เข้ามาในชุมชนส่วนใหญ่ก็นั้นมาจากคนในชุมชน รองลงมาก็มาจากนักท่องเที่ยว รวมทั้งคนที่แฝงตัวมากับนักท่องเที่ยวอีกส่วนหนึ่ง ส่วนในด้านปริมาณขยะมูลฝอยและของเสีย รวมทั้งปริมาณน้ำเสียก็เพิ่มขึ้นมากร้อยละ 83.9 และ 60.7 ตามลำดับ ด้านโรคติดต่อก็เพิ่มขึ้นโดยส่วนใหญ่จะมาจากนักท่องเที่ยว เช่น โรคเอดส์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม จากกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ สำหรับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านบวก พบว่า ไม่มีประเด็นผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านบวกในระดับสูง ส่วนประเด็นผลกระทบในระดับปานกลางได้แก่ การพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม ($\bar{X} = 3.57$) การบริการสาธารณสุขปโภคได้รับความสะดวก ($\bar{X} = 3.57$) คุณภาพชีวิตดีขึ้น ($\bar{X} = 3.54$) ผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้นจากเดิมที่ไม่เคยทำงานนอกร้าน ($\bar{X} = 3.52$) มีการเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพจากเกษตรกรรมมาทำธุรกิจและค้าขายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.50$) มีการร่วมมือกันของคนในท้องถิ่นในเรื่องการดูแลสุขภาพทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่ในสภาพเดิม ($\bar{X} = 3.38$) มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.34$) มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.16$) ส่วนในประเด็นมีวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี และมีมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้นมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) แสดงให้เห็นว่า ในชุมชนยังมีขยะมูลฝอยและน้ำเสียในปริมาณที่มาก ส่วนผลกระทบในระดับต่ำไม่

ปรากฏประเด็นผลกระทบ สำหรับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านลบ ประเด็นที่กลุ่มประชากรมีความคิดเห็นว่าจะเกิดผลกระทบในระดับสูง ได้แก่ เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.89$) บริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.79$) ทำให้ทำลายสภาพตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว สำหรับประเด็นผลกระทบที่กลุ่มประชากรมีความคิดเห็นว่าจะเกิดผลกระทบในระดับปานกลาง ได้แก่ ประชาชนมีพฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยวมากขึ้น ($\bar{X} = 3.61$) เช่น พฤติกรรมการแต่งกาย พฤติกรรมการใช้จ่าย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการทิ้งขยะมูลฝอยในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.59$) มีการบุกรุกพื้นที่อุทยานหรือป่าสงวนเพื่อทำกินเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.54$) สภาพป่าในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.52$) เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.46$) วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.39$) ชุมชนมีความแออัดเนื่องจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.30$) ปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.25$) และในชุมชนยังมีผู้หญิงประกอบอาชีพขายบริการเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.30$)

สรุปได้ว่า ระดับของผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมที่มีต่อกลุ่มประชากรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น ปรากฏผลกระทบทางด้านบวกและผลกระทบทางด้านลบในระดับปานกลาง แต่ประเด็นผลกระทบทางด้านลบมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลกระทบทางด้านบวกแสดงว่าผลกระทบทางด้านลบดังกล่าวต้องได้รับการแก้ไขและจัดการอย่างเร่งด่วน

1.3.5 ผลการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยว ด้านสังคมของจังหวัดกระบี่ จากกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน ในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสมาชิกในครัวเรือน 4 – 6 คน นับถือศาสนาอิสลาม มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกระบี่ มีรายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท ในขณะที่รายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาทเช่นเดียวกัน และประชากรส่วนใหญ่มีการถือครองที่ดิน และถือครองที่ดิน 10 – 20 ไร่

สภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การท่องเที่ยวมีผลต่อการพัฒนาถนนและเส้นทางจราจร ไฟฟ้าและน้ำประปามีใช้อย่างเพียงพอ ทั้งยังได้รับความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อีกด้วย มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมแต่อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวก็มีผลทำให้ปริมาณอาชญากรรมเพิ่มขึ้น เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น และยาเสพติดที่เข้ามาในชุมชนส่วนใหญ่นั้นมาจากคนในชุมชน รองลงมา ก็มาจาก

นักท่องเที่ยว รวมทั้งคนที่แฝงตัวมากับนักท่องเที่ยวอีกส่วนหนึ่ง ส่วนในด้านปริมาณขยะมูลฝอย และของเสีย รวมทั้งปริมาณน้ำเสียก็เพิ่มขึ้นมาร้อยละ 85.5 และ 61.8 ตามลำดับ ด้านโรคติดต่อก็เพิ่มขึ้นโดยส่วนใหญ่จะมาจากนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม จากกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล สำหรับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านบวก พบว่า ประเด็นที่กลุ่มประชากรให้ความคิดเห็นว่าเกิดผลกระทบในระดับสูงได้แก่ ผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.87$) มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม ($\bar{X} = 3.85$) การบริการสาธารณสุขปกไค้ได้รับความสะดวก ($\bar{X} = 3.85$) ประเด็นที่กลุ่มประชากรให้ความคิดเห็นว่าเกิดผลกระทบในระดับปานกลาง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพจากเกษตรกรรมมาเป็นการทำธุรกิจเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.67$) คุณภาพชีวิตดีขึ้น ($\bar{X} = 3.65$) มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.62$) มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.47$) มีวิธีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 3.44$) มีการร่วมมือกันของคนในท้องถิ่นในเรื่องการดูแลสุขภาพทางธรรมชาติของเกาะและชายหาดให้คงอยู่ในสภาพเดิม ($\bar{X} = 3.36$) และมีมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.27$) และพบว่าไม่มีประเด็นผลกระทบทางสังคมด้านบวก ประเด็นใดอยู่ในระดับต่ำ สำหรับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านลบ พบว่า ประเด็นที่ประชากรให้ความคิดเห็นว่าเกิดผลกระทบในระดับสูง ได้แก่ เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.38$) บริเวณชายหาดและชุมชนมีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.22$) การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเลียนแบบนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.13$) มีการทำลายสภาพทางธรรมชาติของเกาะและชายหาดเนื่องจากสิ่งปลูกสร้าง ($\bar{X} = 4.13$) ผู้หญิงประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น บริเวณเกาะและชายหาดมีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.09$) เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.09$) เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.05$) ปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.04$) และชุมชนมีความแออัดเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนประเด็นผลกระทบในระดับปานกลาง ได้แก่ วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.58$) และพบว่าไม่มีประเด็นผลกระทบทางสังคมด้านลบประเด็นใดอยู่ในระดับต่ำ

สรุปได้ว่า ระดับของผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมที่มีต่อกลุ่มประชากรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลนั้น ปรากฏผลกระทบทางด้านบวกอยู่ในระดับปานกลางและผลกระทบทางด้านลบในระดับสูง ซึ่งผลกระทบทางด้านลบดังกล่าวต้องได้รับการแก้ไขและจัดการอย่างเร่งด่วน

1.3.6 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของการท่องเที่ยวที่มีต่อทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจด้านบวกและด้านลบ จากกลุ่มผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือน กลุ่มผู้ประกอบการต่างเห็นว่าผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจด้านบวกที่มีผลกระทบอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะประเด็นที่ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพและเกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการยังได้รับผลกระทบสูงในด้านการผลิตและการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในขณะที่ประเด็นดังกล่าวกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนได้รับผลกระทบในระดับต่ำเนื่องจากกลุ่มนี้ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ในหลาย ๆ ประเด็นที่เป็นผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจด้านลบนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ประกอบการและหัวหน้าครัวเรือนต่างเห็นว่าประเด็นของราคาที่ดินมีผลกระทบอยู่ในระดับที่สูงขึ้นเนื่องมาจาก การกว้านซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการลงทุนทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและที่ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเช่นห้างสรรพสินค้าใหญ่ ๆ เป็นต้น อีกประเด็นหนึ่งที่ได้รับผลกระทบสูงขึ้นเรื่อย ๆ คือค่าครองชีพที่สูงขึ้น เนื่องมาจากอำนาจการจับจ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินั้นมีมาก ส่งผลกระทบให้ผู้ประกอบการกำหนดราคาสินค้าสูงขึ้นตามไปด้วย เป็นเหตุให้ครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวทั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลต้องรับภาระในส่วนนี้ไปด้วย

ผลกระทบทางด้านสังคมด้านบวกและด้านลบ ผลกระทบด้านบวกที่ส่งผลกระทบสูงนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลเห็นว่ามีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวกในการเดินทางเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว และเห็นว่ากลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลนั้นได้รับการพัฒนามากกว่ากลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ก็เพราะว่ากลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากกว่าและการบริการสาธารณูปโภคก็ได้รับความสะดวกมากกว่าด้วย ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ได้รับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนประเด็นที่ส่งผลกระทบด้านลบนั้น ในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลเห็นว่าเกือบทุกประเด็นส่งผลกระทบในระดับที่สูงมาก เช่น พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเลียนแบบนักท่องเที่ยว ค่านิยมในการอุปโภคบริโภคที่ฟุ่มเฟือย เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมทั้งประเด็นยาเสพติดที่เพิ่มมากขึ้น ชยะมูลฝอยและของเสียที่เพิ่มปริมาณมาก ปัญหาความแออัด และการทำลายสภาพทางธรรมชาติของเกาะและบริเวณชายหาด ในขณะที่กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลมีความเห็นว่าประเด็นดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่ส่งผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลนั้นมีจำนวนมากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ปัญหาผลกระทบดังกล่าวจึงมีน้อยกว่า

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจด้านบวกที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างในระดับสูง ได้แก่ เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการรวมทั้งมีการขยายการลงทุนในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการบริการทางด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้เนื่องมาจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น มีผลทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว ร้านอาหารหรือแม้แต่ห้างสรรพสินค้าใหญ่ ๆ ทำให้ธุรกิจดังกล่าวขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ทำให้ต้องมีจ้างงาน เพิ่มจำนวนพนักงานมากขึ้น เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพมากขึ้นรวมทั้งการท่องเที่ยวที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นยังเพิ่มการกระจายรายได้ให้กับประชากรในชุมชน เพิ่มอาชีพเสริม นอกเหนือจากเกษตรกรรม รวมทั้งผู้ประกอบการทั้งหลายต้องมีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการเพื่อให้ตอบสนองความพอใจของนักท่องเที่ยว มีการบริการที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งมีสาเหตุจากการแข่งขันกันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความทันสมัยซึ่งเป็นทฤษฎีที่นักเศรษฐศาสตร์ให้ความสำคัญของความทันสมัยในเชิงการผลิตและการลงทุน โดยกรรมวิธีที่มีเครื่องมือประสิทธิภาพสูง และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของมาโนช นวลสระ (2548) ซึ่งพบว่าการท่องเที่ยวนั้นก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน มีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน เกิดประโยชน์ในการสร้างสรรคอาชีพและการจ้างงานแก่คนในชุมชนตามลำดับ ส่วนงานวิจัยของอมรา จำรูญศิริ (2546) ก็พบว่า การท่องเที่ยวทำให้เกิดอาชีพใหม่ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต พัฒนาเทคนิควิธีการในการผลิต เป็นต้น

ส่วนผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจด้านลบนั้นพบว่าปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นมีผลต่อการกำหนดราคาสินค้าและบริการให้เพิ่มขึ้น ราคาที่ดินสูงขึ้น ค่าครองชีพสูงขึ้น และรายได้ที่เป็นฤดูกาล ทั้งนี้เนื่องมาจากความต้องการสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีมากขึ้น ทำให้กลุ่มผู้ประกอบการมีอำนาจในการกำหนดราคาสินค้าและบริการที่สูงขึ้นได้ ราคาที่ดินที่สูงขึ้นเนื่องมาจากการขยายการลงทุนในธุรกิจทั้งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งธุรกิจเหล่านี้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ค่าครองชีพสูงขึ้น เนื่องมาจากการกำหนดราคาสินค้าและบริการที่สูงขึ้นทำให้กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก ในด้านสินค้ามีราคาแพงขึ้น ค่าบริการต่าง ๆ ก็มีการ

ปรับราคาแพงขึ้นด้วย ส่วนประเด็นของรายได้เป็นฤดูกาลนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการท่องเที่ยวนั้นมีฤดูกาล ซึ่งฤดูกาลท่องเที่ยวคือประมาณเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน นอกเหนือจากเดือนดังกล่าวนักท่องเที่ยวจะลดลงเพราะสภาพภูมิอากาศไม่อำนวยต่อการท่องเที่ยว ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กมักจะลดพนักงาน ทำให้พนักงานบางคนต้องตกงานและขาดรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกษมา ประจง (2546) ซึ่งพบว่า การท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหารายได้ที่ไม่แน่นอน ปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น

ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านบวกที่ส่งผลกระทบสูง พบว่าในครัวเรือนมีผู้หญิงเข้าทำงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากขึ้นสามารถเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวได้อีกทางหนึ่ง มีผลทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคมรวมทั้งการบริการสาธารณสุขภาคใต้ได้รับความสะดวก ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้น มีผู้คนล้นหลามเข้ามามากขึ้น มีการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ถนนและเส้นทางคมนาคมต่าง ๆ ได้รับการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นสะดวกมากขึ้น ไฟฟ้าและประปาก็มีใช้ได้ทั่วถึงมากขึ้น

ส่วนผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านสังคมด้านลบนั้นพบว่าส่งผลกระทบสูงมากในประเด็นของเยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีพฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว เนื่องจากการที่มีผู้คนหลากหลาย วัฒนธรรมที่หลากหลายเข้ามาในชุมชน ส่งผลให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมที่เลียนแบบและเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งในกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าในประเด็นดังกล่าวมีผลกระทบเป็นอย่างมาก เนื่องจากพฤติกรรมที่เลียนแบบนักท่องเที่ยวในเรื่องของการแต่งกาย การกอดจูบกันในที่สาธารณะนั้นขัดต่อหลักศาสนา เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และประเด็นที่ส่งผลกระทบสูงมากเช่นเดียวกันคือปริมาณขยะมูลฝอยรวมทั้งปริมาณน้ำเสียในชุมชนหรือในแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มสูงมาก รวมทั้งสภาพทางธรรมชาติถูกทำลายมากขึ้นด้วย เนื่องมาจากผู้คนมากขึ้น ชุมชนมีความแออัดและคนในชุมชนต่างยังเกี่ยวกันที่จะดูแลสภาพทางธรรมชาติ ไม่รวมมือกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภวรรณ โพธิ์นาค (2545) ซึ่งพบว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหาเรื่องขยะ น้ำเสียที่มาจากนักท่องเที่ยว รวมทั้งยังสอดคล้องกับทฤษฎีการแลกเปลี่ยน ซึ่งกล่าวถึงการแลกเปลี่ยนความต้องการ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม จนทำให้เกิดปัญหาสังคมซึ่งเกิดจากโครงสร้างทางสังคมที่ไม่อำนวยประโยชน์ต่อสมาชิกของสังคมได้ทุกอย่าง

กล่าวโดยสรุป จากผลการวิจัยพบว่าผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่นั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของหลาย ๆ คน โดยในจังหวัดกระบี่พบว่า

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ กลุ่มประชากรที่เป็นผู้ประกอบการได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านบวกอยู่ในระดับสูงไม่ว่าจะเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ ประเด็นของการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนนั้นได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านบวกในระดับปานกลาง ส่วนผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านลบนั้น กลุ่มผู้ประกอบการได้รับผลกระทบในประเด็นต่าง ๆ อยู่ในระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นประเด็นปริมาณนักท่องเที่ยวมีผลต่อการกำหนดราคาสินค้าและบริการให้สูงขึ้น ต้องมีการนำเข้าแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะมาจากท้องถิ่นอื่น หรือการอพยพแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น ซึ่งประเด็นดังกล่าวนี้ทำให้ผู้ประกอบการต้องจ่ายเพิ่มในส่วนของความเป็นอยู่ของพนักงานเพิ่มขึ้น ส่วนหัวหน้าครัวเรือนได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านลบอยู่ในระดับสูงได้แก่ ประเด็นของราคาที่ดินสูงขึ้น การที่ค่าครองชีพสูงขึ้น การมีรายได้เป็นฤดูกาล เป็นต้น

ส่วนผลกระทบทางด้านสังคมนั้น หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลได้รับผลกระทบด้านสังคมด้านบวกอยู่ในระดับสูง เช่นประเด็นของการที่ผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคมที่สะดวกมากขึ้น การบริการสาธารณสุขภาคีได้รับความสะดวกมากขึ้น ส่วนหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ได้รับผลกระทบด้านสังคมด้านบวกในประเด็นต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับผลกระทบด้านสังคมด้านลบนั้น กลุ่มหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเลได้รับผลกระทบในทุก ๆ ประเด็นอยู่ในระดับสูง ส่วนหัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชนกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ได้รับผลกระทบในประเด็นเยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น และบริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ส่วนประเด็นอื่น ๆ นั้นได้รับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ อันได้แก่ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านบวกและด้านลบ ผลกระทบด้านสังคมด้านบวกและด้านลบ จึงสามารถนำไปใช้ประกอบการกำหนดแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และประวัติศาสตร์ คือ การ

พัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว การรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว การจัดทำเมืองเฉพาะ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ได้ดังนี้

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ จากประเด็นผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบควรกำหนดนโยบายหรือการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ด้านรายได้และอาชีพ เนื่องจากการท่องเที่ยวมีผลทำให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ รวมถึงการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ดังนั้น ควรมีการร่วมมือกันระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐบาลในการช่วยเหลือกันในด้านการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ป้องกันการว่างงานนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ส่งเสริมให้ใช้แรงงานจากท้องถิ่น ฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับการประกอบการด้านการท่องเที่ยว ช่วยเหลือกันระหว่างผู้ประกอบการ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน

ด้านค่าครองชีพ ค่าครองชีพที่สูงขึ้นจากการที่ผู้ประกอบการร่วมมือกันกำหนดราคาสินค้าให้มีราคาสูงขึ้น เป็นผลให้คนในชุมชนได้รับความเดือดร้อนไปด้วย เพราะฉะนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเข้ามาตรวจสอบกำหนดระเบียบ ข้อบังคับเพื่อไม่ให้เกิดการเอาัดเอาเปรียบในด้านราคากับนักท่องเที่ยวหรือแม้แต่คนในชุมชนเอง

ด้านการผลิตและการลงทุน ควรมีการร่วมมือกันระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐบาลในการช่วยเหลือกันในด้านการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพเสริมในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือส่งเสริมให้ชุมชนรวมกลุ่มกันผลิตสินค้าจากวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น รวมทั้งการให้ความรู้หรือฝึกอบรมพนักงานหรือผู้ประกอบการเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยไปใช้ในธุรกิจ

ด้านราคาที่ดินและการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดิน ควรมีการปลูกฝังให้ตระหนักและสำนึกรักถิ่นอาศัย รักบ้านเกิด ส่งเสริมให้ประชาชนที่มีที่ดินในแหล่งท่องเที่ยวใช้ที่ดินเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์ในด้านการสร้างงานสร้างรายได้เช่นการให้เช่าที่ดินเพื่อประกอบธุรกิจแทนที่จะขายให้กับนายทุน ป้องกันการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินทั้งยังรักษาที่ดินเหล่านั้นไว้ให้ลูกหลานได้อาศัยและใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

ผลกระทบด้านสังคม จากประเด็นผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบควรกำหนดนโยบายหรือการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ด้านการพัฒนาด้านคมนาคม เส้นทางจราจรและสาธารณูปโภค ดังจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวนั้นมีผลทำให้ถนนและเส้นทางจราจร รวมทั้งสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ได้รับการพัฒนา ดังนั้น ควรมีการให้ความรู้แก่ประชาชนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของที่ดินในบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือรอบ ๆ แหล่งท่องเที่ยวได้รู้จักรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อำนวยประโยชน์ร่วมกัน ช่วยกันดูแลรักษา ป้องกันการถูกทำลาย

ด้านสังคมและครอบครัว ควรเป็นการร่วมมือกันดูแลของหน่วยงานของรัฐบาล องค์การบริหารเอกชน สถาบันการศึกษา และชุมชนท้องถิ่นผู้เป็นเจ้าของทรัพยากรอย่างแท้จริง ให้มีการร่วมประชุมกำหนดระเบียบข้อบังคับและข้อตกลงร่วมกัน ในการดูแล ปลูกฝังจิตสำนึก และความตระหนัก การป้องกันการเกิดปัญหาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งช่วยกัน กำกับดูแลเยาวชนในท้องถิ่นในการรับเอาวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ เข้ามาในชุมชน รวมถึงค่านิยมที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสม พฤติกรรมที่ขัดต่อประเพณีอันดีงามของไทย รวมทั้งความสามารถในการแยกแยะสิ่งที่ดีและไม่ดีที่แฝงมากับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชนได้

ด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟู เพื่อให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และประวัติศาสตร์ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งได้แก่ สำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดกระบี่ รวมถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล จึงควรมีนโยบายและมีระเบียบข้อบังคับที่ใช้ในการควบคุม ดูแลการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน เพื่อลดความขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ และยังคงส่งผลให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอีกด้วย นอกจากนี้ จังหวัดกระบี่จึงควรมีการส่งเสริมการสร้างอาชีพบริการการท่องเที่ยวและเปิดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจให้ถูกต้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและรักษาไว้เพื่อให้จังหวัดกระบี่นั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงตลอดไป

ด้านสุขภาพและสาธารณสุข ควรมีการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชนรวมถึงทุกคนในชุมชนควรมีประชุมเพื่อหาทางออกร่วมกันในการควบคุมดูแลและป้องกันการเกิดปัญหาขยะมูลฝอย น้ำเสีย และปัญหาโรคติดต่อที่มาพร้อมกับการท่องเที่ยวเพื่อให้ปัญหาดังกล่าวนั้นลดน้อยลงและไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัยผลกระทบจากการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และด้านคุณภาพชีวิต โดยใช้วิธีเชิงคุณภาพเป็นหลัก

3.2.2 ควรมีการวิจัยผลกระทบของการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อนำเอาผลที่ได้จากการวิจัยมาเปรียบเทียบหาข้อสรุปถึงผลดี และผลเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว เพื่อหาแนวทางป้องกันและการแก้ไขที่มีความชัดเจนต่อไป

3.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ในพื้นที่เดิมอีกครั้งหนึ่ง เมื่อระยะเวลาผ่านไปพอสมควรทั้งนี้เพื่อเป็นการติดตามตรวจสอบดูผลกระทบในระยะยาวว่าได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากสมมติฐานเดิมหรือไม่อย่างไร และเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงผลกระทบให้เป็นไปในทิศทางที่มีความเหมาะสม

3.2.4 ในการวิจัยในลักษณะนี้ครั้งต่อไปควรใช้รูปแบบการเก็บข้อมูลในหลายรูปแบบประกอบกัน เช่น การสัมภาษณ์โดยอาจจะขอความช่วยเหลือจากคนในหมู่บ้านให้เข้ามาช่วยให้ข้อมูลเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่สะท้อนข้อเท็จจริงและมีความชัดเจนมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ เขต 4 จังหวัดภูเก็ต (มีนาคม 2549)
สถานการณ์การท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ ค้นคืนวันที่ 21 พฤศจิกายน 2550 จาก
<http://www.krabi.go.th/men1/men1.htm>
- _____. (2550) "การเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวและจำนวนที่
พักระหว่างปี พ.ศ.2542 – 2549" ค้นคืนวันที่ 28 มกราคม 2550 จาก
http://203.151.46.10/anda/krabi/impor/kb_statistic_2006.htm
- กรมฝึกหัดครู (2533) การท่องเที่ยว ตำรา – เอกสารทางวิชาการ ฉบับที่ 30 ภาคพัฒนาตำรา
และเอกสาร หน่วยศึกษานิเทศก์
- เกษม จันทร์แก้ว (2542) การศึกษาวิเคราะห์และประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- "จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่คนละ 20,000 บาทต่อปี" ค้นคืนวันที่ 30 ธันวาคม
2550 จาก <http://cddweb.cdd.go.th/krabi/>
- จุฑารัตน์ ชาวคม (2548) "ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวต่อประชาชนท้องถิ่นใน
อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต(อุทยานและนันทนาการ)
- ณัฐวุฒิ ปงเมฆ (2547) "ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นของไทย
กรณีศึกษาเปรียบเทียบจังหวัดเชียงใหม่กับจังหวัดชลบุรี" วิทยานิพนธ์ปริญญา
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง
- ดรรชนี เอมพันธ์ (2547) เอกสารประกอบการเรียนวิชา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ภาควิชา
อนุรักษ์วิทยา คณะวนศาสตร์ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่ "สถิติการจับกุมคดียาเสพติด ปี พ.ศ. 2548 – 2550" ค้นคืนวันที่
22 มีนาคม 2551 จาก <http://www.krabiipoice.go.th/index.php>
- ทิวา สมพร (2546) "อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศ
ไทย" สารนิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนคินทรวิโรฒ

- นภวรรณ ฐานะกาญจน์ (2541) เอกสารประกอบการบรรยายวิชาผลกระทบทางนันทนาการ กรุงเทพมหานคร ภาควิชาอนุรักษวิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- นิคม จารุณี (2536) การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาคพัฒนาตำราและเอกสารทางวิชาการ หน่วยงานพิเศษ กรมการฝึกหัดครู
- พระมหาสุเทพ ผิวเผือด (2545) "ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรมของการท่องเที่ยวที่มีต่อวัดและชุมชน ศึกษาเฉพาะกรณีวัดไร่โรงวัว ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี" วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนาศึกษาชุมชนมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วิวัฒน์ชัย บุญยักดิ์ (2533) "ทรัพยากรการท่องเที่ยวและผลกระทบของการท่องเที่ยว" วารสารการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร
- ศักดิ์ศรี รักไทย (2546) "ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อชาวประมงอันเนื่องมาจากการประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(การจัดการทรัพยากร) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ศุภวรรณ โพธิ์นาค (2545) "ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อวิถีชีวิตของชุมชนเกาะล้านเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (2549) "สถิตินักท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่" ค้นคืนวันที่ 14 เมษายน 2549 จาก http://203.151.46.10/anda/krabi/import/kb_statistic2007.htm
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2534) ทฤษฎีสังคมวิทยา เนื้อหาและแนวทางในการใช้ประโยชน์เบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย "สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่" ค้นคืนวันที่ 30 ธันวาคม 2550 จาก <http://www.krabipao.go.th/bugget/develop-2.pdf>
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุขและคนอื่น ๆ (2530) "การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมในชุมชนบ้านเยอ บ้านไทยดำและบ้านไทยลาว : การศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณี" รายงานการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- สนธยา พลศรี (2533) *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- สุจารี จันทรสข (2541) "ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมของประชาชนที่เคยย้ายถิ่นและไม่เคยย้ายถิ่นในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุนิสา ฉันทรัตนโยธิน (2546) "ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชน กรณีศึกษา หมู่บ้านดอยบุญ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศึกษามหาบัณฑิต(มานุษยวิทยา) คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุธิรา อินทร์พรหม (2547) "ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่อวิถีชีวิตของเกษตรกรศึกษากรณีชุมชนแจวอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี" วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม(สหสาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สิทธิพงษ์ คงแป้น (2546) "ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อรายได้ประชาชาติและการจ้างงาน" วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่ (2550) "แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตร จังหวัดกระบี่ ปี 2550" ค้นคืนวันที่ 30 ธันวาคม 2550 จาก http://www.krabipao.go.th/bugget/strategy_2.pdf
- สำนักงานพระพุทธศาสนาและที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่ (2550) "แผนภูมิแสดงร้อยละของการนับถือศาสนา" ค้นคืนวันที่ 30 ธันวาคม 2550 จาก <http://www.moralcenter.or.th/web/moral/th/grainingcenter/detail.php>
- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่ (2550) สภาพทั่วไปด้านสังคมของจังหวัดกระบี่ ค้นคืนวันที่ 30 ธันวาคม 2550 จาก http://www.krabipao.go.th/bugget/strategy_2.pdf
- สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกระบี่ (28 พฤศจิกายน 2550) "แสดงปริมาณสัตว์เลี้ยงจังหวัดกระบี่ ปี 2548 – 2550" ค้นคืนวันที่ 30 ธันวาคม 2550 จาก http://www.krabipao.go.th/bugget/strategy_2.pdf
- สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกระบี่ (2550) "แสดงการรวมตัวของเกษตรกรปี พ.ศ. 2550" ค้นคืนวันที่ 30 ธันวาคม 2550 จาก http://www.webhost.cpd.go.th/ewt/krabi/co_total.html

- "แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ที่รองรับโครงการ UNSEEN IN THAILAND" ค้นวันที่
28 มกราคม 2550 จาก <http://www.relaxay.com/tour/tour.html>
- Centre for Entrepreneurship, SMEs and Local Development, OECD-Organization for
Economic cooperation and Development (2000) "Economic Impact of
Tourism" from <http://www.oecd.org/document>
- Eadington.w., and M.Reman.(1991) "Economics and Tourism" *Annals of Tourism
Research* 18, 1: 41 – 56
- Glenn F. Ross (1992) "Resident Perceptions of the Impact of Tourism on and Australian
City" *Journal of Travel Research*, Vol.30 No.3, 13 – 17 (1992) from
<http://jtr.sagepub.com/cgi/content/abstract/>
- Mathieson, A., and G. Wall (1982) *Tourism : Economic, Physical and Social Impact*
London : n.p.
- Yamane, T.(1973) *Statistic : An Introduction Analysis* International edition Tokyo from
<http://www.watpon.com/table/yamane.pdf>
- Yunus S. Saliu (2006) "Impact of tourism in Africa" Retrieved July 02,2008 from
<http://wow.gm/africa/gambia/article/2008/7/2/impact-of-tourism-in-africa>

ภาคผนวก

ภาคผนวก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (ผู้ประกอบการ)
เรื่อง ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่ เพื่อนำผลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากร

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

3. การนำเสนอ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่แยกแต่ละกลุ่มและขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถูกปิดเป็นความลับ

ในโอกาสนี้ ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางปรียา บัวทองจันทร์

ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากร

1. เพศ

1() ชาย 2() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สถานภาพสมรส

1() โสด 2() สมรส

3() หย่า 4() หม้าย

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1() ไม่ได้เรียนหนังสือ 2() ประถมศึกษา

3() มัธยมศึกษา 4()ปริญญาตรี

5() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน

6. ศาสนา

1() พุทธ 2() คริสต์

3() อิสลาม 4() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. การตั้งถิ่นฐาน

1() จังหวัดกระบี่ 2() อพยพมาจากจังหวัดอื่น

8. รายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน

1() น้อยกว่า 5,000 2() 5,000 – 10,000

3() 10,001 – 15,000 4() 15,001 – 20,000

5() มากกว่า 20,000

9. รายจ่ายรวมของครัวเรือนต่อเดือน

1() น้อยกว่า 5,000 2() 5,000 – 10,000

3() 10,001 – 15,000 4() 15,001 – 20,000

5() มากกว่า 20,000

10. ครัวเรือนของท่านมีที่ดินถือครองหรือไม่

1() ไม่มี 2() มี.....ไร่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ

1. ในอดีตท่านประกอบอาชีพ

- 1() เกษตรกรรม (โปรดระบุ).....
 2() ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (โปรดระบุ).....
 3() รับราชการ (โปรดระบุ).....
 4() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ปัจจุบันนี้ท่านประกอบกิจการ

- 1() ธุรกิจโรงแรม/ที่พัก 2() จัดนำเที่ยว
 3() ร้านอาหาร 4() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ท่านประกอบอาชีพนี้มานานแค่ไหน

- 1() ต่ำกว่า 5 ปี 2() 5 – 10 ปี
 3() มากกว่า 10 ปี

3. การท่องเที่ยวมีผลทำให้กิจการของท่านมีรายได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
 2() ลดลง
 3() ไม่กระทบ

4. การท่องเที่ยวมีผลทำให้กิจการของท่านมีการจ้างงานเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
 2() ลดลง
 3() ไม่กระทบ

5. การท่องเที่ยวมีผลทำให้กิจการของท่านมีหนี้สินเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
 2() ลดลง
 3() ไม่กระทบ

6. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ราคาสินค้าหรือบริการในกิจการของท่านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
 2() ลดลง
 3() ไม่กระทบ

7. การท่องเที่ยวมีผลทำให้กิจการของท่านมีการขยายการลงทุนหรือไม่
- 1() มี (โปรดระบุ).....
- 2() ไม่มี
8. กิจการของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มผลผลิตให้มีเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่
- 1() มี (โปรดระบุ).....
- 2() ไม่มี
9. กิจการของท่านมีการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการหรือไม่
- 1() มี (โปรดระบุ).....
- 2() ไม่มี
10. การท่องเที่ยวมีผลทำให้เกิดการแข่งขันกันในเรื่องคุณภาพสินค้าและบริการหรือไม่
- 1() มี (โปรดระบุ).....
- 2() ไม่มี

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวกับระดับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในชุมชนของท่าน

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจโดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง ระดับผลกระทบมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับผลกระทบมาก

3 หมายถึง ระดับผลกระทบปานกลาง

2 หมายถึง ระดับผลกระทบน้อย

1 หมายถึง ระดับผลกระทบน้อยที่สุด

ประเด็นผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพมากขึ้น					
2. เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับท่องเที่ยว					
3. มีการขยายการลงทุนในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการบริการทางด้านการท่องเที่ยว					
4. การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ					
5. ขายผลผลิตและบริการได้มากขึ้น เนื่องจากขายให้กับนักท่องเที่ยว					
6. มีการพัฒนาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ในการผลิตสินค้าและบริการ					
7. การอพยพแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่น					
8. การนำเข้าแรงงานมาจากท้องถิ่นอื่นหรือหมู่บ้านอื่น					
9. มีการกว้านซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการลงทุนหรือขยายกิจการ					
10. ปริมาณนักท่องเที่ยวมีผลต่อการกำหนดราคาสินค้าและบริการ					

โดยรวมแล้วท่านคิดว่าการทำงานที่ยั่งยืนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดกระบืออย่างไร

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (หัวหน้าครุว์เรือน)
เรื่อง ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่ เพื่อนำผลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากร

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

3. การนำเสนอ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่แยกแต่ละกลุ่มและขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถูกปิดเป็นความลับ

ในโอกาสนี้ ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางปรียา บัวทองจันทร์

ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากร

1. เพศ

1() ชาย 2() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สถานภาพสมรส

1() โสด 2() สมรส

3() หย่า 4() หม้าย

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1() ไม่ได้เรียนหนังสือ 2() ประถมศึกษา

3() มัธยมศึกษา 4()ปริญญาตรี

5() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน

6. ศาสนา

1() พุทธ 2() คริสต์

3() อิสลาม 4() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. การตั้งถิ่นฐาน

1() จังหวัดกระบี่ 2() อพยพมาจากจังหวัดอื่น

8. รายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน

1() น้อยกว่า 5,000 2() 5,000 – 10,000

3() 10,001 – 15,000 4() 15,001 – 20,000

5() มากกว่า 20,000

9. รายจ่ายรวมของครัวเรือนต่อเดือน

1() น้อยกว่า 5,000 2() 5,000 – 10,000

3() 10,001 – 15,000 4() 15,001 – 20,000

5() มากกว่า 20,000

10. ครัวเรือนของท่านมีที่ดินถือครองหรือไม่

1() ไม่มี 2() มี.....ไร่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ

1. ในอดีตท่านประกอบอาชีพ

- 1() เกษตรกรรม (โปรดระบุ)..... 2() ค้าขาย
 3() รับราชการ (โปรดระบุ)..... 4() รับจ้าง
 5() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ปัจจุบันนี้ท่านประกอบอาชีพ

- 1() เกษตรกรรม (โปรดระบุ).....
 2() ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (โปรดระบุ).....
 3() รับราชการ (โปรดระบุ).....
 4() รับจ้าง
 5() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ท่านประกอบอาชีพนี้มาเป็นเวลากี่ปี

- 1() น้อยกว่า 5 ปี 2() 5 - 10 ปี
 3() มากกว่า 10 ปี

4. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ครอบครัวของท่านมีรายได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุแหล่งรายได้).....
 2() ลดลง
 3() ไม่กระทบ

5. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ครอบครัวของท่านมีเงินออมเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุแหล่งเงินออม).....
 2() ลดลง
 3() ไม่กระทบ

6. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ทรัพย์สินของท่านมีหนี้สินเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุที่มาของหนี้สิน).....
 2() ลดลง
 3() ไม่กระทบ

7. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นหรือไม่
- 1() สูงขึ้น (โปรดระบุ).....
 - 2() ไม่สูงขึ้น
 - 3() ไม่กระทบ
8. การท่องเที่ยวมีผลทำให้สมาชิกในครอบครัวของท่านว่างงาน
- 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุแหล่งงาน).....
 - 2() ลดลง
 - 3() ไม่กระทบ
9. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ครอบครัวของท่านมีที่ดิน
- 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุ) จำนวน.....ไร่
 - () ลดลง (โปรดระบุ) จำนวน.....ไร่
 - 3() ไม่กระทบ
10. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ราคาสินค้า
- 1() เพิ่มขึ้น
 - 2() ลดลง
 - 3() ไม่กระทบ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวกับระดับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในชุมชนของท่าน

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจโดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง ระดับผลกระทบมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับผลกระทบมาก

3 หมายถึง ระดับผลกระทบปานกลาง

2 หมายถึง ระดับผลกระทบน้อย

1 หมายถึง ระดับผลกระทบน้อยที่สุด

ประเด็นผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. รายได้ของครัวเรือนของท่านเพิ่มมากขึ้น					
2. มีการเก็บออมทรัพย์บางส่วนไว้ในธนาคาร สหกรณ์ ออมทรัพย์ หรือสถาบันการเงินอื่น ๆ เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินมากขึ้น					
3. เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว					
4. สมาชิกในครัวเรือนมีงานทำในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากขึ้น					
5. เกิดการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินหรือมีการซื้อขายที่ดินมากขึ้น					
6. ราคาที่ดินสูงขึ้นเนื่องจากการกว้านซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น					
7. รายได้เป็นฤดูกาล ไม่มีความแน่นอน					
8. การว่างงานนอกฤดูกาลท่องเที่ยว					
9. ภาระหนี้สินของครอบครัวเพิ่มขึ้น					
10. ค่าครองชีพสูงขึ้นเนื่องจากการกำหนดราคาสินค้าที่ขายให้กับนักท่องเที่ยวในราคาที่สูงขึ้น					

การท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชน โดยรวมแล้วครัวเรือนของท่านได้รับผลกระทบอย่างไรบ้าง

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

(หัวหน้าครุวีเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์)

เรื่อง ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่ เพื่อนำผลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากร

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม

3. การนำเสนอ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่แยกแต่ละกลุ่มและขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถูกปิดเป็นความลับ

ในโอกาสนี้ ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางปรียา บัวทองจันทร์

ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากร

1. เพศ

1() ชาย 2() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สถานภาพสมรส

1() โสด 2() สมรส

3() หย่า 4() หม้าย

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1() ไม่ได้เรียนหนังสือ 2() ประถมศึกษา

3() มัธยมศึกษา 4()ปริญญาตรี

5() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน

6. ศาสนา

1() พุทธ 2() คริสต์

3() อิสลาม 4() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. การตั้งถิ่นฐาน

1() จังหวัดกระบี่ 2() อพยพมาจากจังหวัดอื่น

8. รายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน

1() น้อยกว่า 5,000 2() 5,000 – 10,000

3() 10,001 – 15,000 4() 15,001 – 20,000

5() มากกว่า 20,000

9. รายจ่ายรวมของครัวเรือนต่อเดือน

1() น้อยกว่า 5,000 2() 5,000 – 10,000

3() 10,001 – 15,000 4() 15,001 – 20,000

5() มากกว่า 20,000

10. ครัวเรือนของท่านมีที่ดินถือครองหรือไม่

1() ไม่มี 2() มี.....ไร่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม

1. การท่องเที่ยวมีผลต่อการพัฒนาถนนและเส้นทางจราจรหรือไม่
 - 1() มีการพัฒนา (โปรดระบุ).....
 - 2() ไม่มีการพัฒนา
2. ในชุมชนของท่านมีไฟฟ้าและน้ำประปาเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่
 - 1() เพียงพอ
 - 2() ไม่เพียงพอ (โปรดระบุ).....
3. ท่านได้รับความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ หรือไม่
 - 1() ได้รับความสะดวก
 - 2() ไม่ได้ความสะดวก
4. ชุมชนของท่านมีการอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมหรือไม่
 - 1() มี (โปรดระบุ).....
 - 2() ไม่มี
5. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ปริมาณอาชญากรรมเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
 - 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุ).....
 - 2() ลดลง
 - 3() ไม่กระทบ
6. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ในชุมชนของท่านมีเยาวชนติดยาเสพติดเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
 - 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุ).....
 - 2() ลดลง
 - 3() ไม่กระทบ
7. ยาเสพติดที่เข้ามาในชุมชนส่วนใหญ่แล้วมาจากใคร
 - 1() นักท่องเที่ยว
 - 2() คนในชุมชน
 - 3() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ในชุมชนของท่านมีปริมาณขยะมูลฝอยและของเสียเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
- 2() ลดลง
- 3() ไม่กระทบ

9. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ในชุมชนของท่านมีปริมาณน้ำเสียเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
- 2() ลดลง
- 3() ไม่กระทบ

10. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ในชุมชนของท่านมีโรคติดต่อเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
- 2() ลดลง
- 3() ไม่กระทบ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวกับระดับผลกระทบทางด้านสังคม จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในชุมชนของท่าน

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับผลกระทบทางด้านสังคมโดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับผลกระทบมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับผลกระทบมาก
- 3 หมายถึง ระดับผลกระทบปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับผลกระทบน้อย
- 1 หมายถึง ระดับผลกระทบน้อยที่สุด

ประเด็นผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพ					
2. มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม					
3. การบริการสาธารณูปโภคได้รับความสะดวก					
4. ผู้หญิงทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น					
5. คุณภาพชีวิตดีขึ้น					
6. มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
7. มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ					
8. พฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว					
9. เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น					

ประเด็นผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
10. ชุมชนมีความแออัดเนื่องจากประมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น					
11. เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น					
12. ผู้หญิงประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น					
13. มีการทิ้งขยะมูลฝอยในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น					
14. มีวิธีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี					
15. ปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น					
16. มีมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้น					
17. วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป					
18. สภาพป่าในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายมากขึ้น					
19. มีการบุกรุกพื้นที่อุทยานหรือป่าสงวนเพื่อทำกินเพิ่มมากขึ้น					
20. มีการร่วมมือกันของคนในท้องถิ่นในเรื่องการดูแลสภาพทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่ในเดิม					
21. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น					

โดยรวมท่านคิดว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่มีผลกระทบทางด้านสังคมอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
(หัวหน้าครัวเรือนและผู้นำชุมชน กลุ่มการท่องเที่ยวทางทะเล)
เรื่อง ผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่ เพื่อนำผลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากร

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม

3. การนำเสนอ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่แยกแต่ละกลุ่มและขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถูกปิดเป็นความลับ

ในโอกาสนี้ ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางปรียา บัวทองจันทร์

ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากร

1. เพศ

1() ชาย 2() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สถานภาพสมรส

1() โสด 2() สมรส
3() หย่า 4() หม้าย

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1() ไม่ได้เรียนหนังสือ 2() ประถมศึกษา
3() มัธยมศึกษา 4()ปริญญาตรี
5() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน

6. ศาสนา

1() พุทธ 2() คริสต์
3() อิสลาม 4() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. การตั้งถิ่นฐาน

1() จังหวัดกระบี่ 2() อพยพมาจากจังหวัดอื่น

8. รายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน

1() น้อยกว่า 5,000 2() 5,000 – 10,000
3() 10,001 – 15,000 4() 15,001 – 20,000
5() มากกว่า 20,000

9. รายจ่ายรวมของครัวเรือนต่อเดือน

1() น้อยกว่า 5,000 2() 5,000 – 10,000
3() 10,001 – 15,000 4() 15,001 – 20,000
5() มากกว่า 20,000

10. ครัวเรือนของท่านมีที่ดินถือครองหรือไม่

1() ไม่มี 2() มี.....ไร่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม

1. การท่องเที่ยวมีผลต่อการพัฒนาถนนและเส้นทางจราจรหรือไม่
 - 1() มีการพัฒนา (โปรดระบุ).....
 - 2() ไม่มีการพัฒนา
2. ในชุมชนของท่านมีไฟฟ้าและน้ำประปาเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่
 - 1() เพียงพอ
 - 2() ไม่เพียงพอ (โปรดระบุ).....
3. ท่านได้รับความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ หรือไม่
 - 1() ได้รับความสะดวก
 - 2() ไม่ได้รับความสะดวก
4. ชุมชนของท่านมีการอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมหรือไม่
 - 1() มี (โปรดระบุ).....
 - 2() ไม่มี
5. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ปริมาณอาชญากรรมเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
 - 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุ).....
 - 2() ลดลง
 - 3() ไม่กระทบ
6. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ในชุมชนของท่านมีเยาวชนติดยาเสพติดเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
 - 1() เพิ่มขึ้น (โปรดระบุ).....
 - 2() ลดลง
 - 3() ไม่กระทบ
7. ยาเสพติดที่เข้ามาในชุมชนส่วนใหญ่แล้วมาจากใคร
 - 1() นักท่องเที่ยว
 - 2() คนในชุมชน
 - 3() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ในชุมชนของท่านมีปริมาณขยะมูลฝอยและของเสียเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
- 2() ลดลง
- 3() ไม่กระทบ

9. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ในชุมชนของท่านมีปริมาณน้ำเสียเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
- 2() ลดลง
- 3() ไม่กระทบ

10. การท่องเที่ยวมีผลทำให้ในชุมชนของท่านมีโรคติดต่อเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

- 1() เพิ่มขึ้น
- 2() ลดลง
- 3() ไม่กระทบ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวกับระดับผลกระทบทางด้านสังคม จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในชุมชนของท่าน

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับผลกระทบทางด้านสังคมโดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับผลกระทบมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับผลกระทบมาก
- 3 หมายถึง ระดับผลกระทบปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับผลกระทบน้อย
- 1 หมายถึง ระดับผลกระทบน้อยที่สุด

ประเด็นผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพจากเกษตรกรรมมาเป็นการประกอบธุรกิจ					
2. มีการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคม					
3. การบริการสาธารณูปโภคได้รับความสะดวก					
4. ผู้หญิงมีงานทำในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น					
5. คุณภาพชีวิตดีขึ้น					
6. มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
7. มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ					
8. พฤติกรรมเลียนแบบนักท่องเที่ยว					
9. เยาวชนมีค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้น					

ประเด็นผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
10. ชุมชนมีความแออัดเนื่องจากประมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น					
11. เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น					
12. ผู้หญิงประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น					
13. บริเวณชายหาดและชุมชนมีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น					
14. มีวิธีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี					
15. ปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น					
16. มีมาตรการกำจัดน้ำเสียที่ดีขึ้น					
17. วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป					
18. มีการทำลายสภาพทางธรรมชาติของเกาะและชายหาดเนื่องจากสิ่งปลูกสร้าง					
19. มีการร่วมมือกันของคนในท้องถิ่นในเรื่องการดูแลสภาพทางธรรมชาติของเกาะและชายหาดให้คงอยู่ในเดิม					
20. บริเวณเกาะและชายหาดมีการใช้ที่ดินเพื่อทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น					

โดยรวมท่านคิดว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่มีผลกระทบทางด้านสังคมอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางปรียา บัวทองจันทร์
วัน เดือน ปีเกิด	5 กุมภาพันธ์ 2517
สถานที่เกิด	อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	บช.บ. การบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
สถานที่ทำงาน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
ตำแหน่ง	อาจารย์ ระดับ 6